کلیوال ژوند

د پردې تر شاه رازونه

ادبي کیسې

Ketabton.com

لیکوال: محمد نعیم وردک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم :	کلیوال ژوند (د پردې تر شا رازونه)
مضمون:	ادبي کیسې
لیکوال:	محمد نعیم وردګ
مخ پاڼه(فسبوک):	نعیم جان بوډا
انلاین چارې:	انجنیر صفت الله فضلي
کال:	۱۴۰۱ هـ.ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـــــــ پیل ـــــــ

{ زنـــــچو }

زن چـو کلمـه مـې لـه ماشـومتوبه، وخـت ناوخـت ډېـره تـر غـوږو تېـره بېـره کېـده، ان دجومـــات پـــه تبـــۍ دســـپینږیرو لـــه خـــولې رانیـــولې، دځوانـــانو ترهجـــرو چـــې یـو بـل تـه بـه یـې دبېغیرتـۍ دسـمبول پـه حیـث کاروله؛ حتـا دځینـو خبـرو، یـا د ځینو کارونو په کولو سره به مې انا په پلار پسې هم زن چو ناره کوله.

خـو بیـا هـم تـر ډېـره وختـه یـې پـوره پـه معنـا نـه پوهېـدم، صـرف دومـره اخـذ مـې تـرې کـوو، دچـا پـه بـاب بـه چـې زنچـو نـوم واخیسـتل شـو، تـر پامـه بـه مـې یـو قسـم بـې غیرتـه، یـا دځینـو پـه اصـطلاح دوس راغلـو، نـور بـه مـې چـې هـر وخـت دا سـړی لېـدو، دنمـوړي دمشـرۍ او شخصـیت پـه انـدازه خیـال بـه مـې نـه پـرې راتلـوو. څـه سـر مـو خـوړوم، دلـس یولسـو کـالو پـه عمـر وم؛ چـې کشـر کاکـا تـه مـو واده وکـړو؛ کاکـا مـې هـم دخپلـې ښـځې سـره، داصـیلو غیرتـي پښـتانو مېـړو دمعیـار خـلاف یعنـي زنچـویی ژونـد پیـل کـړو، هـېڅ سیاسـت یـې نـه ورسـره سـاتلو، تـل بـه یـې ټـوکې ورسـره کـولې، سـره خنـدل بـه یـې؛ هـر راز او مشـوره بـه یـې ورسـره کولـه، د هـر قسـم اشـتیباهاتو او وران کـارۍ پـه مقابـل کـې بـه یـې ښښـنه ورتـه کولـه، یـوه ورځ یـې لغـت نکـړه، نـه یـې یـوه څپړاخـه تـرې تېـره کـړه، بـرعکس لا بـه یـې د انـدک نـاروغۍ لـه وجـې ډاکتـر تـه روانـه کـړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، څـه وخـت بـه یـې چـې زړه شـو، دپـلار کـره یـې دتلـو اجـازه ورکولـه او همداسـې دکـور پـه زنانـه یـې کـارونو کـې بـه ورسـره مـخ او اسـتر ؤ، لکـه د اطـاقونو جـارو کـول، لوښـي مینځـل، حتـا یـوه ورځ مـې ولیـدو ښـځې یـې خانـه ټکاني کوله، ډوډی ده پخه کړه.

خلاصـه د کاکـا دې قسـم بېغیرتـه سیاسـت غـوره کولـو مـې عمـه ګـانو تـه خونـد نـه ورکـوو؛ اګـر چـې کاکـا مخکـې لـه واده او وروسـته لـه واده دخپـل بهـر کـارونو سـربېره دکـور پـه کـارونو کـې د عمـه ګـانو سـره مـې هـم پـوره مرسـته کولـه؛ هـر پسـرلی دخانـه ټکـانۍ پـه وخـت سـیند کـې دقـالینو مینځـل دکاکـا پـه غـاړه وو؛ د درنــدو کــالیو؛ بســترو؛ المــاریو ایســتل، ننســتل او همداســې دضرورت په وخت کې به کاکا دایم حاضر وو، څه غاړې بندې کړم.

خـو دخپلـې ښـځې پـه وړانـدې یـې دکاکـا داسـې رویـش تـر مـا، زمـا تـر مـور، انا؛ خویندو، پورې چاته خوند نه ورکوو؛ خاصتاً عمه ګانو ته.

کاکـا نـه یـوازې دا چـې د ښـځې سـره همکـاري کولـه، بلکـې یورانـو، نـدرورانو او یـا هـم د کـور نـورو فـرد فـرد غـړو تـه یـې پـه خـاص درنـاوي هـم نـه وه قایلـه کـړې، چـې دا هـم داصـیل غیرتـي مېـړه مهمـه ځانګېړنـه وه؛ خـو متصـفانه زمـا کاکـا کـې یـې کمـی وو؛ همـدا کمـی سـبب شـو پـه کاکـا د زنچـو نـوم سـور شـو، آشـپزخانه کـې هلتـه او دلتـه بـه دښـځو لـه خـوا ګـپ پـرې جـوړ وو؛ پسـې خنـدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه يـې، کـه څـه هـم ظـاهراً ګـپ وو؛ خـو پـه عـين حال کـې دکاکـا او ښـځه سـره يـې يــو قســم د ډېــر قــوي تضــاد بــوی هــم تــرې راتلــوو؛ امــا کاکــا تــر ډېــره ځــان نــه پوهــو؛ دښــځې ســربېره يــې دکــور دټولــو غــړو ســره دپخــوا پــه څېــر عــادي ژونــد او مينــه کولــه. خــو دا چــې پــه مقابــل لــوري کــې دپخــوا پــه شــان نــه جــذبې ده، کــرار کــرار يــې دکاکــا فکــري مســير هــم بــدل کــړو؛ لــه دې وروســته دکــورنۍ دښــځو تــر مــنځ لــه زنچــو پرتــه دکاکــا بــل نــوم چــا نــه پېژنــدو؛ د زن چــو ښــځه؛ دزن چـــو بـــوټ، دزن چـــو زوی، دزنچـــو لـــور؛ زن چـــو راغلـــو، زن چـــو لاړو او همداسې.

لنـــډه دا چـــې، دې حالـــت يـــونيم، دوه کالـــه نـــور هـــم دوم وکـــړو، بلاخېـــره کاکـــا بېـــل شـــو، ځـــان تـــه ژونـــد يـــې پېـــل کـــړو. لـــه دې وروســـته نـــو دکـــور ځـــوان زه شـــوم، پــه دې وخــت کــې بــه مــې کلــه کلــه د کــورنۍ لخــوا د واده خبــره هــم يــادې ده؛ خــو ددې خبــرې پــه يادېــدو ســره بــه زمــا پــه زړه کــې دخوشــحالۍ تــر څنــګ دا خبــره هــم تــاو شــوه؛ چــې زه بايــد ډېــر بيــدار وم؛ ترڅــو لکــه کاکــا زنچــو مــې نکــړي، هســې نــه پــه مــا بانــدې هــم د زن چــو نــوم ســور شــي، هــر ځــای دکــور دښــځو پــس پســـک او خنـــداګانې وي، کـــور کـــې زمـــا هـــم هـــر څـــه د زنچـــو پـــه نـــوم يـــادېږي، خلاصـــه ورځ تـــر بلـــې دواده خبـــره ګرمېـــده، ان تـــر دې چـــې يـــوه ورځ راغلـــه، دا زېـــری هـــم رابانـــدې وشـــو، بـــره کـــلا کـــې دســـرمعلم فـــاروق کشـــره لـــور (ښـــاپېرۍ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــې راتــه وکــړه؛ ډېــر خوشــحاله شــوم، واقعــاً بــې جــوړې ښــکلې، او بــاادب نجلــۍ وه؛ مــا لیســه کــې لیــدلې وه، زه چــې لــه لیســې فارغېــدم؛ دا لســم صــنف کــې وه. خــو پــه هــر حــال چــې خبــره بــل خــوا لاړ نشــي، راځــم دکیســې دوام تــه، نجلــۍ یــونیم کــال نــامزادې دپــلار پــه کــور کېناســته؛ پــس لــه یــونیم کــال نــه مــو د واده مراســم ونیــول، میلمــانو تــه د غرمــې تــر ډوډۍ ورکولــو وروســته شــپې، اوه مــوټره نارینــه او ښــځې پــه نــاوې پســې پــه ورا ورغلــو، د ښــاپیرۍ کــورنۍ او دوســتانو مــو پــه خــورا اخــلاص میلمــه پالنــه وکــړه، کــه ځــه هــم ډوډۍ مــو خــوړلې وه، امــا دوئ د دوهــم ځــل لپــاره بیــا رابانــدې وخــوړه، چــای مــو وڅښــو، ښــې خوشــحاله شــیبې مــو تېــرې کــړې، خــو لــه بــده مرغــه دې اخیــر کــې چــې د راوتلــو پــه حــال کــې و، دروازې تــه نــژدې وم، خــو لا راوتلــی نــه وم، چــې تــر شــاه مــې دخوینــدو او عمــه ګــانو دنــاوې دخوینــدو او کاکــا د لورګــانو ســره جنــګ شــو، پــوه نشــوم چــې جنــګ پــه ځــه وو، خــو چــغ او پــوغ یــې ډېــر جــګ شــو، شــاوخوا خلــک یــې پــه بــامو راودرول؛ بلاخېــره دنرانــو پــه ګواښــېدو جنــګ خــلاص شــو، نــاوې مــو راویســتله مــوټرو کــې راســواره شــو؛ پــه لارو بــه دنــاوې دسلګیو غــږ کلــه، کلــه لــږ ډېــر جــګ شــو، زمــوږ ښــځو بــه پټکــه پــرې وکــړه واپــس بــه یــې غلــې کــړه؛ بلاخیــره خپــل کورتــه راوســېدو؛ نــور نــو زمــا ټــول تمرکــز پــه دې وو؛ چــې بایــد ډېــر هوښــیار اوســم، تــر څــو داســې کــوم عمــل ســر رانــه ونــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهـي، چـې د زنچوګـانو لـور تـه مـې کـې کـاږي او دا مـې هـم اورېـدلي و، چـې هـر وخـت بـه لـه اولـه قـدم پـوخ ايـږدې، کـه يـو ځـل ورخ ابـو درنـه يـوړو، بيـا يـې نشـې راټنګـولی، همـدا و، چـې دښـاپېرۍ پـه وړانـدې مـې سـر لـه لمـړۍ شـپې د چنګيـز پـه شـان خـورا بـې ترحمـه، تنـد او تـريخ دريـځ غـوره کـړو، کـه څـه هـم پورتـه مـې يادونـه کـړې ښـاپېرۍ پـه ښـکلا، حيـا، انسـانيت کـې جـوړه نـه درلـوده؛ امـا دلتـه مـا پـه ټـول تـوان کوشـش کولـو چـې خپـل رښـتيني احساسـات پـټ کـړم؛ د دروغجنـو حرکـاتو پـه مـټ ښـاپېرۍ تـه يـې ځـان زمـا لـه ديـدګاه هسـې يـو پـه پـزو را بـار وښـيم؛ هـرې خبـرې تـه بـه مـې يـې رد او غـوانې مـاتونکی جـواب ورکـوو؛ پـه عـين حـال کـې مـې لحظـه پـه لحظـه دا هڅـه هـم کولـه چـې د ښـاپېرۍ پـه وړانـدې لـه ترينګلـی جـدي سياسـته مـې د کـورنۍ نـور غـړي هـم خبـر شـي؛ تـر څـو چـې غيـرت او مېړانـه مـې وسـتايي؛ نـو ځکـه مـې دهـر ځـل ښـاپېرۍ تهديـدونکو، رټونکـو الفـاظو سـره غـږ جګـه وو. ښـاپېرۍ هـم وخـت ناوخـت لـه هـرې موقـع نـه پـه اسـتفاده کوښـښ کـوو؛ چـې وضـيعت مـې بـدل کـړي، پـه شـونډ مـې موسـکا راولـي، خـو دا چـې زه لـه ماشـومتوبه د زنچـو نامـه نـه وېرېـدم، او دځـان تـرې ژغورلـو پـه لټـه کـې وم، ددغـې سـاعت او ورځې لپاره مې فلانونه جوړول؛ زړه کې مې وېل:

– فکر نه کړم چې د خوږ په شنه کاڼي دې اوبه زېښلې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصــه؛ نجلـۍ تــر کالــل یــونیم کالــل پــورې پــه دې هڅــه کــې وه؛ بلاخېــره نامېــده شــوه، کــرار کــرار یــې لــه دې هڅــې لاس واخیســتلو؛ پــه دې وخــت کــې نــو زمــا او دې بچــي ســربېره یــې دټــول کــور خــدمت هــم ور پــه غــاړه وو، د یورانــو، نــدرورانو لېــورو او کــلا د یــوه ډلــه ماشــومانو پــه نــوکرۍ کــې ســر پــه تــلاق اوښــته، د کــور دښــځو ورتــه جــوړ کــړي قــانون لــه مخــې پــه هــرو څلــورو میاشــتو کــې بــه یوځــل دشــپږو شــپو لپــاره دپــلار کــور تــه تللــه، خــو دا شــپږ شــپې بــه یــې هــم پــه مــوږ تــر شــپږو میاشــتو ډېــرې وغمېــدې، نــه بــه مــو پــاکې جــامې وې، نــه بــه لوښــی لرګــی پــه ځــای وو، نــه بــه ډوډۍ پــه وخــت وه؛ ګیلاســونه بــه پــه برنــډو رغړېــدل، حتــا دا شــپږ ورځــې بــه مــو بســترې هــم شــپه، ورځ هــوارې پرتــې وې، ماخوســتن بــه پــرې ننتلــو، ســهار بــه تــرې جګېــدو؛ شــپږ شــپې پــس بــه چــې ښــاپېرۍ راغلــه، هــر څــه بــه ســم شــول، دکــور نظــام بــه دپخــوا پــه څېــر شــو؛ دې او بچیــانو بــه یــې دپــلار پــه کــور کــې څــه نــوې جــامې هــم پیــداکړې وې؛ لنــډه دا چــې ښــاپېرۍ شــپږ کالــه پــه پــورتني چاوکــاټ کــې تېتــه وچلېــده، پــس لــه شــپږو کــالونو یــې یوقســم روانــي تکلیــف پیــداکړو او ســر بــه یــې رېږدېــدو کلــه، کلــه بــه یــې یــو لاس او خولــه هــم کږېــدل، خــو بیــا هــم ښــه وه، څــه زمــا، څــه د کــور د نــورو غړیــو دفشــار او تهدیــد پــه زور یــې تــر خپــل مخکنــي مســولیته رســېدګي کولــه، ان تــر دې چــې یــو کــال بــل هــم تېرشــو، اګــر چــې یوځــل یــې دپــلار کــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشــپو پــه وخــت کــې پــلار دوا هــم پــرې کــړې وه، خــو ښــه نشــوه مــرض يــې لا پســې زيــات شــو؛ نــور يــې نــو دکــور تــر ټولــو چــارو پخــوا غونــدې پــه وخــت او منظمــه رســيدګي نشــوای کــولی، کــه څــه هــم دتهديــداتو فشــار د مخکــې پــه پرتلــه څــو چنــده پــرې زيــات شــو؛ هــر چــا بــه دمکرجنــي ګيــدړې نــاره پســې کولــه، خــو ګيــدړې بيــا هغســې منــډه ونــه کــړه، حتــا لــه خپلــو ماشــومانو يــې هــم لاس واخيســتلو، ببــر ســرونه، خيــرن پيــرن بــه ګرځېــدل، کامــلاً يــې پــه وړانــدې تغيــر وکــړو، هغــه خبــرې تــرې ولاړې، څنګــه چــې مخکــې بــه يــې د کــور د نــورو کــارونو ســره ســره دخپلــو ماشــومانو نظافــت، تربيــه، او صــحت تــه پــام کــوو، لــه هــرې موقــع نــه پــه اســتفاده بــه يــې الــف، ب، ت... ورتــه ښــودل، ســپاره بــه يــې ورتــه وېلــه؛ يعنــي کــاملاً يــې رنــګ بــدل کــړو، مــورې لــه هــرې لارې کوشــش کــوو، چــې ببرتــه يــې مخکنــي حالــت تــه وګرځــوو، يــوه بــه وېــل ډاکتــر تــه بــه يــې بوځــو، بــل بــه وېــل نــه مکــر کــوي ناروغــه نــه ده، چــا يــو څــه وېــل، چــا بــه بــل څــه؛ خــو تــر څــو چــې يــوې ټــول منــوونکې پرېکــړې تــه رســېدو ډېــرې شــپې ورځــې نــورې هــم تېــرې شــوې لا تېرېــدې، تــر دې چــې يــوه ورځ مــورې ټــول پــه برنــډه ناســت وو، چــای مــو څښــلو، ګپــه مــو جــوړه وه، ښــاپېرۍ تــر برنــډه لانــدې د ونــې بــېخ کــې لوښــي مينځــل، يــو وخــت دلوښــو شــرنګو او پرونــګ جــګ شــو؛ چــې ور ومــو کتــل ښــاپېرۍ دلوښــو مــنځ کــې راړنګــه وه، ســر يــې ونــې تــه ورڅېرمــه؛ دغــوړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبــو ډنــډ کــې ایښــی و. ورتــرف مــې کــړل؛ پــه غېــږ کــې مــې راواخیســته، پــه برنــډه مــې واچــوه، ختــې مــې یــې لــه مــخ نــه پــاکې کــړې، مــور مــې غــږ وکــړو: یخــې ابــوه پــرې واچــوئ، ضــعف یــې کــړی، ښــه کېــږي! دمــور د امــر ســره ســم ځــو کــوزې اوبــه مــو پــرې واچــوې، لنــده خوشــته مــو کــړه، خــو راپــه حاــل نشــو، لا یــې پــه خولــه ســپین کــپ ودرېــدو، رنــګ یــې تــور او شــین کېــدو؛ بلــه چــاره نــه وه، زمــوږ ګونــډي ډاکتــر ادریــس تــه مــې زنــګ ووهلــو؛ خیــر د یوســي ډاکتــر پــه منډه ځان راورسوو؛ چې ښاپېرۍ یې ولېده وېل یې:

– وضــعیت یــې ښــه نــه دی، عاجــل یــې یــوې مجهــزې شــېفاخانې تــه ورســوئ؛ مبایــل مــې تیــار لاس کــې وو؛ د داود اســتاذ نمبــر مــې اوکــې کــړه؛ موضــع مــې ورســره شــریکه کــړه؛ کــور یــې ودان پنځــه دقیقــې نــه وې وتلــې چــې لــه مــوټر ســره یــې راورســېدو؛ زر، زر یــې چــوکۍ چپــه کــړې، مــا تــر ښــاپېرۍ غېــږ لانــدې کــړه موټر ته مې دننه کړه،

د زنانــه پــایوازې لپــاره مــې دکاکــا ښــځې تــه غــږ وکــړو؛ دکاکــا ښــځه لــه یــوې خــوا دشــېفاخانو پــه قــانون او رواج پوهېــده؛ بــل خــوا یــې کــابلۍ ژبــه فارســي زده وه. اګــر چــې ماســره ببخــي نــه وه جــوړه، مګــر ښــاپېرۍ ډېــره پــه ګرانــه وه؛ ډاډه وم چې راسره ځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمــړي ســر کــې یــې چــې کیســه ذکــر شــوه، دا مــې دهمغــه زنچــو کاکــا ښــځه وه؛ مــا بــه کاکــا نــاوې ورتــه ویــل. خــو پــه هــر حــال راځــم خپلــې خبــرې تــه؛ مــوټر حرکــت وکــړو، کاکــا نــاوې دښــاپرۍ ســر پــه خپــل زنګانــه تکیــه کــړو، زه یــې هــم تــر ځنــګ ناســت وم؛ تــر دښــتې ټــوپ تېــر شــو، دورانــي تــه نارســیده مــوټر جمــف وکــړو؛ دښــاپېرۍ لــه ســره تــاو ټیکــرۍ وښــویدو؛ پــه ککــره کــې یــې دیــوې روپــۍ پــه انــدازه یــا څــه زیــات دســر ســپین پوســت ښــکاره شــو، ویښــته تــرې ختلــي وو؛ کاکا ناوې ماته وکتل وویل:

- دا کار ستا دی؟

ومې ویل:

- نــه، خــدایزده چــا پــرې شــکولي؛ دکاکــا ښــځې خپــل پلــو ور پورتــه کــړو؛ اوښکې یې پاکې کړې، نور یې غږ ونکړو.

لنــډه دا چــې ســاعت، نــیم ســاعت وروســته کابــل تــه ورســېدو؛ د دارلمــان پــه ســرک پراتــه د اســتقلال روغتــون عاجــل شــبهې تــه مــو ور دننــه کــړه، ډاکترانــو عاجــل خپلــې څېړنــې پیــل کــړې؛ یــوې ډاکتــرې چــې اوکســیجن ورتــه بســته کول، کاکا ناوې ته مې یې مخ ور واړوه کړل یې:

- مور دې ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاکا ناوې په ډکو سترګو، ورغبرګه کړه:

– نه بېچاره مې دلور په ځای ده، هسې مې مور غوندې ښکاري.

تر اوکسجن او سیروم بسته کېدو وروسته سرطبیب ووېل:

– ترڅــو دمعاینــاتو نتیجــه راځــي مــریض مــو دعاجــل بســتر پــنځم اطــاق تــه یوســوئ، د ډاکتــر د امــر مطــابق پــنځم اطــاق تــه ولاړو؛ ښــاپېرۍ مــو لــه تــذکرې نــه چپرکــټ تــه پورتــه کــړه، مــا دچفرکــټ لــه یــوې، کاکــا نــاوې لــه بلــې خــوا دښــاپېرۍ تــر څنــګ لــږ لــږ ځانونــه ورتکیــه کــړل، ښــاپېرۍ لا همغســې بــې حالــه پرتــه وه، پــه تنــدي یــې څــاڅکي څــاڅکي خــولې ولاړې وې، کاکــا نــاوې خپــل دســکول تــه لاس کــړو، کاغــذي دســمال یــې راوښــکو، دښــاپېرۍ خــولې یــې پــرې وچــې کــړې، تقریبــاً یــونیم ســاعت ووتــو؛ ماښــام وو؛ غوښــتل مــې بهــر چېرتــه لمــونځ وکــړم؛ چــې راجــګ شــوم پــه وره کــې ډاکتــر پــه مخــه راغلــو درې ځلور ورقې کاغذ؛ یو دکیږۍ عکس یې لاس کې وو؛ وېل یې:

– دښاپېرۍ پایواز یې؟

زر مې ووېل:

– هو

راغبرګه یې کړه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– پــه خواشــنۍ ســره مــریض مــو جګرخــون شــوی عصــبي ســقطه یــې کــړې، دعلاج وړ نه دی، خو ترڅو چې ساه پکې شته همدلته دې وي.

خــدای ج شــته د ډکتــر خبــرو ســخت بــد تــاثیر رابانــدې وکــړو، واپــس راتــاو شــوم، چــې کتــل مــې دکاکــا ښــځې خپــل اننګــی دښــاپېرۍ پــه اننګــي ایښــی وو، ژړا یې ستوني کې بنده کړې وه، غټې غټې سلګۍ یې کولې،

زما په لیدو یې سر راپورته کړو، ووېل:

– اوس دې زړه ښه شو؟ په خویندو او عمه ګانو دې هم زېری وکړه!

غــږ مــې ونــه کــړو، پټــه خولــه لــه اطاقــه تــرې راووتلــم؛ کــور تــه مــې زنــګ وکــړ؛ د ډاکتــر خبــره مــې ورتــه وکــړه؛ تــر څــو دجنــازې تیــاري ونیســي، خلاصــه همغــه د ډاکتــر خبــره شــوه؛ دشــپې تــر یولســو بجــو ژونــدۍ وه، پــه یولســو بجــو یــې درې څلــور ســلګۍ وکــړې، ښــاپېرۍ ختمــه شــوه، لنــډه بــه یــې وایــم، ســهار وختــي مــو جنــازه دکــور پــه لــوري بــار کــړه؛ ترڅــو رســېدلو دجنــازې ټــول ترتیبــات نیــول شــوي وو؛ دښــاپېرۍ پلارګنــۍ هــم رارســېدلې وه، بلاخبــره جنــازه وشــوه، دښــاپېرۍ جســد مــو یــې خپلــې پلارګنــۍ تــه تســلیم کــړو، مــوټر پــه روانېــدو وو؛ پــه جنــازه پســې راغلــې ښــځې زمــوږ لــه دروازې وتلــې ژړل یــې، دښــاپېرۍ مور غږ پرې وکړو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- مه ژاړئ شکر چې ددې دوزخ نه مې کلمې راټولې شوې.

دښځو د ژړا غږ لا جګ شو، په ژړا ژړا موټر ته وختې ولاړې.

زمــورږ مېلمانــه هــم کــرار کــرار ولاړل، تــر یــوې هفتــې مــې دومــره پــام نــه وو. پــس لــه یــوې هفتــې مــې ورځ تــر بلــې زیــات د ښــاپېرۍ کمــی احساســه وو، د زمــان پــه تېرېــدو ســره، هغــه دکــورنۍ نجینــې چــې ښــاپېرۍ مــې تــرې قربــان کــړه، ځینــې یــې واده شــوې خپــل خــوارږه ژوندونــه یــې پیــل کــړل؛ څــه یــې چــې پــاتې وې، هغــو پــه مــخ بــل پوســت هــوار کــړو، دښــاپېرۍ د وخــت اخــلاق او نزاکــت یــې پــاتې نــه شــو، حتــا تــر دې چــې د (شــیرین آغــا) پــه ځــای بــه یــې (شــین آغــا) غــږ راپســې کولــو؛ بلاخیــره خبــره ان تــر دې راورســېده چــې د مهمانخــانې تــر څنــګ یــونیم اطــاق تــه یــې د خپلــو وړو یتیمــانو ســره را بېــل کــړم، اتــي مــې بلکــل چــا پــه طــرف هــم نــه راکتــل، هــر څــه یــې راپرېښــودل، دځــان ســربېره، د واړو بچیــانو خدمت مې په خپله غاړه شو، دسرګرولو ته نه وم وزګار.

تاســو بــاور وکــړئ، هغــه بوټــان مــې چــې ښــاپېرۍ بــه پــه هــرو دوه درې ورځــو کــې یــو ځــل رنګــول، نــیم، نــیم مــن خــاورې مــې پکــې کشــکولې؛ دجــامو وطــو خــو مــې لــه ســره نــه پېژنــدو، هغــه بچیــانو مــې چــې ســپېرې وکــړې؛ او همداســې ډېــرې نــورې کیســې چــې دلتــه یــې یــادول مناســب نــه ګــڼم شــرم دی، تیــرږه بــه پــرې کېــږدو. خــو صــحیح عقــل مــې هغــه ورځ ســر تــه راغلــو چــې حــاوېلۍ مــنځ کــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناســـت وم، د زوی لـــه مـــرداري ډک پـــارتوګ مـــې مینځلـــو ، هـــاخوا کرکـــۍ تـــه مـــې چې پام شو ، د کلا ښځې له خندا راته شنه تبۍ وې.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ په نشه کې تېښه }

يـوې نجلـۍ تـه مـې سـترګک ووهلـو، البتـه پـه داسـې حالـ کـې چـې دځينـو نـورو ورځـو پـه شـان دا ځـل هـم لـه دنـدې وختـې کـور تـه راغلـم، خپـل کـورنی مـوټر کـرولا مـې د ټکسـي پـه حسـاب، ښـار تـه د چلولـو لپـاره ويسـتلو، پـه لمـړي قـدم کـې مـې لـه خپلـې اسـتادګاه (کارتـه سـخي) لـه چـاراهي يـو دربـس پورتـه کـړو، د دارلامـان پـه سـمه کـې د کيـور روغتـون پـه مخکـې مـې ښـکته کـړو، ددې تـر ښـکته کولـو وروسـته مـې د بـل دربـس منـدلو پـه پـار مـوټر د همـدې روغتـون تـر مـخ د سـرک پـه څنـډه ودرولـو، لـه مـوټر نـه ښـکته شـوم، څـو لحظـې يـې تـر څنـګ ولاړ وم، واپـس د مـوټر پـه سـيټ کـې کيناسـتم، شيشـه مـې ټيټـه کـړه، څـه وخـت وروسـته مـې هـاخوا د روغتـون د دروازې تـر څنـګ دېوالـ تـه د پنـډو ناسـتو ښـځو او نـرو مينـځ کـې يـوې ډېـرې ښـکلې نجلـۍ تـه پـام شـو، چـې سـترګې يـې راکـې خښـې کـړې وې، کـه څـه هـم تـور عربـي حجـاب يـې کـړی و، سـر تـر پايـه ټولـه پکـې پټـه وه، يـوازې دوې سـترګې يـې ښـکارېدې، خـو يـوازې همـدې دوه غټـو غټـو، تـور او سـپينو پـاکو بـاڼورو سـترګو يـې د ټـول بـدن د خـورا ښـکلا نماينـه ګـي کولـه، دبلګـې پـه ډول، د ډاکتـر نجيـب الله د واکمـۍ پـه محالـ مـو کـه کومـه مسـتنده ويـديو کـې د ميـرمن ښـاپيرۍ نغمـې سـترګې ليـدلې وي؟ يعنـي هغـه وخـت چـې پـه جـوش د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځــوانۍ کــې وه، ممکــن دا یــې څــه ناڅــه پــه ځــای تشــبه وي، خــو پــه هــر حالــ، تــر ډېــره مــې ځــان نــه پــرې پوهولــو، صــرف د ســترګو تــر کونجــو مــې څارلــه، نجلــۍ هــېڅ بلخــوا ســترګې نــه اړولــې، د څــه وخــت تــر تېرېــدو وروســته راجګــه شــوه، ماتــه پــه کتــو، کتــو، نــژدې مــې تــر څنــګ تیــره شــوه، وړانــدې لــه یــوې کراچــۍ نــه یــې د لســو کــه پنځــو روپیــو څــه شــی راواخیســتل، واپــس راوګرځېــده، بیــا هــم پــه مــا دنظــر ســاتلو ســره مــې تــر څنــګ تېــره شــوه، پــه همغــه خپــل ځــای یــې کیناســته، خــو لا یــې هــم د یــوې ثانیــه لپــاره ســترګې بلخــوا نــه رانــه اړولــې، کــرار کــرار یــې زمــا وینــه هــم ګرمــه کــړه، بلاخیــره مــخ مــې وروړاړو نیــغ پــه نیــغ مــې ســترګې ورســره وجنګــولې، نجلــۍ زر ښــکته وکتــل، د خلــي پــه وســیله یــې د ځمکــې پــه ټومبلــو ځــان مصــروف کــړو، نــور دې د ســترګو تــر کونجــو څــارلم، تــر څــو چــې مــا ورتــه کتــل، دې ســترګې نــه را اړولــې، کلــه بــه چــې زمــا پــام بــل خــوا شــو، دې بــه بیــا تــر نظــر لانــدې ونیــولم، چــې بیــا بــه مــې وروکتــل، دتیــر ځــل پــه شــان بــه یــې بیــا هــم ځــان هــاخوا دېخــوا غلــط کــړو، چــې ګویــا زمــا خــو تاتــه هــېڅ پــام هــم نــه دی، لــه دې وروســته بیخــي ښــکاري شــوه، مابــه چــې مــزې لــږ ټکــان هــم وخوړلــو، دې بــه زر خپلــې ســترګې بلــې خواتــه واړولــې، تــر څــو زه یــې ونــه وینــم چــې ماتــه یــې کتــل، بــل ځــل مــا هــم لــه چــل نــه کــار ورتــه واخیســتلو، تــر ډېــره مــې خوشــې کــړه، هــېڅ ځــان مــې نــه پــرې پوهولــو، خــو د مخکــې ولاړ بــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــوټر پــه شیشــه کــې مــې تــر تقیــب لانــدې وه، کلــه چــې ښــه راکــې غرقــه شــوه، زر مــې مــخ ورواړو د ســترګې پــه ســترګې ورلګېــدو ســره ســم مــې یــو ښــه کلــک ســترګک ورتــه ووهلــو، خــو دا ځــل ســره د ســترګکه نجلــۍ هــېڅ ســترګې بلخــوا وانــه ړولــې، تــر ډېــره یــې ســترګې زمــا پــه ســترګو کــې پــاتې وې، حیــران یــې راتــه کتــل، ډېــر وروســته یــې خپــل نظــر ورتــول کــړو، هــاخوا د ماشــومانو د لوبــو پــه لــور یــې ســترګې واړولــې، مــا لا هــم تقیبولــه چــې بیــا هــم راګــوري یــا کــوم بــل عکســل عمــل ښــئي، کنــه؟ پــه همــدې جریــان کــې دروغتــون دروازه خلاصــه شــوه، روغتــون ســاتونکي خلکــو تــه د روغتــون داخــل تــه د ننوتلــو اجــازه ورکــړه، ډلــه نــر او ښــځې پــرې ور روان شــول، نمــوړې نجلــۍ لــه ګڼــې ګــونې لــږ راګوښــه شــوه، د یــوې شــیبې لپــاره یــې دېخــوا پښــه نیــولې وه، ټــول خلــک یــې تــر مــخ کــړل، دا لــه اخیــره پســې شــوه، پــه دې ســره ماتــه هــم ښــه موقــع پــه لاس راغلــه، دروازې تــه نارســیده، چــې غالبــاً لــه مانــه د دونــیم، درى متــرو پــه انــدازه لــرې وه، لــه شــانه مــې غــاړه پســې تــازه کــړه، پرلــه پســې مــې بــل ټــوخی پســې وکــړو، نجلــۍ مــخ راواړو زمــا پــه خــوا راروانــه شــوه، ښــه نــژدې راغلــه تقریبــاً د نــیم متــر فاصــلې پــه لرلــو ســره، پــه داســې حــال کــې چــې زه تــر جویچــه دېخــوا د ســرک پــه څنــډه د مــوټر پــه ســیټ کــې ناســت وم، دا هــاخوا پیــاده رو کــې مخــامخ راتــه ودریــده، ښــه پــه جــرات او حوصــیله یــې کــړل: قربــان دې شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـا ورور يـې ولاړ شـه خپـل کـار دې وکـړه، فکـر کـړم زمـا لـه درتـه کتلـو دې غلـط برداشـت وکـړو، خـو داسـې نـه ده، تاتـه پـه کتلـو ځکـه سـترګو واکـه رانـه واخيسـتو، تېـر کـال همـدا شـپې ورځـې مـې کـټ مـټ، سـتا پـه قـد، سـتا پـه رنـګ روغـن، سـتا پـه څيـره يـو ورور شـهيد شـو، همـدا يـو ورور مـې لـرو، نـورې يـې سـترګې لـه اوښـکو راډکـې شـوې، ژړا پـرې زور شـوه، خبـرې تـرې ولاړې، د حجـاب پيغلـه يـې ورپورتـه کـړه، تختـه يـې سـترګو تـه ونېولـه، يـوه شـيبه ځـای پـه ځـای ولاړه وه، غتـې غتـې سـلګۍ يـې وهلـې، کـه څـه هـم ښـنه مـې هـم تـرې وغوښـتله، خـو خـدايزده سـتونی يـې سـلګيو بنـد کـړی و، کـه وايـې نـه ورېـدل؟ غـږ يـې ونکـړو، بلاخيـره پـه همـدې سـلګيو سـلګيو کـې يـې مـخ رانـه واړو روانـه شـوه، چـې واقعـت شـي زه يـې هـم ډېـر سـخت بـې خونـده کـړم، هـېڅ ځمکـې ځـای نـه راکولـو، سـربيره ددې چـې لـه نجلـۍ سـره د مصـروفيت پـه جريـان کـې مـې د مـوټر د خرابـۍ پـه بهانـه دوه درې دربسـه هـم ځـواب کـړي و، خـو لـه دې وروسـته هـم نـور کـار خونـد نـه راکولـو، اتـي لـه هـر څـه تېـر شـوم، مـوټر مـې راوګرځولـو، پښـه مـې پـرې ټينګـه کـړه، پـه يـوه ټـاپ کـې د دارالمـان لـه سـاحې راووتلـم، مسـتقيماً کـور تـه راغلـم، څـه مـې پـه نجلـۍ زړه بـد و، څـه مـې د خپلـو هېوادوالـو خوينـدو مينـدو پـه وړانـدې داسـې پسـت او بـې غيرتـه چلنـد اختيـارولو بانـدې خجالـت وم، ځـان مـې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــورا چيتهــي انســانانو لــه جملــې محسوســولو، تــر ډېــره وختــه مــې د خــولې خوند داسې خراب و، لکه د ټولې دنيا مرداري مې چې....

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ناروغ دې حمل لري }

پـــس لـــه دوه نيمـــو کـــالونو د ســـعودي عربســـتان لـــه ســـتړې او ســـختې مـــزودۍ کـــور تـــه راغلـــم، ولـــې څنګـــه مـــې چـــې طمعـــه لرلـــه، دکـــورنۍ لـــه خـــوا مـــې هســـې هرکلـــی ونـــه شـــو، د هيچـــا پـــه خولـــه موســـکا او څېـــره کـــې مـــې خوشـــحالي ونـــه ليـــده، د مجبـــورۍ لـــه مخـــې صـــرف هغـــه ســـتړي مشـــي او ځينـــو يـــې پـــه لنـــډو کـــې وړپســـې دوهمـــه دوديـــزه د حالـــل احوالـــل پوښـــتنه هـــم وکـــړه، نـــور يـــو قســـم خاموشـــه خاموشـــي کـــور کـــې خـــوره وه، څـــه پيســـې او تـــوحفې مـــې چـــې راوړې وې، هـــم خـــاص اســـتقبال يـــې ونشـــو، بلخـــوا مـــې ميـــرمن (هـــوا) هـــم ډېـــره ســـخته ناروغـــه وه، کېـــډه يـــې پړســـېدلي و، پښـــو کـــې يـــې هـــم لـــړ، لـــړ پړســـوب ښـــکارېدو، وضـــعيت يـــې پـــوره خـــراب و، امـــا زه پـــه ټـــول کـــې د کـــور عمـــومي اوضـــا تـــه فکـــر وړی وم، کلـــه بـــه مـــې پـــه ځـــان شـــک شـــو، چـــې ګويـــا مـــا خـــو بـــه هـــم داســـې کـــوم عمـــل نـــه وي کـــړی؟ ترڅـــو کـــورنۍ مـــې لـــه مـــا خپـــه وي، يـــا بـــه مـــې زړه کـــې راتېـــره شـــوه، هســـې نـــه نـــژدې دوســـتانو کـــې څـــوک مـــړه وي، لـــه مـــا بـــه خبـــره پټـــه وي، هـــوا مـــې ډېـــره وپوښـــتله هـــېڅ راز يـــې پـــه لاس رانـــه کـــړو، اصـــلاً د نـــاروغۍ لـــه وجـــې يـــې خبـــرې نشـــوی کـــولی، خـــو عـــين حالـــل کـــې دومـــره ناروغـــه هـــم نـــه راتـــه ښـــکارېده، داســـې شـــک کېـــدو، لکـــه لـــه مـــا چـــې څـــه پټـــوي، يـــا کلکـــه رانـــه مـــروره وي، لنـــډه دا چـــې تـــر يـــوې شـــپې زيـــات مـــې دا وضـــعيت ونشـــوی زغملـــی، جـــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــوم د کـــورنۍ ددې خاموشـــۍ او خفګـــان د علـــت پوښـــتلو او يـــو ښـــه ډاکتـــر تـــه د هـــوا د بولـــو د مشـــورې پـــه پـــار مـــې دمـــور څنـــګ تـــه ورغلـــم، دې تـــه مخـــامخ پوشـــتۍ تـــه کيناســـتم، مـــور مـــې لـــه خپلـــې مخـــې نـــه د منهـــو قـــاب راوښـــويو، کـــړل يـــې: منهـــه پوچـــه کـــړه، يـــوه مـــې تـــرې راپورتـــه کـــړه! د منهـــې خوړلـــو پـــه محالـــ مـــې ورته کړل:

- مـــورې! ددې کـــور اوضـــاء ښځـــي تغيـــر کـــړی، د هـــر يـــوه پـــه څېـــره او ســـترګو کـــې خـــورا خفګـــان او مايوســـي ښـــکاري، خيـــرت خـــو دی؟ پـــه دې ســـره مـــې د مـــور رنـــګ تـــور او شـــين شـــو، څـــو لحظـــې ســـاه نيـــولې وه، بلاخيـــره زمـــا نـــه د پـــټ کـــړي، ډک زړه بـــړاس تـــه يـــې مخـــه ورکـــړه، پـــه چيغـــو چيغـــو ژړا يـــې پيـــل وکـــړو، لپه لپه اوښکې يې يخن ته راتوېدې، همدې چيغو او ژړا کې يې کړل:

- افـــرين پـــه مـــورې کـــې چـــې تـــر اوســـه ژونـــدي يـــو، ولـــې خريمـــې دې څـــه درتـــه ونـــه وېل؟ واپس يې په خپل ځواب کې کړل:

- نـــه چيـــرې وايـــي، هغـــو بـــه تاتـــه هـــم لـــه شـــرمه ځـــان پـــه مکـــر او مريضـــۍ وهلـــی وي؟ پســـې زياتـــه يـــې کـــړه: د پـــلار او نيکـــه درنـــه دروازه يـــې دې پـــه غولـــو ولړلـــه، دوســـت او دښـــمن تـــه يـــې ســـپک او ســـپاند کـــړو، بيـــا يـــې آســـمان طـــرف تـــه د لاســـونو پـــه لپـــه کولـــو ســـره کـــړل: يـــا الله ج اســـمان راوارتيـــږې، نـــور ژونـــد نـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غـــوارړو، پـــه کومـــو ســـترګو بـــه پـــه دې کلـــي کـــور کـــې ژونـــد کـــوو، پـــه کومـــو سترګو به خلکو ته ګورو...

زه هيــــران ورتـــه ناســـت وم، همـــدې وخـــت کـــې مـــې کشــــر ورور جمالــــل د مـــور چيغـــې او فريـــاد اوربـــدلی و، اتـــاق تـــه يـــې سـر رادننـــه کـــړو، مـــور تـــه يـــې کـــړل: بس کړه مورې ډېره مه ژاړه فشار دې جګېږي، بيا يې ماته مخ راوړو:

- لالکـــه! تـــه راځـــه بېـــرون تـــه، مـــور پرېـــږده چـــې ببګـــاه يـــې هـــم فشـــار ډېـــر لـــوړ و. پســـې ورجـــګ شـــوم، مخـــامخ اتـــاق تـــه ننوتلـــو، مخکـــې تـــر کيناســـتلو مـــې ورتـــه کړل:

- و وروره! دا څه کيسه ده؟

جمال کړل:

- مـــا کـــور کـــې وېلـــي و، چـــې دوې دری شـــپې لالـــک تـــه مـــه وايئ، ترڅـــو لـــږ دمـــه يـــې جـــوړه شـــي، ولـــې دا چـــې تاســـو يـــې سـر راپورتـــه کـــړی، کـــه رښـــتيا شـــي د پټېـــدو هـــم نـــه ده، لـــه تېـــرو دوه مياشـــتو راپـــه دې خـــوا دې د ښـــځې (هـــوا) ټيمنـــګ بـــدل شـــوي و، ټولـــه ورځ بـــه پـــه خپـــل اتـــاق ننـــوتلې وه، نـــه د کـــور پـــه کيســـه کـــې وه، نـــه د ژونـــد، حتـــا ډوډۍ تـــه بـــه هـــم نـــه راتللـــه، چـــې څـــوک بـــه مـــې ورولېـــږل، بهانـــه بـــه يـــې ورتـــه وکـــړه، چـــې زه مريضـــه يـــم، نـــه يـــې خـــورم، نـــور بـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــې غـــږ ونکـــړو، زړه کـــې مـــې وېـــل: څـــه خيـــر چـــې وږې شـــي، هغـــه آشـــپزخانه ده، وبـــه يـــې خـــوري، شـــپې ورځـــې وې همداســـې تېرېـــدې، ان تـــر دې چـــې ســـتا لـــه راتلـــو نـــه څـــو ورځـــې مخکـــې مـــې يـــوه هندوانـــه راوړه، پتنـــوس کـــې مـــې ټـــوټې کـــړه، خديجـــه مـــې ورولېږلـــه مـــور تـــه يـــې هـــم غـــږ وروکـــړو، دې تـــه هـــم ورغلـــه ترڅـــو راشـــي هندوانـــه وخـــوري، خديجـــه واپـــس زر تـــرې راغلـــه پـــه ورخطـــايۍ ســـره يـــې وېـــل: وريـنـــدارې ژړل وېـــل يـــې ګېـــډه مـــې خـــوږېږي، پړســـوب يـــې هـــم پيـــداکړی، د هنـــدوانې يـــوه ټوټـــه مـــې نيمـــه لاس کـــې وه، نيمـــه خولـــه کـــې، د خـــولې مـــې تېـــره کـــړه، د لاس مـــې ببرتـــه پتناســـه کـــې وچولـــه، ســـم د لاســـه راجـــګ شـــوم، مـــور تـــه مـــې کـــړل: ځانونـــه مـــو تيـــار کـــړئ، ترڅـــو ډاکتـــر تـــه ولاړ شـــو، پـــه منـــډه مـــې مـــوټر راوســـتلو د جـــانيخيلو کلنيـــک تـــه د رســـېدو ســـره ســـم مـــې ډاکتـــر مرتضـــا راپيـــداکړو، بـــې نمبـــره يـــې ننيســـتلو، معاينـــه خانـــه کـــې درئ، څلـــور ډاکتـــران و، لمـــړی يـــې تبـــه او فشـــار وکتـــل، بيـــا يـــې د وينـــې او تلـــويزونې معاينـــاتو پـــارچې راکـــړې، د وينـــې نتجـــه لا نـــه وه راوتلـــې، يـــوازې د تلـــويزونې معاينـــاتو نتجـــه مـــې ډاکتـــر تـــه راوړه، تـــر کتلـــو وروســـته يـــې کـــړل: نـــاروغ مـــو حمـــل لـــري، ډيـــرى ښـــځې د حمـــل پـــه څلورمـــه، پنځمـــه مياشـــت دا ډول دردونـــه تجروبه کوي، دوا درته ليکم، ددې سره ښه کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبــره نــه وه، ماوېــل چــې بــرق ونیــولم، تــر ســترګو مــې اوه رنګــه ســپرغي بــاد شــول، نــور نــه پــه دوا پســي وګرځېــدو، نــه ډاکتــر پســې، یــو قســم دېوالــ پــه دېوالــ لــه کلینــک نــه راووتلــم، ډرېــور تــه مــې غــږ وکــړو، مــوټر یــې راچالانــد کــړو، دا لا هنــوز هــم چونګېــده نازونــه او د ســختو ناروغــانو تمثیــل یــې کولــو، فقــط ســیټ تــه مــې ورټیلــه کــړه، پــه مخــه راغلــو، لــه همغــې ورځــې مــو پــه کــور مــاتم جــوړ دی، نــه د چــا ډوډۍ زړه تــه کېــږي، نــه د چــا پــه شــونډو یــوه خبــره راځــي، نــه مــو لــه کــور وتلــو تــه زړه کېــږي، داســې انګیــرو لکــه ټــول خلــک چــې زمــوږ دروازې تــه پــه مــوږ پــورې د خنــدلو لپــاره راټــول وي، چکــې وهــي، کــه څــه هــم تــر اوســه بهــر نــور څــوک نــه دي خبــر، صــرف کلینیــک کــې نــور ډاکتــران خــو خیــر مــوږ نــه پېژنــي، نــه پــوه شــول چــې دا حمــل یــې لــه چانــه اخیســتی؟ یــوازنی کــس چــې مــوږ او تاســو ښــه پــه رســمیت پېژنــي او لــه دې پېښــې خبــر شــو، هغــه ډاکتــر مرتضــا دی، کــه نــور هــېڅ نــه وي، خپلــې ښــځې تــه خــو یــې هــرو مــرو وایــي، ښــځه یــې چــې خبــره شــوه، هغــه ســبا لســو نــورو ښــځو تــه وایــي، میاشــت کــې ټــول ولــس خبرېــږي، چــې بېخــي خبــر هــم نشــي، زه فکــر نکــړم د چــا وجــدان یــې دې ومنــي، ترڅــو دداســې خریمــه پــه وړانــدې دې چوپــه خولــه پــاتې شــي، پــه بســته حرامــوني یــې دې ســترګې پټــې کــړي؟ دا چــې ســتا د راتلــو غــږ و او ســتا ښــځه ده، مــوږ هــم ســتا راتلــو تــه منتظــر شــو، نــور تــه پــوهېږې او کــار

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې، پـه همـدې حالـ یـې زغمــې؟ طـلاق ورکـوي، دپـلار کـره یــې ورشـړې؟ او کـه ماتــه اختیــار راکــوې چــې دېــرش مرمــۍ یــې ترســینه وباســم؟ ترڅــو د کــورنۍ نـام، ننبـان مـو هـم پـه خپـل ځـای پـاتې شـي، مـوږ هـم پـه هـر مجلـس کـې، سـر ټیټــي نــه اوســو، لکــه ومــو چــې کــړو، پــاتې ژونــد هــم همداســې د نــر پــه شــان وکړو، حتا آینده نسل ښځې مو هم درس ترې واخلي!

یــو ناڅاپــه د ورور لــه خــولې دداســې عجــایبو اورېــدلو پــه ځــواب کــې حیــران بریــان پــاتې شــوم، پــه ټـول بـدن مــې لکــه مېږیــان چــې ګرځــي، غوږونــو کــې مــې پــه تکــراري بڼــه یــو قســم کړنــګ، کړنــګ آوازونــه کېــدل، نــور مــې هــم وضــعیت خــورا غیــرې نرمالــ لــوري تــه ولاړو، پــه عینــي وخــت کــې جمالــ د ځــواب رانــه اورېــدو پــه پــار دوې ســترګې خــولې تــه رانیــولې وې، خــو زه ونــه توانیــدم، چــې دده دهیلــې ســره ســم زر ځــواب ورکــړم او یــا هــم ســم د لاســه د یــادو کــړو دریــو نســخو نــه یــې یــوه ورتــه انتخــاب کــړم، تــر ډېــره همداســې خــاموش او فکــر کولــو کــې پــاتې شــوم، دلتــه زمــا د ورخطــایۍ، غوســه او غیــرې نرمالــ وضــعیت نــه، شــیطان تــه هــم موقــع پــه لاس ورغلــه، د پراخــه او ســالم فکــر کولــو پــه ځــای مــې یــې فکــري مســیر د هــوا پــه وړانــدې منفــي خطســیر تــه برابــر کــړو، زړه کــې یــې راوچــول: افســوز پــه مــا څــومره ګرانــه وه؟ څــومره بــاور مــې پــرې لرلــو؟ ترڅــو بــه مــې چــې اول دې تــه وانخیســتل ځــان تــه مــې هــېڅ شــی نــه اخیســتل، د عربــو پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښــکلو او ځوانــو ښــځو، نجینــو پســې بــه مــې ددې لپــاره کتــل، چــې پــه تــن ښایســـته جــامې، بــوټ، څپلــۍ، ســاعت، د ســکول.... یــې صــحیح کــړم، ترڅــو د تللــو پــه وخــت یــې هــوا تــه هــم واخلــم، مګــر دا دومــره کمصــله وختلــه، چــې نــه یـــې زمـــا کـــورنۍ او دروازې تـــه وکتـــل، نـــه یـــې خپـــل درانـــه مـــور، پـــلار همدارنګـــه تـــل تـــر تلـــه درنـــې، بـــاعزت کـــورنۍ تـــه وکتـــل او نـــه یـــې هـــم پخپلـــه پـــه مـــا زړه وســـوځېدو، چـــې د عربـــو پـــه ســـختو ســـرو ګرمیـــو کـــې مـــې ددې لپـــاره د ښـــه ژونـــد او ښـــه راتلـــونکې جوړولـــو پـــه پـــار شـــپه، ورځ پـــه ځـــان یـــو کـــړي وه، لـــه ســـهار نـــه تـــر بېګـــا مـــې درنـــې، درنـــې مـــزدورۍ کـــولې، همداســـې پرلـــه پســـې مـــې یـــې پـــه وړانـــدې د نفـــرت او کرکـــې وسوســـې پـــه زړه راوربـــدې، د عصـــبانیت لـــور تـــه تللـــم، همـــدا و، چـــې تـــر یـــوې ښـــې شـــیبې چـــوف پـــاتې کېـــدو وروســـته مـــې د جمال په ځواب کې ورغبرګه کړه:

– افســـوز ښـــته زیاتـــه رابانـــدې ګرانـــه وه، کـــه ټـــول کـــور تـــه یـــې اور وراچـــولی وای، زه بـــه بیـــا هـــم ددې پـــه طـــرف ولاړ وم، ولـــې بیـــا هـــم کـــه ښـخـــي تـــر زغـــم اوښـــتې وی، هـــر کلـــه چـــې د خاونـــد او ښـــځې تـــرمنځ تـــر کـــور دننـــه ســـتونزو، فکـــري مخـــالفتونو، تـــاوتریخوالي یـــا نـــورو مشـــکیلاتو لـــه کبلـــه خبـــره یـــو د بـــل تـــر زغملـــو واوړي، پـــه هغـــه صـــورت کـــې یـــې ښـــه حـــل لاره، پـــه اســـلامي شـــرعي طریقـــه د دواړو جـــانبو د ټولـــو حقوقـــو پـــه مرعـــات کولـــو ســـره طـــلاق دی، امـــا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسـې کمصـل انسـان چـې لـه بـاور او ښـو نـه دې سـوء اسـتفاده وکـړي، تـا هـم سـپک کـړي دوسـت او دښـمن تـه دې ټيـټ سـترګی کـړي، کـورنۍ دې هـم سپکه کـړي، ان خپلـې دروازې مـور پـلار او ورونـو تـه هـم ونـه ګـوري، د سـپي پـه مـرګ بايـد مـردار شـي، پـه مرداربـدو سـره يـې، لـه خلکـو اخيسـتی عـزت واپـس ورتـه راوګرځـول شـي، زه درسـره موافـق يـم، دېـرش مرمـۍ يـې ولـې کـه شـپيته، مګـر د کـوم چـا سـره يـې چـې مـردار خـورګي کـړې، څـوک دی؟ څـه رنګـه يـې ددې لـوړې کـلا او دې دومـره کـور نـه پـټ تـر خپلـې بسـترې رارسولی؟ دا حال بايد ترې واخيستل شي.

جمال راغبرګه کړه:

- بـس تـه تـرې خـلاص يـې داسـې بـه يـې ټکـي پـه ټکـي درتـه پـرې ووايـم، خپـل ديـن بـه يـې ليـدلی وي، زمـا بـه يـې نـه وي ليـدلی، تـه صـرف راتـه کينـه غـوږ ورته ونيسه.

لنـډه بـه يـې وايـم، جمـال ببخـي ببتابـه او احساسـاتي و، زمـا د اجـازه ورکولـو سـره سـم د همـدې ورځـې پـه، ماسښـين مـو يـې کـاظم مامـا تـه زنـګ وکـړو، ورته کړل يې:

- مامـا د مـور مـې دا دوې ورځـې فشـار يـو څـه لـوړ شـوی، دواه هـم خـوري نـه پـرې لګـي، مـا ډېـر ورتـه ووېـل چـې يـوه شـپه ستاسـو کـره درشـي، ترڅـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړځــي، لـــږ بـــه یـــې وینـــه جریـــان پیـــداکړي، څـــه بـــه یـــې فکـــر پـــه بلـــه شـــي، انشاءالله ښه کېږي، خو زما نه مني، وبښه ته یو زنګ ورته وکړه!

نمـــوړی مامـــا مـــې پـــه مـــور ګـــران و، د زنـــګ ورتـــه راکولـــو ســـره مـــې مـــور پـــه ویښـــتو ګمـــنځ راوخیســـته دتلـــو تابعـــه یـــې ونیولـــه، جمالـــل خدیجـــه او منـــوره هـــم پســـې اشـــتهنۍ کـــړې، پـــه دې ســـره یـــې ښـــه زمینـــه مســـاعده کـــړه، کـــور یـــوازې زه، جمالـل او هـــوا پـــاتې شـــو، جمالـل مـــازیګر بالاخـــانې تـــه وختلـــو تـــر ډېـــره یـــې ټـــک او ټـــوک راتلـــو، چـــې کتـــل مـــې د څـــاه د ربڼونـــو نـــه یـــې د وهلـــو لپـــاره دوې متروکـــې جـــوړې کـــړې وې، راښـــکته شـــو، ماښـــام تـــر لمانځـــه وروســـته یـــې ډوډۍ راوخیســـتله، زمـــا زړه تـــه نـــه کېـــده، خـــو بیـــا هـــم یـــو دوې ګـــولې مـــې وخـــوړه، دســـترخوان یـــې ټـــول کـــړو، د دېوالـــل خواتـــه یـــې واچولـــو قـــاب او کاســـه یـــې لـــه پاســـه پـــرې کېښـــودل، ســـم لـــه واره پورتـــه شـــو، لاس یـــې ورجـــګ کـــړو، د المـــارۍ لـــه ســـره یـــې تفانچـــه او یـــو غـــټ برچـــې تـــه ورتـــه چـــاقو هـــم راوخیســـتل، نـــور یـــې ماتـــه کـــړل: لالکـــه! راځـــه ددې پـــه خانـــدان کـــې.......... چـــې دا خریمتـــوب او مســـتې یـــې اوس تـــر........ پـــرې وباســـم، ډېـــر پـــوچ ښـــکنځل یـــې وکـــړل، پســـې زیاتـــه یـــې کـــړه: څـــو بیـــا بلـــه رنـــډۍ د خپلـــو کورنیـــو د عـــزت ســـره داســـې لـــوبې ونکـــړي، نـــه چاتـــه داســـې د بـــې غیرتـــه فکـــر ونکـــړي. لـــه څـــه وېلـــو پرتـــه زړه نـــا زړه پســـې ورپورتـــه شـــوم، ســـترګې مـــې لـــه اوښـــکو راډکـــې شـــوې، چـــون یـــو خـــوا مـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــر دې دمــه چــړک نــه و وژلــی، نــه مــې يــې جرئــت لرلــو، انســان خــو پرېــږده، ولــې نــن د مجبــورۍ لــه مخــې ســل ســلنه کلــک ورتــه وتــړل شــوم، بلخــوا لــه دې واقعــې هــاخوا هــوا د بــې جــوړې ځــوانۍ لرلــو عــلاوه، ډېــره مينــه ناکــه او بــا وفــا نجلــۍ وه، د ورســره تيــر کــړي ژونــد پــه لــړ کــې راســره کــړې نيکــۍ او راکــړې مينــې يــوه، يــوه صــحنه يــې ذهــن تــه راتللــه، واقعــاً لــه نــورو انســانانو نــه جــلا خــوار ښايســـته ځـــانګړنې، مثبـــت فکـــر او پراخـــه حوصـــيله الله ج ورکـــړي و، همدارنګــه پــه لمانځــه، اوداســه کــې ډېــره تکــړه وه، حتــا د ســهار د لمانځــه پــه محاــل بــه يــې لــه ماســره هــم تــل لانجــه وه، خــدای ج شــته زه د ســهار پــه لمانځــه کــې ټمبــل يــم، لــه خوبــه نشــم بيداريــدی، هــوا بــه بــار بــار وېــل جــګ شــه، اوبــه مــې درتــه تيــارې کــړې اودس وکــړه، جــګ شــه ناوختــه شــوه، جــګ شــه قضــاء دې کــړو، دا چــې ډېــره بــه شــله شــوه، اخيــر بــه مــې بــې آبــه کــړه، څــو لحظــې بــه غلــې وه، بيــا بــه راغلــه پــه تنــدي بــه يــې ښــکل کــړم، اننګــی بــه يــې پــه اننګــي راکېښــودو نــور بــه يــې زارۍ شــروع کــړې، خيــره جــګ شــه اودس وکــړه، لمــونځ قضــا کېــږي، بېــدمازي انســان بدبختــه کــوي، د کــور برکــت ورســره ځــي، همدارنګــه لــه بېلابېلــو لارو يــې کــار اخيســتلو، اخيــر بــه يــې جــګ کــړم. لــه دې ســوا د ضــرورت پــه وخــت لــه کورنــه د وتلــو پــه محاــل بــه يــې ډېــر ښــه حجــاب مرعــاتولو، خــو ســربېره ددې چــې پرلــه پســې ښايســته ځــانګړنې يــې پــه ذهــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورېــدې، ســترګې مــې يــې راډکــې کــړې، عــين حالــ کــې مــې زړه کــې راتېــده: کــه رښــتيا دومــره ښــه نجلــۍ وي، بيــا يــې دومــره لــوی جــک ولــې وهــل؟ حتمــاً دا هــر څــه يــې زمــا پــه وړانــدې تمثيــل او ددې لپــاره يــې کــول، ترڅــو زمــا پــه ســر خــولۍ کېــږدي، بــاور پــرې وکــړم، نــه يــې کــور کــې قيــد کــړم، نــه يــې وڅــارم، تــر هغــو چــې خپــل عاشــق او ورســره مــزو، چړچــو تــه اســانه لاس رســی ولــري، لکــه لرلی يې چې دی.

خــو پــه هــر حالــ جمالــ مــې تــر مــخ و، اتــاق تــه ورننوتلــو، زه وره کــې پټــه نيــولې شــوم، اتــاق تــه د جمالــ پــه ورننوتلــو هــوا خبــره نشــوه، څنګــه چــې پرتــه وه، همغــه شــان پرتــه وه، زمــوږ پــه ګومــان لا يــې هــم دســختې نــاروغۍ او بــې حــالۍ تمثيــل کولــو، امــا جمالــ د ورنــژدې کېــدو ســره ســم مــلا کــې پــه لغــت ووهلــه، نجلــۍ پــه خفــه غــږ د الله فريــاد پــه کولــو ســره، مــخ راوګرځــو، ســترګې يــې رارنــې کــړې، د جمالــ پــه ليــدو يــې، ټيکــرې پســې منګــولې واچــولې، د راجګېــدو هڅــه يــې وکــړه، خــو لکــه ښــه د کــالونو ســخت او بــې ســيکه نــاروغ، پــه ډېــر زور تــر يــوې انــدازې راجګــه شــوه، لا پــوره نــه وه، راناســته بلــه څپــړ يــې ورکــړه، واپــس ولوېــده، پســې ورټيــټ شــو، ويښــتو کــې يــې لاس ورواچولــو راجګــه يــې کــړه، پــه شــاته دېوالــ يــې ورووهلــه همداســې تختــه يــې ورکېنولــه، نجلــۍ پــه ورخطــايۍ او تکــراري بڼــه فقــط يــا الله ج يــا الله وېــل، جمالــ تفــانچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه مرمــۍ ورتېــره کــړه، ميــل يــې پــه تنــدي ورکېښــودو، ورتــه کــړل يــې: خولــه دې بنــده کــړه، چنــګ او فنــګ دې پرېــږده، چــې رښــتيا دې الله ج پــه يــاد وی، لــه ځانــه بــه دې خريمــه نــه جوړولــه، حرامــوني بــه دې نکــړل، نــور دې مکــر او نازونــه نــه چلېــږي، دوې خبــرې درتــه کــوم، ښــه يــې واوره! ايــا د ســوتي پــه زور اقــرار دربانــدې وکــړم، کــه خپلــه يــې کــوې؟ دا حرامــونی دې لــه چانــه پــه کېــډه شــوی؟ زمــا او لــه دې دومــره کــور نــه پــټ دې څــه رنګــه رابطــه ورســره نيولــه؟ څرنګــه دې راوســتلو؟ دلتــه دې راوســتلی؟ د پــلار پــه کــور کــې دې ورســره يــو ځـای شــوې يــې؟ تــه وروتلــې يــې؟ څــه کيســه وه؟ هــوا پــه بــې انــرژۍ لړزانــده غــږ ژړا کــې وبــل: پــه خــدای، پــه قــران کــه مــې هېڅــوک ليــدلي وي، يــا د چــا لاس رابانــدې لګېــدلې وي، جمــال پــه کاذبــه موســکا او تمســخر ورتــه کــړل: ښــا بيــا نــو حتمــاً شــپاله (غوجــل) تــه ننــوتلې يــې پــه خــره دې ځــان ډډ کــړی، لــه همــدې ســره يــې ربښــي متروکــه ورتــه بنــده کــړه، پــه ټــول زور ســره يــې پنڅــه، شــپږ متروکــې پــه ســر، ســر ووهلــه، چــې وار بــه يــې پــرې وکــړو، تــر ټــول ســر، مــخ، غــاړه بــه يــې تــاو شــوه، لــه پــوزې يــې د وينــو تــر شــو، د يــوه غــوږ نــه يــې هــم وينــې راروانــې شــوې، چــون د متروکــې دلمــړي وار ســره يــې لښــتۍ هــاخوا والوتلــه، فکــر کــړم د همــدې لښــتۍ د نلکــې ســره يــې غــوږ راوشــکېدو، خــو پــه هــر حالــ مــخ، غــاړه، ســر کــالي مــالي يــې ټــول پــه وينــو ســره پــره شــول، د نجلــۍ چيغــې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریــاد جــګ شــو، خــو دومــره هــم نــه چــې تــر اتــاق ووځــي، یــا یــې ګاونــډیان واوري، لــه پنځــو شــپږ متروکــو وهلــو وروســته، جمــال د تیارســـې پــه حالــت کــې دمــه ونیولــه، یــو ځــل بیــا یــې غــږ پــرې وکــړو: حــال وایــې کنــه؟ نجلــۍ فقــط وای الله، وای الله چیغــې وهلــې، بیــا یــې دوهلــو شــروع پــرې وکــړه، زه لــه ماشــومتوبه د وینــو ســره، حساســیت لــرم، پــه لیــدو مــې یــې ړزه ښــه نشــي، ضــعف رابانــدې راځــي، تــرې راشــاته شــوم، نــور مــې نــه لیــده، صــرف، ددې چیغــې او د متروکــې ســړپار مــې آورېــدو، کلــه بــه جمــال هــم غــږ پــرې وکــړو: وایــې کنــه؟ بلاخېــره نجلــۍ لــه چیغــو ولوېــده، لکــه څــاروی چــې د حلالولــو پــه وخــت نــیم دمــی شــي، لــه مــرۍ نــه یــې یــو قســم وهــم نــاک خرهــار راوځــي، پــس، پــس یــې همداســې یــو نــیم خخخــخ، خخخــخ غــږ راوتلــو، ان تــر دې چــې دا غــږ یــې هــم ورک شــو، یــوازې د متروکــې ســړپار او دجمــال ســتمار مــې اورېــدو، وضــعیت مــې ښــه نــه و، پــه زړه مــې ګرمــي ګرمــي راتللــه، لــه دهلېــز نــه هــم، بیخــي حــویلۍ تــه راووتلــم، ترڅــو هــېڅ غــږ هــم وانــه ورم، تقریبــاً لــس، پــنځلس دقیقــې وروســته، جمــال لــه کوټــې نــه غــږ راوکــړو، چــې ورغلــم هــوا ختمــه وه، پــه وینــو لانــده ویښــته یــې پــه مــخ راخــواره و، کمــېس یــې لــه ښــکته نــه، ســینې تــه ورتــول شــوی و، ګېــډه او مــلا یــې لــوڅ و، د هــرې متروکــې پــه ځــای کــې ســرې وینــې راخوټېــدلې وې، یــوه پایڅــه یــې هــم شــکېدلې وه، تــر ورانــه پــورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــې پښــه ښــکارېده، دا هــم لــه ډېــرو وهلــو نــه تکــه تــوره او شــنه وه، څــاڅکی څــاڅکی وینــې پــرې ولاړې او روانــې وې، پکــې پــاتې جــامې یــې هــم پــه وینــو لنــدې خوشــتې، پــه بــدن ورچســپېدلې وې، تــر څنــګ دېوالــ تــه یــې هــم زیــاتې وینــې بــاد شــوې وې، تــر نیمــایي ســور پــور و، څنګــه مــې چــې ســترګې پــرې ولګېــدې، زر واپــس راووتلــم، د زیــات لیــدو تــاب مــې یــې نــه لرلــو، جمالــ یــې هم وسایل راټول کړل راپسې راووتلو، حویلۍ کې یې راته کړل:

- کــورنۍ تــه یــې زنــګ وکــړه، چــې پــه همــدې شــپه کــې یــې یوســي، خــو دا چــې مــور، پــلار، ورونــه یــې ډېــر درانــه او ښــه خلــک و، شخصــاً لــه ماســره یــې ډېــرې نیکــۍ کــړې وې، یــو خــوا خــو یــې پــه لمــړي ســر کــې د هــوا ولــور بېخــي رانــه وانــه خیســتلو، حتــا د واده مصــارف یــې هــم لــه ځانــه وکــړل، بلخــوا پــس لــه واد بــه چــې کلــه ورغلــم زښــته ډېــر قــدر بــه مــې یــې کــول، هــېڅ مــې نشــوی کــولی چــې دلــور د وژلــو خبــر یــې پــرې وکــړم، اخیــر مــې ځــان تــه خپلــه ډاډ ورکــړو، زړه کــې مــې وېــل: څــه نــو کــه انســانان وي، غیــرت لــري؟ تنهــا زمــا او زمــوږ د کــورنۍ ســپکه خــو نــه ده، ددوئ هــم اولاد دی، د دوئ کــورنۍ، خپــل مــور، پــلار ورونــه یــې هــم ســپک کــړل، بایــد پــه مــرګ یــې خوشــحاله شــي، همــدا و، چــې اتــاق تــه ننــوتلم مبایــل مــې لــه چــارچ نــه راخــلاص کــړو، پــلار تــه مــې یــې زنــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووهلـو، سـېمکارت مـې نـوی و، لـه مسـافرۍ نـه پـه راتلـو مـې هـم نـه و خبـر، شماره يې ونه پېژندله د اوکې سره سم يې کړل: بلې سلام عليکوم!

- وعليکوم سلام کاکا ښه يې پخير يې!؟

- الحمدالله ښه يم، تاسو ښه يئ، وبښه ومې نه پېژندې څوک يې؟

په لنډو کې مې ورغبرګه کړه:

- کمال يم، هوا مړه ده، پسې راشئ!

په جګ غږ يې کړل:

- هوا!!

په همدې سره مې تماس ورقطعه کړو، نور مې ورسره اوږده نکړه.

خلاصـه کـه څـه هـم ځـای لـرې و، خـو مـوټر يـې خپـل و، بلخـوا تيـز راغلـي و، يـو سـاعت وروسـته يـې مـور، پـلار او يـو ورور راورسـېدل د لـور وضـعيت يـې چـې وليـدلو، ټولـو چيغـې کـړې، مـور يـې د همـدې لمـړۍ چيغـې سـره پـرې ورولوېـده ضـعف يـې وکـړو، پـلار يـې تـر غـاړه لاس ورلانـدې کـړل، دڅـو شـيبو لپـاره يـې پـه همـدې مړينـې راکښولـه، سـر يـې پـه خپلـه سـينه پـورې جوخـت ونيولـو، دده سـپينې جـامې هـم پـه وينـو سـرې، پـرې شـوې، تنـدی يـې د هـوا پـه ککـره تکيـه کـړو، غټـې غټـې سـلګۍ يـې وهلـې، سـيل، سـيل اوښـکې يـې پـرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتویــولې، ورور یــې لمــړی زر، زر د کمــیس لمنــه پــرې راکــش کــړه، ګېــډه او مــلا یــې ورپــټ کــړل، شــکېدلې پایڅــه یــې پــه پښــه ور آواره کــړه، عینــې حاــل کې یې د ژړا سره ګډ کړل:

- قربــان قربــان زمــا مظلــومې خــورې مــورې وبښــه، څــه خبــر و؟ چــې دا بــه داســې څنــاور وي، تــا بــه داســې تیکــه تیکــه کــوي، بیــا یــې تــر څنــګ کېناســتلو، پــه وینــو ســره څپــړ یــې د څــو لحظــو لپــاره پخپلــو دواړو لاســو کــې ټینګــه ونیولــه، واپــس راجــګ شــو، زه چــې لــه بهــر خوانــه پــه کړکــۍ ورولاړ وم، مــخ یــې راوړولــو کــړل یــې: ولــې کفــر یــئ کــه اســلام؟ دومــره ظلــم څــوک کــوي؟ لــه همــدې ســره راروان شــو، تــر وره راووتلــو، زه آمــده شــوم، پــوه نــه وم، چــې جنــګ کــوي، کــه زړه کــې یــې څــه دي؟ خــو نمــوړې زمــا طــرف تــه بیخــي راونــه کتــل، ســلګۍ یــې وهلــې، حــویلۍ کــې د دروازې پــه لــوري تېــز روان و، غــږ مــې پســې وکــړو، زمــا هڅــه دا وه، ترڅــو پــه آرامــه یــې پــوه کــړم، چــې هســې مــو نــه ده، وژلــې، لــه کــوم بــل چــا نــه یــې حمــل احیســتی و، ســبا یــې حرامــونی درتــه زېږولــو، شــکر وباســه چــې تــرې خــلاص مــو کــړې، کنــه هغــه نــوم بــه دې بیــا چېرتــه وړلــو، ولــې هــېڅ ځــان یــې پــوه نکــړو، همغــه شــان ګړنــدی روان و، عــین حاــل کــې یــې، ښــکنځل هــم کــول، د خــدای ج پــه عــذب اختــه شــئ، لعنــت دې وي درباندې .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمالــل يــې خبــرې ونشــوی زغملــی، وړانــدې د مــور د اتــاق لــه کړکــۍ يــې ســر راويستلو، پسې نارې يې کړې:

- خوله دې سمه ښوروه، که درووتلم!

نــور يــې څــه ونــه ويــل، خبــره يــې همدلتــه بنــده کــړه، خــو هلــک بيــا هــم هــيڅ ځــان پــرې پــوه نکــړو، لــه دروازې ووتلــو، د مــوټر د ســلف غــږ يــې راغلــو، لــس پــنځلس دقيقــې نــه وې وتلــې، چــې د رينجــرو کــوغ او پــوغ شــو، د امنيتــي ملــي مربــوط عســکر راورســېدل، جمالــل چلاکــي وکــړه، د کــلا لــه شــانه د تــوت پــه راتېــرو شــاخونو باغچــه تــه واوښــت، ځــان يــې ويســتلو، زه يــې ونيــولم لاس يــې تــر شــاه راولچــک کــړل، برقــي ډنــډې ورســره وې ډېــر ســخت يــې ووهــم، دلتــه هــم مــا غوښــتل چــې د هــوا د وژلــو لامــل او ګنــا ورتــه ووايــم، ولــې د يــوې خبــرې اجــازه يــې هــم رانکــړه، جمالــل پســې يــې هــم کــور پــه بــل مــخ راوړو ان د ګاونــډيانو کورونــه يــې پســې وکتــل، پيــدا يــې نــه کــړو، زه يــې راويســتلم، د رينجــرې بــاډۍ کــې لــه چوکيــو لانــدې پــه غــولي يــې کېنــولم، تــر رينجــر يــو شــمېر مســلح عســکر تــا و، امنيــت يــې نيــولی و، نــور تــر ډېــره زمــوږ پــه کــور کــې و، تحقيقــات او څېړنــې يــې کــولې، چــې کتــل مــې د طــب عــدلي اړونــد يــو ســپين امبــولانس هــم راغلــو، پــه ډېــر لــوړ آواز وهــم نــاک اورنګونــه يــې کــول، پــه ســر يــې ســرې او شــنې اشــارې ډېــم او فــول کېــدې، عســکرو د هــوا جســد ورتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راويســتلو، دوی هــم راتــول شــول رېنجــرو تــه وختــل، زمــا پــه ســر يــې تــوره خــولۍ راکــش کــړه، حرکــت يــې وکــړو، لمــړی يــې د امنيتــي ملــي تحقيــق خــانې تــه يــوړم، دلتــه ډېــرې ســختې شــکنجې او وهــل هــم و، پــس لــه پنځلســو ورځــو د طبــې عــدلي روغتــون نــه د هــوا د معاينــاتو او څېړنــو نتيجــه راغلــه، ليکلــي و: د افغانســتان اســلامي جمهوريــت د عــدلي طــب د دقيقــو څېړنــو او معلومــاتو لــه مخــې د مرحــومې هــوا نــومې مېرمنــې پــه رحــم کــې ماشــوم نــه، بلکــې تېمــور دانــه وه، پــه عــوض ددې چــې عــاجلي يــې جراحــي او اساســي درملنــه شــوې وی، بــرعکس ډېــر ســخت ظلــم ورســره شــوی، تــر خــورا وحشــت نــاکو شــکنجو لانــدې وژل شــوې. د عــدلي روغتــون ددې راپــور پــه رارســېدو ســره، عــلاوه ددې چــې پــه خپــل ظلــم او د هــوا پــه مظلوميــت مــې زښــته ډېــر وژل، عســکرو هــم بــلا ســخت ووهــم، نــور يــې دوســيه داتــه جــوړه کــړه، محکمــې تــه يــې معرفــي کــړم، لنــډه دا چــې محکمــې اوه لکــه افغــانۍ نغــدي جرمــه رانــه واخيســتله، يوويشــت کالــه يــې قيــد راتــه وليکلــو، د څرخــي پلــه زنــدان تــه يــې ولېــږلم، دوې مياشــتې وروســته زنــدان کــې خبــر شــوم، جمــال هــم د ترکــی پــه مــرز کــې پولســو نيــولی و، ډېــر ســخت يــې وهلــی و، لاس او پښــې يــې ورمــات کــړي و، لــه همغــو وهلــو نــه مــړ شــوی و، کــوم دلارې ملګــري يــې چــې زمــوږ کــورنۍ تــه حوالــ ورکــړی و، پــه خبــره يــې جســد يــې هــم لــه دوئ نــه همغــه غــره کــې پــاتې شــوی و،

(c) ketabton.com: The Digital Library

والله علـم چـې بيـا بـه چـا خـاورې پـرې اړولـې وي، کـه بـه حيوانـاتو يـا مرغـانو خـوړلی وي، خلاصـه ورور، هـوا، اوه لکـه افغـانیې، دسـعودي وېـزه هرڅـه مـې لـه لاسـه ورکـړل، خپلـه هـم تقريبـاً عمـري قيـد رابانـدې وختلـو، د خـدای ج پـه بـدبختيو بدبختـه شـوم، د څـه وخـت پـه تېرېـدو سـره، مـې د مـور او خوينـدو سـره ماماګـانو خپلـه وسـه کولـه او د ګاونـډيانو، کلـي کـور پـه عشـر او زکـات پايېـدل، ان تـر دې چـې دوه کالـه پـس بيـا هـم همـدې زنـدان کـې خبـر شـوم، يـوه خـور مـې خديجـه يـې لـه غربـت او لـوږې پـه کلـي کـې يـوه سـپينږيري تـه ورکـړې وه، پـه داسـې حـال کـې چـې د نمـوړي سـپينږيري د واده شـويو لورانـو لـه اړخـه لمسـيانې زمـا دخـور همزولـې وې، بلاخېـره تـر اوه کالـه زنـدان تېرولـو وروسـته، د اشـرف غنـي احمـدزي پـه مشـرۍ د وخـت جمهـوري نظـام د طالبـانو لخـوا سـقوط شـو، د نـورو ولايتونـو پـه شـمول، د کابـل د زنـدانونو دروازې يـې هـم د ټولـو بنـديانو پـه مـخ خلاصـې کـړې، زه هـم پکـې ازاد شـوم، همغـه ورځ پـس لـه ماښـامه غلـی کـور تـه ولاړم، د مـور او کشـرۍ خـور منـوره سـره مـې وليـدل، خديجـه تـه د ورتلـو وخـت مـې پيـدا نـه کـړو، شـپه مـې وکـړه، وربـدم چـې دا ځـل مـې طالبـان ونـه نيسـي، زنـدان تـه مـې خطـا نـه کـړي، يـوه دسـپينو زرو ګـوتمۍ مـې لرلـه، غمـي يـې څـه ارزښـت لرلـو، دا مـې راوخيسـتله سـهار وختـي لـه کـوره راووتلـم، ګـوتمۍ مـې پـه لارو وپلورلـه، جيـب خـرڅ مـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــرې برابــره کــړو، لمــړی نیمــروز او لــه نیمــروز نــه ایــران تــه ولاړم، هلتــه مــې هــم چــې راســته اچولــه، چپــه لوېــده، یــوه ورځ بــه پــه کــار، پنځــه ورځــې بــه بــې کــاره وم، لــه بــې خرڅــۍ او زړه تنګــۍ مــې نــور ســاه پــه ختلــو وه، څنګــه چــې پــه کــار شــوم، بــدبختي څــه کــوې، لــس ورځــې کــار مــې وکــړو، پــه یولســمه ورځ مــازیکر و، پــه داســې حــال کــې چــې پــه ســېمټو ککــړ پکــړ لبــاس کــار مــې پــه تــن و، ســخت ســتړی هــم وم، پــولس رانــه تــاو شــول وېــې نیــولم، څــو لغتــې او څپــړې یــې ووهلــم، ولچــک یــې راواچــول، مــوټر تــه یــې پورتــه کــړم، پیســې میســې پــاتې شــوې، پنځــه ورځــې کمــپ کــې وم، دوه نــیم زره تــومن مــې جیــب کــې و، هغــه یــې هــم رانــه واخیســتل، شــپږمه یــې واپــس نیمــروز تــه راواړولــم، نیمــروز کــې یــوه روپــۍ هــم نــه وه راســره، چــې تــر کابلــه او بیــا تــر خپــل کلــي پــرې راغلــی وی، حتــا هوټــل کــې د شــپې کولــو، ډوډۍ خوړلــو پیســې نــه وې راســره، لــه دې کبلــه ډېــرې شــپې پــه نیمــروز کــې پــاتې شــوم، مــزدورۍ پســې کرځېــدم، خــو کــار نــه پیداکېــدو، ډوډۍ بــه مــې پــه ټولــه ســپین ســترګۍ دې دوکانــدارانو ســره خوړلــه، یــا بــه چــې ډرېــوران پــرې غونــډ و، وربــه غلــم ډوډۍ بــه مــې ورســره وخوړلــه، کلــه بــه یــې یــو لــس روپــۍ راکــړې، یــوه نیمــه ورځ بــه شــل، دېــرش روپــۍ مــزدوري پیداشــوه ډوډۍ بــه مــې پــرې وخوړلــه، دشــپې لــه خــوا بــه د بــازار تــر شــاه پــارک تــه تللــم، ســلګونه متعــادان پکــې پراتــه و، اولــه شــپه مــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر سخت یخ وشو، نژدې یې وژلی وم، سهار تر نهه، لسو بجو بېخي جګېدلی نشوم، یو معتاد مې خواته راغلو، کړل یې:

- خمار یې ځان دې درد کوي؟

ورغبرګه مې کړه:

- نه عمل نلرم، د شپې مې ډېر بد یخ وشو، اوس مې هم د ټول وجود بندونه کرغچ دي، نه خلاصېږي، متعاد موسک شو کړل یې:

- څنګه یې وژلی نه یې، په دې یخ کې بې موادو شپه کېږي؟ لږ لږ سر درنه وه، یعني نشه کوه، چې وینه دې ټینګه شي، وجود دې د یخ مقامت پیداکړي، کنه وژني دې، یا یو سپی پیدا کړه، د شپې یې په څادر کې درسره پټوه، سپی هم ګرم دی، یخ دې نه تري وهي، بیا یې کړل: خو سپی هم چې نشه نشي، نه درسره څملي، زړه کې مې وېل: یا خدایه دا څه اورم؟ څه حالت ته دې راوستلم؟ خو په هر حال معتاد ته مې کړل:

- د موادو روپۍ نه لرم!

وېل یې:

- خیر دلته تر نیمایي زیات کسان نه مواد لري، نه یې پیسې، هر چا چې شکول په ډولۍ کې ورپټ شه، ډولۍ کې حصار دود دې دومره نشه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــې شــپه دې پــرې تېــره شــي، د لاس پــه اشــاره ســره يــې زياتــه کــړه، کــه نــه وي، هغــه زمــا ملګــري دي، بيــا هلتــه راځــه، پــه همــدې خبــره رانــه راروان شــو، مــا ځــان وخوځولــو، پښــې او لاســونه مــې وښــورول، دجګېــدو هڅــه مــې وکــړه، ډېــر پــه ســختۍ جــګ شــوم، لــږ لــږ چــې وګرځېــدم، بندونــه مــې خــلاص شــول، وږی وم، د ډوډۍ پــه غــم خوړلــو پســې بــازار تــه راووتلــم، چــې کيســه اوږده نشــي، دا ورځ هــم تېــره شــوه، ماښــام بيــا پــارک تــه راغلــم، تــر ډېــره مــې مقامــت وکــړو، خــو څــومره چــې شــپه پخېــده يــخ زاياتېــدو، بلاخېــره ورخطــا يــې کــړم، لحظــه پــه لحظــه مــې وضــعيت خرابېــدو، ان تــر دې چــې لاس او پښــې مــې بــې حســه شــول، دا شــپه تــر پرونــۍ شــپې ډېــره يخــه وه، زړه کــې مــې راتېــره شــوه: قســم ده کــه ببخــي ژونــدی تــرې ووځــې، بلــه لار نــه وه، د معتــاد د خبــرې پــه تقيــب، شــاوخوا مــې وکتــل، معتــادان خــو ډېــر ســره ډولــۍ ډولــۍ و، زه د نــژدې کثافــت دانــۍ تــر څنــګ دريــو معتــادانو تــه ورغلــم، د زړو پلاســتکي ګونيــو ډولــۍ يــې جــوړه کــړې وه، لــه ډېــرو خيريــو او دودونــو نــه تکــه تــوره شــوې وه، کــرار، کــرار مــې ددې دوو تــر قــات ســر ور دننــه کــړو، دوی چــې وليــدم، د معتــادانو مــې دا يــو کــار خوښــېږي، خپلــو کــې ډېــره ښــه ملګــري ســره پــالي او ډېــر ښــه نيــت لــري، هــرې ډولــۍ تــه چــې ورشــې څــوک دې نــه منــع کــوي، نــه پوښــتنه کــوي چــې څــوک يــې؟ دوی هــم چــې زه وليــدم، ســره وښــورېدل، ځــای يــې راکــړو، نشــه يــې کــړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، اور يــې ســاف شــوی و، خــو لا هــم لــه پاســه يــې د ســګريټ پــه دړې مــوادو نــرى، نــرى لــوګى کولــو، زه يــې لمــړى ډېــر وتږوخــولم، څــو لحظــې وروســته مــې د ســتوني او ســږو عضــلات (غوښــې) شــل شــول، دتږــوخي قابليــت يــې لــه لاســه ورکــړو، کــرار، کــرار مــې د زړه ضــربان هــم زيــات شــو، بلاخېــره داســې ګــرم شــوم، چــې پــه همــدې شــنه يــخ کــې مــې وجــود خولــه پرېښــوده، لــه ډېــرې ګرمــۍ مــې ســاه بندېــده، غوښــتل مــې لــه ډولــۍ راووځــم، نيشــه وم، جګېــدى نشــوم شــاته راولوېــدم، لکــه چــې پــه پښــه مــې اور وشــيندلو، معتــادان پــه پــوزو کــې وغونډــدل، پښــې مــې يــې دېخــوا راټېلــه کــړې، څــه مــې خپلــه ځــان راوښــويو لــه دوى نــه يــو متــر رادې خــوا شــوم، څــو شــيبې پــروت وم، نشــه مــې شــيبه پــه شــېبه زياتېده، نور په ځان نه يم پو، خدايزده بې هوشه شوى وم

کــه ويــده شــوى وم، نــه پــه شــپه خبــر شــوى يــم، نــه پــه يــخ، ان د ورځــې لــس بجــې وې، چــې ســترګې مــرې راوغړولــې، لا هــم ښــه نشــه وم، طبعيــت مــې داســې برابــر و، لکــه د ټــول جهــان پاچــا چــې يــم، زړه کــې مــې وېــل دا نشــې خــو ســم شــى دي، معتــادنو هســې لــه ځــانونو ملنګــان نــه دي پســې جــوړکړي، لنــډه دا چــې مــازيګر مــې نيشــه والوتلــه، ســم د لاســه يــوه بلــه ډولــۍ کــې ورپــټ شــوم، بيــا مــې ځــان نيشــه کــړو، حتــا تــر دې چــې ځلــور پنځــه ورځــې وروســته يــې هســې تــاثير نــه رابانــدې کولــو، مجبــور وم، چــې هــره شــپه دوه، درى ځلــه ځــان نشــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـړم، خلاصـه لـس ورځـې وروسـته بـه ټولـه شـپه پـه ډولـۍ کـې ناسـت وم، چـې راوبـه وتلـم پنځـه دقیقـې وروسـته بـه یـخ ونیـولم، واپـس بـه ډولـۍ تـه ورننـوتلم او کـه خـوب بـه راتللـو ډولـۍ کـې بـه هـم نـور نشـوی کېناسـتی، بیـا مـې د سـیمټو د ګونیـو یـو تـرفڼ پیـداکړی و، د یـو بغلانـي ملګـري مـې سـپی و، همغـه بـه مـې راسـره تـرې لانـدې څملولـو، ربښـتیا هـم سـپیان ډېـر ګـرم مزاجـه دي، چـې راسـره پـټ بـه مـو کړلـو، بیـا بـه مـو یـخ نـه کېـدو، لـه تاسـو دې پټـه نـه وي، د سـپي سـره د څملاسـتلو یـو جالبـه خـاطره بـه هـم درسـره شـریکه کـړم، البتـه حیـا دې وي، د نـورو شـپو پـه شـان، یـوه شـپه بیـا هـم د بغلانـي ملګـري، مـومن د سـپي سـره تـر تـرفڼ لانـدې ویـده وم، خـړ غـټ کوټـه سـپی و، د شـپې مـې خـوب لیـدو، چـې د هـوا سـره پـه تخـت پـروت یـم، دخـوب نـازک ښـکلی لبـاس یـې پـه تـن و، سـپین سـپین اندامونـه یـې تـرې ښـکاریدل، پـه څنـګ راواوښـته، پـه اننګـي یـې مچـو کـړم، ګورګـوټۍ، ګورګـوټۍ څټـې یـې پـه مـخ راولوېـدې، بیـا مـې یـې پـه سـینه لاس راتـه کېښـودو، ښـکته د نامـه تـر غـوټۍ یـې، څپـړ کـش راکـش کـړه، پـه دې سـره یـې زمـا احساسـات هـم راوپـارول، ورو ورپـه اړخ شـوم، لاس مـې پـرې وراچولـو، ښـکته پورتـه مـې یـې پـه انـدامو کشـولو، نرمـه نرمـه مـې چـاپې کولـه، نوبـت سـینې تـه راورسـېدو، تـی مـې یـې پـه منګـول کـې ونیولـو، چـې پچـک مـې کـړو، سـپي راغـپ وهـل، خولـه یـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راواچولــه، ســترګې مــې رانېــه کــړې، چــې ګــورم تــر مــايعو مــې نيــولی و، زر مــې لاس راکــش کــړو، ســپي ټــوف کــړل، همــدې ســره لــه تــرفنې نــه ووتلــو، زه څــو دقيقــې نــور هــم پــروت وم، پخــوانی ژونــد، مــور، خوينــدې، ورور، هــوا او راســره مينــه يــې يــاد تــه راغلــه، کــوم چــې نيمــه شــپه خــوب کــې بــه پــه اړخ راواوښــتله پــه مــخ، غــاړه بــه يــې کلــک، کلــک مچــو کــړم، واپــس بــه يــې ســر پــه بانښــت ورخطــا کــړو، پــه بــل اړخ بــه ويــده شــوه تــور څڼــې بــه يــې پــه مــخ او غــاړه ورخــورې شــوې، اوســني حالــل تــه مــې پــه کتــو، دې يــادونو ښــه ډېــر وژړولــم، خــو پــه هــر حالــل، نيشــه مــې الــوتلې وه، بــدن مــې مــړ، مــړ درد کولــو، پســې راجــګ شــوم، مــومن او ملګــرو يــې ډولــۍ جــوړه کــړې وه، زه هــم پکــې ورپــټ شــوم، لنــډه يــې دا چــې نيمــروز کــې پــه همــدې شــان څــه بانــدې يــوه نيمــه مياشــت وخــت رابانــدې تيــر شــو، پــه همــدې مــوده کــې مــې زښــته ډېــر وزن هــم لــه لاســه ورکــړی و، وچ اســکليټ رانــه جــوړ شــو، خــو ښــه و، بلــه ورځ لــه ايــران نــه يــو لــوی ټيلــر مــوټر راغلــو کاشــيان او مزايــق پکــې بــار و، دلتــه يــې لــه هغــو مــوټر نــه راښــکته کــول، يــو بــل مــوټر کــې يــې بــارول، دا مــوټر کابــل تــه راتللــو، ډريــور يــې راتــه وېل: راشه موټر راسره بار کړه، روپۍ به درکړم!

ما ورته کړل:

– روپۍ مه راکوه کابل ته مې درسره بوځه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکی شو، راغبرګه یې کړه:

– سیټ کې سپرېږي درنه بادېږي، کنې بولې مې!

بیا مې ورته کړل:

– باډۍ کې د کاشیان تر څنګ کېنم!

وېل یې:

– بیا نو سمه ده، راشه!

شــروع مــې ورســره وکــړه، شــپږ نفــره نــور هــم و، ان تــر نیمــې شــې پــرې اختــه و، چې بار شو، د ډرېور سترګو ته مې سترګې نیولې وې، راته کړل یې:

– اوس ناوختــه ده، ســهار وختــي چــې لمــونځ دې وکــړو راځــه حرکــت کــوو، زړه کــې مــې وېــل چــې لمــونځ لــه کومــه شــو، غــرق شــې دا یــوه نیمــه میاشــت کېــږي چــې جنــوب کــړځم، مــوږ ډوډۍ نشــو پیــداکولی د حمــام پیســې بــه لــه څــه نشــي؟ خــو ده تــه مــې د بلــې پــه پــار ســر وخوځولــو، ډرېــور او کلینــر یــې هوټــل تــه ننوتــل، زه پــارک تــه راغلــم، پــه دوه دریــو ډولیــو کــې ورپــټ شــوم، امــا دې وخــت کــې مــې معتــادي بېخــي زیاتــه شــوې وه، صــرف پــه ډولېــو کــې پټېــدو مــې خمــار نشــوی مــاتولی، د بــدن درد مــې شــیبه پــه شــیبه زیاتېــدو، مجبــور شــوم، د بابه میر خواته ورغلم، نموړي مخدره مواد خرڅول، ورته ومې وېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- مـوټر مـې بـار کـړی، پیسـې یـې سـهار راکـوي، یـو ګـرام پـوډر اوس راکـړه، لـه درده مـړ شـوم، څنګـه مـې چـې پیسـې واخیسـتې درتـه راوړم یـې، بابـه میـر مـازيګر د مـوټر بـارولو پـه وخـت ولیـدم، بـې چـون او چـرا یـې جیـب تـه لاس کـړو، کاغـذ کـې پېچلـې یوګرامـه د پـوډرو پلتـه یـې راکـړه، تـرې راروان شـوم، مـومن یـې د سـپي سـره تـر ځـل لانـدې ویـده و، راویښ مـې کـړو، هـاخوا معـارف ناسـت و، ځـان یـې ګرولـو، خمـار پسـې اخیسـی و، بـدن یـې درد کولـو، هغـو تـه مـې هـم غـږ وکـړو، لـه یـادولو دې پـاتې نـه وي، معـارف ننګرهـاری و، اصـلاً دلتـه نـوي سـلنه پودریـان د نـورو ولایتونـو و، ټـول زمـا پـه شـان لـه ایـران نـه رامـرز شـوي و، د کرایـه او هوټـل کـې د شـپې پیسـې بـه یـې نـه لرلـې، بلخـوا نیمـروز کـې دوکانـدارانو، ډرېـورو او عـامو خلکـو هـم لـه ایرانـه پـه رامـرز شـویو مسـافرو هـېڅ تـرحم او انسـانیت یـې نـه ورسـره کولـو، نـه یـې د یـوې روپـۍ مرسـته ورسـره کولـه، ملامـت هـم نـه و، مسـافر زښـته ډېـر و، رسـیدګي یـې نشـوی پسـې کـولی، چـې یـوه تـه بـه یـې یـوه ډوډۍ وخیسـتله، سـلګونه نـور بـه تـرې تـاو شـول، سـړي بـه دوه سـاعته ځـان نشـوی تـرې ایسـتلی، بنـاءً هغـه مسـافر چـې لـه ایـران او یـا کورنـه د پیسـو ورلېږلـو څـوک یـې نـه لـرل، مجبـور و، پـه پـارک کـې شـپه وکـړي، درحـالي کـې چـې پـه پـارک کـې لـه نشـې کولـو پرتـه شـپه نـه تېریـده، یـخ وژل، چـې نشـه بـه یـې وکـړه، دوې ورځـې پـس

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه داسـې معتـادان و، چـې پـه څلـورو بـه جګېـدل، د تـل لپـاره بـه د همـدې ځـای شـول، خـو پـه هـر صـورت، معـارف او مـومن مـې راډولـۍ کـړل، پـوډر مـو وڅکولـو ښـه مـو ځانونـه نشـه کـړل، دوی همغلتـه واړول، کـه څـه هـم سـاعت نـه و، پوهېـدم نـه چـې څـه وخـت دی؟ خـو زه مـوټر تـه راغلـم، بـاډۍ تـه وروخـتلم وړانـدې کـونج کـې د کاشـیانو پـه سـر کېناسـتم، یوخـوا ډېـر سـخت نشـه وم، بلخـوا بـې خوبـه وم، سـم دلاسـه وېـده شـوی وم، یـو وخـت چـې راویښ شـوم، نیمـه ورځ وه، مـوټر روان و، ډېـر راغلـي و، د ډرېـور نېمـروز کـې نـه و راتـه پـام شـوی، پـه لارو یـې چېرتـه لیـدلی وم، خـو غـږ یـې نـه و رابانـدې کـړی، ویـده یـې پرېښـی وم، زابـل کـې یـې مـوټر ودرولـو، راوکتـل چـې ناسـت یـې ولیـدم غـږ یې وکړو: څه حال دې دی پیره! ژوندی یې؟

– هو، ښه یم!

– وږی نه یې!؟

وږی وم، خـو ده تـه مـې غـږ ونکـړو؛ پـوه شـو چـې وږی دی، نـور رانـه لاړو د کلینـر سـره یـې هوټـل تـه ننوتلـو، څـو لحظـې وروسـته د مـوټر لـه څنـګ نـه د هوټـل شـاګرد یـوه ډوډۍ، یـو دیپپسـي بوتـل او پـه پلاسـتکي یـک بـار مصـرف کاسـو کـې یـو خـوراک ښـه غـوړ پلـو راتـه ونیولـو، د پسـه غوښـه یـې پـه سـر ایښـې وه، دا چـې یـو خـوا وږی وم، بلخـوا مـې لـه ډېـره وختـه غـوړ او پاخـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوي خـواږه، (کتـغ) پـه سـترګو نـه و لیـدلی، ډېـر ښـه خونـد یـې وکـړو، ډربـور تـه مـې زښـته ډېـرې دعاګـانې وکـړې، خـو لـه بدمرغـه ماتـه الله ج داسـې پـه قهـر و، چـې چاتـه بـه مـې دعـا وکـړه، پـه ښـېرو بـه واوښـته، غزنـي کـې یـې یـو سـراچه مـوټر ووهلـو، اتـه لـس زره (۱۸) افغـانۍ تـاوان یـې تـرې واخیسـتلو؛ خـو پـه هـر صـورت د شـپې نـه بجـې وې، کابـل تـه راورسـېدو، دوی د سـپلو پـه طـرف تلـل، زه د کوټـسـنګي چکپاینـټ کـې تـرې ښـکته شـوم، ان مـازیګر مـې نیشـه الـوتلې وه، پـه بـدن مـې درد و، دلتـه نـو ښـه سـم ټـوک، ټـوک وم، لـه هـر څـه سـره کېـږې، لـه درد سـره نـه کېـږي، همـدا و، چـې پرتـه لـه هـاخوا، دېخـوا کتلـو مـې مسـتقیماً پـه پـولې سـوخته ورمنـډه کـړل، کـوم چـې د کابـل ښـار دمعتـادانو تـر ټولـو لـوی مرکـز و، تـر پلـه لانـدې ورښـکته شـوم، د ښـځو او ماشـومانو پـه شـمول سـلګونه متعـادان تـرې لانـدې اوسـېدل، چـا نشـې کـولې، څـوک کثافـاتو، مـردارو اوبـو کـې پراتـه و، چـا اسـتفراق کـول، څـو کسـان مـې مـړه پکـې ولیـدل، د چـا اوس ځانکـدن و، بېخـي یـو عجیـب او غریـب وضـعیت یـې و او دلتـه داسـې هـم نـه و، چـې د هـر چـا پـه ډولـۍ کـې ورپـټ شـې څـه دې درتـه ونـه وایـي، بلکـې دلتـه د هـر چـا ګـروه معالومـه وه، لـه دې کبلـه مـا هـم د یـوې اتـه کسـیزه ډلـې سـره تابعیـت وکـړو، ډلمشـر خپـل شـرطونه راتـه وړانـدې کـړل، اساسـي شـرط یـې دا و: چـې لـه هـره طریقـه وي، د ورځـې بـه سـل روپـۍ ماتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

روړې، غـــلا کـــوې، ســـوال کـــوې، پلاســـتيکونه ټولـــوې، ټکســـي والـــو تـــه ســـواري پيـــدا کـــوې، حيـــا دې وي پســـې زياتـــه يـــې کـــړه: کونـــه ورکـــوې، کـــه مردګـــاوي کـــوې مقصـــد هـــر ماښـــام زه ســـل ســـل روپـــۍ درنـــه غـــواړم؛ دا چـــې زه ســـخت خمـــار وم، وجـــود مـــې داســـې درد کولـــو، لکـــه ټـــول هـــډوکي مـــې چـــې مـــات وي، زر زر مـــې د موفقيـــت پـــه پـــار ســـر ورتـــه ښـــورولو، همـــدا و چـــې پـــه ډولـــۍ کـــې د ورننوتلـــو اجـــازه يـــې راکـــړه، د يـــوګرام ځلورمـــه برخـــه پـــوډر يـــې هـــم راکـــړو، دا مـــې د دړۍ لـــه پاســـه پـــه اور کېښـــودو، ښـــه پـــه خونـــد مـــې وڅکولـــو، ســـهار مـــو بيـــا اور بـــل کـــړو، ډولـــۍ مـــو پـــرې جـــوړه کـــړه، تـــر نشـــې وروســـته، د ســـلو روپيـــو پـــه پيـــداکولو پســـې لـــه پلنـــه راوختلـــو، د ګـــروپ نـــور ملګـــري مـــې يوخـــوا او بلـــه خـــوا ولاړل، زه حيـــران وم، چـــې چېرتـــه لاړ شـــم، څـــه وکـــړم؟ کـــه څـــه هـــم خپـــل کلـــی کـــور، مـــور او خوينـــدې مـــې هـــم ډېـــر يادېـــدل، خـــو هلتـــه هـــم نشـــوی تللـــی، چـــون يـــو خـــوا مـــې کرايـــه نـــه لرلـــه، لـــه کمپنـــۍ نـــه زمـــوږ تـــر کلـــي دوه ســـوه افغـــانۍ کرايـــه وه، بـــل دا چـــې مـــا بايـــد بېګـــاه تـــه هـــرو مـــرو دلتـــه ځـــان رارســـولی وی، نيشـــه مـــې کـــړې وی، کلـــي کـــې بـــه مـــې نشـــې مـــواد لـــه کومـــه کـــړي و؟ د درده بـــه پـــه يـــوه چيغـــه وم، هـــر چيرتـــه چـــې لوېـــدلی وی، همغلتـــه بـــه پـــروت وم، همـــدې فکـــرو کـــې غـــرق وم، چـــې يـــو ســـپين ږيـــری پـــه مـــلا قـــات پـــوډري راغلـــو د پښـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـره مـــې کاغـــذ او پلاســـتيکونه و، زر زر يــــې راټــــول کــــړل، پــــه خيــــرن پلاستيکي بوج کې يې تخته کړل، پوښتنه مې ترې وکړه:

- پــه دې کــار کــې څــه شــی جــوړېږي، کنــه؟ زه نــوی راغلــی يــم، مشــر مــو د ورځې سل روپۍ راباندې ايښې، نه پوهېږم چې څه کار وکړم!

سړي وخندل کړل يې:

- مــوږ هــم ســل، ســل روپــۍ اچــوو، زه لــه ډېــره وخــت همــدا کــار کــوم، تــر ماښــينه يــې چــې ټــول کــړم، ســل، يوســلو لــس، يوســلو شــل روپــۍ کېــږي، پــه لس، شل روپۍ ډوډۍ واخلم، سل روپۍ مشر ته ورکوم!

ورته کړل مې:

بيا خو ښه دی، يوه خالي ګونۍ به ماته پيدانکړې؟ زه يې هم ټولوم!

بيــا يــې لــه موســکا ســره زېــړې داړې پــه تــور وچ مــخ کــې راښــکاره شــوې، وېــل يې:

- ډېرې دې راځه!

پســې شــوم ان د دهبوريــو کوڅــو تــه يــې راوســتلم، پــه اشــغالدانيو کــې يــې راتــه کتلــه، پــه يــو دو کــې يــې پيــدانکړه، دريمــې تــه يــې چــې ســر وروځــړو، پيــدا يــې کړلــه، لــه پاســه چــا پخــې وريځــې پــرې وراچــولې وې، لــه ګــونۍ نــه وريځــو تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېــر خوشــحاله شــو، د کثافــت دانــۍ مــنځ تــه ورښــکته شــو، وریځــې یــې پــه ګــونۍ کــې راونغــاړلې، ماتــه یــې راکــړې، دی لــه اخیــره پســې راوختلــو، هــاخوا ورتــه کیناســتو وریځــې، مــو وخــوړلې، د ګــونۍ خولــه تړلــې وه، د یــوې کیلــو پــه انــدازه څــه شــی پکــې و، چــې راخلاصــه مــو کــړه، مــړ پشــنګوری چــا کثافــت دانــۍ تــه پکــې راوړی و، پشــنګوری مــو واپــس کثافــاتو کــې ورواړتیږلــو، ګــونۍ مــا راســره واخیســتله، پــه پلاســتیک ټولولــو مــې شــروع وکــړه، دی بــه پــه یــوه کوڅــه تللــو، زه پــه بلــه، اخیــر کــې بــه ســره یــو ځــای کېــدلو، تنهــا پلاســتیکونه مــو هــم نــه ټولــو، کاغذونــه، دپیپســي بوتــل، پلاســتیکي بــوټ، وچــه ډوډۍ هــر څــه بــه مــو ګــونۍ کــې تختــه کــول، لنــډه دا چــې مــازیګر مــو کوهنــه فروشــیو تــه وروړل، دده یوســلو لــس روپــۍ شــوې، زمــا لــږ کــم و، نــوي ۹۰ روپــۍ یــې راکــړې، لــس روپــۍ بیــا ده قــرض راکــړې، خلاصــه یــوه میاشــت مــې دا کــار وکــړو، نــور تــرې تنــګ شــوم، کوڅــو کــې بــه ماشــومانو پــه تیــږو ویشــتلو، ســپیانو بــه نــه پرېښــودلو، غــپ او غــوپ بــه یــې ایښــی و، منــډې بــه یــې راپســې وهلــې، دوکانــدارانو بــه هــم ښــکنځل راتــه کــول، شــړلو یــې، وېرېــدل، ترڅــو څــه شــی تــرې پــټ نکــړو، لــه دې کــار وروســته مــې څــه وخــت د کوټســنګي تــر پلــه لانــدې د کمپنــۍ او نقــاش مــوټرو تــه چیغــې وهلــې ســوارۍ مــې ورتــه پیــداکولې، مقابــل کــې بــه یــې ډریــورو پنځــه، پنځــه روپــۍ راکــولې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څــه وخــت تــر تېرېــدو پــس مــې دا کــار هــم پرېښــودو، يــو خــوا ډېــر ســتړی و، بلخــوا ډېــری متعــادانو دا کــار کولــو، تــر مــوټرو نــه مــوږ زيــات و، ســل روپــۍ د زړه پــه وينــو پکــې پيداکېــدې، تــر نيمــې شــپې بــه پــرې اختــه و، ددې کــار تــر پرېښــودو، وروســته مــې وچــو غلــو تــه مخــه کــړه، هرڅــه بــه چــې برابــر شــول پورتــه کــول مــې، نــه د کراچــۍ والــه مالونــه رانــه پــه امــن کــې و، نــه د دوکانــدارانو، د کومــو کورونــه دروازې بــه چــې خلاصــې وې، کــه ځــوک بــه نــه و، حــاويلۍ کــې بــه مــې يــې چــې پــه هــر څــه ســترګې ولګېــدې تــرې رايســتل مــې، د موقــع پــه برابرېــدو ســره مــې، پــه کيڅــه بــورۍ هــم هيلــه نــه کولــه، حتــا کومــه ورځ بــه چــې نــور کــار ونشــو، مــازيګر، ماښــام د لمانځــه پــه محاــل بــه مســجدونو تــه تللــم تــر خپلــه وســه، يــو يــا دوه جــوړه نــوي بــوټ بــه مــې رابغــل تــه کــړل، د مشــر ســل روپــۍ بــه مــې پــرې جــوړولې، ان تــر دې چــې نــن ســتا ســره بندي يم، باقي والله علم.

درنــو لوســتونکو! دکيســې محتــوا همــدومره وه، څــه مــو چــې ولوســتل، د نمــوړې کيســې راوي، کمــال نــامی معتــاد مــې څــه وخــت لــه مخــه، دوکــان کــې پــه غــلا ګيــر کــړو، د جــزا پــه پــار مــې ديــو ســاعت لپــاره ګــدام کــې بنــدي کــړی و، همــدې لــړ کــې مــې يــې مخــدره مــوادو تــه د مخــه کولــو، لامــل او ســبب تــرې وپوښــتلو، کــه څــه هــم ډېــر کلــک متعــاد و، ظــاهري څېــره يــې پــوره تخريــب

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــوې وه، وچ کلـــک دوه هـــډوکي پـــاتې و ، خـــو روانـــي حـــال او درونـــي ځیرکتیـــا یـــې لا هـــم پـــه خپـــل ځـــای و ، مخـــدره مـــوادو تـــه د مخـــه کولـــو ، پـــه ځـــواب کـــې مـــې یـــې پـــه خـــورا روانـــه او فصـــیحه ژبـــه پـــورتنۍ کیســـه راتـــه وکـــړه، لـــه دې وروســـته بـــه مـــې هـــم ببـــر ســـر، تـــور مـــخ، لاس او پښـــې، د عمرونـــو خیرنـــې جـــامې پـــه تـــن، کلـــه ناکلـــه کوټســـنګي کـــې لیـــدلو ، ماتـــه بـــه یـــې هغـــه کیســـه رایـــاد شـــوه، حتـــا تـــر دې چـــې نـــن ســـهار لـــه کـــوره دوکـــان تـــه راروان وم، د پنځمـــې حـــوزې تـــر مـــخ پـــه یـــوه ډېـــره چټلـــه او لـــه مـــرادارو ابـــو ډکـــه جویچـــه (لښـــتي) کـــې مـــړ و ، خـــدایي چـــې شـــي زړه مـــې پـــرې بدشـــو ، بیـــا یـــې هـــم راتـــه کـــړې، کیســـه یـــاد تـــه راغلـــه، دوکـــان تـــه د رارســـېدلو ســـره ســـم مـــې قلـــم او کتابچـــه پـــرې راواخیســـتل، د نـــو ځوانـــانو د عبـــرت پـــه پـــار مـــې ټکـــي پـــه ټکـــي ولیکلـــه، هیلـــه ده پـــه لوســـتلو مـــو ارزېدلې وي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ څنګه دې وجدان مني؟ }

یــو ناڅاپــه د کلــي لــه پاســه د څــو نوعــه امریکــایي الوتکــو خطرنــاک غوړمبهــار فضــاء اشــغال کــړه، کــه څــه هــم شــپه وه، خــو ډېــر وخــت لا نــه و، وتلــی شــاوخوا لــس بجــې وې، د څــو شــیبو پــه تېــردو ســره دوې لــوې دوه څرخــه الــوتکې، کــوم چــې هــرې یــوې بــه یــې لســګونه پوځیــان لېــږدول، د کلــي کــوز او بــر کېناســتې جنګیــالي یــې ښــکته کــړل، جیــټ (B-52) چــې ډېــر ســخت بمبــار بــه یــې کولــو او یــو څرخــه کوچنیــو نښــان ویشــتونکو الوتکــو لــه پاســه نظــارت تــرې کولــو، خلاصــه د پوځیــانو د ښــکته کولــو ســره ســم، د وســلو ټــک او ټــوک شــروع شــو، بلاخیــره ډېــر شــدید جنــګ ونښــلېدو، د ســپکو او درنــو وســلو ډزو کلــی د زلزلــې پــه شــان لړزولــو، عــین حــال کــې د ښــځو او ماشــومانو چیغــې هــم ورســره ګــډې وې، اصــلاً چاپــه پــه مســجد وه، چــون ماښــام د لمانځــه پــه محالــل څــو تنــه طالبــان راغلــل، لا هــم مســجد کــې و، امریکــایي ځواکونــو راپــور تــر لاســه کــړی و، همغــه و چــې چاپــه یــې پــرې ووهلــه، ټــولې لارې یــې پــرې بنــدې کــړې، محاصــره یــې کــړل، خــو دوی هــم پــه ارامــه تســلیم نشــول، ســنګر یــې ورســره ونیولــو، ډېــر کلــک ورســره وجســپېدل، لنــډه دا چــې د نــیم ســاعت پــه تېرېــدو ســره، د څلــورو طالبــانو پــه شــهادت او یــو امریکــایي پــوځي پــه مردارېــدو او دوه نــورو پــه زخمیکېــدو ســره جګــړه پــای تــه ورســېده، امریکــایي پوځیــان د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصـفیه پـه پـار مسـجد تـه ننوتلـل، بدبختانـه دمسـجد پـه وړانـدې کـونج د ملاامـام پـه کـوچني اتـاق کـې یـې مالـک بیچـاره ژونـدی ونیولـو، نمـوړی د مسـجد د خـادم سـبحان کاکـا زوی و، دا چـې پـلار یـې یـو خـوا ضـعیفه او بلخـوا نـاروغ و، د خپـل پـلار سـره د مرسـتې پـه پـار ډېـری کارونـه لکـه مسـجد جـرو کـول، د ابـو آبدانونـه ډکـول، هـر مـازیگر د کلـي لـه کورونـو نـه د مسـافرو لپـاره ډوډۍ راټولـول بـه مالـک ورتـه کـول، همدارنګـه نمـوړی بـه مکلـف و، چـې د لماخوسـتنه هـم تـر ډېـره پـه مسـجد کـې پـاتې شـي، څـو ټـول خلـک ووځـي، لـه اخیـره ور پسـې راقلـف کـړي، طالبـان بـه هـم پـه یـوه ځـای نـه پـاتې کېـدل، چـې ډوډۍ بـه یـې یـو ځـای وخوړلـه د شـپې لپـاره بـه بـل ځـای تلـل، امـا لـه بـده مرغـه ترڅـو دوی ځـای بـدلولو، چاپـه پـرې ولوېـده، همـدا و چـې مالـک هـم ګیـر پکـې راغلـو، تـوره خـولۍ یـې پـه سـر ورکـش کـړه، طیـارې تـه یـې پورتـه کـړو، لـه ځـان سـره یـې یـوړو، هغـه هـم پـه داسـې حـال کـې چـې، دری ورځـې وروسـته د راتلـونکې جمعـې پـه ورځ یـې واده و، واده هـم داسـې د آرمـانونو ډک واده، چـې کالونـه کالونـه یـې د خپلـې معشـوقې (ډېـوې) کـورنۍ تـه د سـوال لمـن غـوړولې وه، ان تـر دې چـې کلـه بـه یـې د مسـجد ملاامـام تـه اوزر زارۍ کـولې، کلـه بـه یـې د کلـي د مخـورو او لحـاظمنو سـپینږیرو لاسـونه ښـکلول، ورواسـطه کـول بـه یـې، ولـې دا چـې د ډېـوې پـلار یـو پېژنـدل شـوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضـي او پيسـه داره شـخص و ، لويـه کـورنۍ يـې لرلـه، بـرعکس مالـک د يـو غريـب سـړي يـا د مسـجد د خـادم زوی و ، چـې ده خپلـه هـم د نـورو کـارونو او مزدوريـو سـربېره تـر ډېـره د پـلار سـره د خـادمۍ پـه چـارو کـې همکـاري کولـه، پـه ډېـوه بانـدې عاشـقۍ يـې هـم د مسـافرو لپـاره هـر مـازيګر د کلـي لـه کورونـو د ډوډۍ راټولـو نـه منشـاء اخيسـتې وه، لـه دې کبلـه د ډېـوې کـورنۍ پـه هـېڅ صـورت مالـک خپـل سـيال نـه ګڼلـو ، کنـه کـه څـه هـم لـه غربـت هـاخوا نـور ملـک کـې هـېڅ کمـی نـه و، ډېـر يـو شـرف او سـنګين هلـک و ، ښـکلې ځـواني يـې لرلـه، تـر دولسـم صـنف پـورې يـې زده کـړې هـم کـړې وې، خـو سـره ددې چـې پـه ډېـوه پـورې يـې ډېـر سـخت زړه ګنـډلی و ، پـه هـېڅ نوعـه نـه تـرې صـبرېدو ، بـل مقابـل د ډېـوې کـورنۍ يـې هـم پـه وړانـدې ډېـره جـدي وه، نـه يـې د ملاامـام مـخ منلـو ، نـه د مشـرانو او نـه هـم د سـپينږيرو ټـول يـې لـه يـوې مخـې راځوابـول، څـه سـر مـو خـوږوم، لنـډه دا چـې، بلاخيـره پسـې لـه وختونـو ، وخـت راغلـو ، هـره دعـا يـا صـدقه يـې چـې قبولـه شـوه، عـلاوه ددې چـې عاشـقي يـې يـو طرفـه وه، يـوازې مالـک زړه پـرې بـايلی و ، پـه ډېـوه کـې تـر اخيـره چـا داسـې څـه علايـم او حرکـات ونـه ليـدل چـې ګويـا دا دې هـم پـه مالـک مئينـه وي، امـا دا چـې مالـک زښـته ډېـر وخـت او زښـته ډېـر عـذر او زاری وکـړې، خـدايزده زړه يـې پـرې وسـو؟ لـه کبـر نـه ووېرېـده؟ کـه بـه بلـه کومـه خبـره وه، خـو هـر څـه چـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

و، د ټــولې کــورنۍ خــلاف يــې د مالــک وړانــديز تــه لبيــک وويلــو، د خپلــې کــوزدې ګــل يــې ورتــه واســتولو، لــه يــادولو دې پــاتې نــه وي، د خــوب د ليــدو پــه شــان، کلــه چــې د ډېــوې لــه خــوا د خپلــې نــامزادۍ پــه ورتــه رااســتول شــوي ګـــل د مالـــک ســـترګې ولګېـــدې، د معـــامول خـــلاف غجيـــب او غريـــب احساســات يــې لــه ځانــه وښــودل، پــه ځــای ددې چــې وخانــدي خوشــحالي وکــړي، ډکــه کوځــه کــې يــې پــه چيغــو چيغــو وژل ان تــر دې چــې بــې حالــه شــو، ضـعف يـې وکـړو، رنـګ يـې لکـه د مـړي تـک زېـړ شـوه، خـو پـه هـر راز، خلاصـه لا هــم ســره ددې چــې مالــک تــه د کــوزدې د ګــل پــه اســتولو، ډېــوې د خپلــې کــورنۍ د فــرد، فــرد مخالفــت پــه ســر اخيســتی و، فاصــيله يــې تــرې نيــولې وه، د هــر يــوه پېغــور، پټکــې، پــټ او ښــکاره خبــرې يــې پــه ځــان تېرولــې، خــو بيــا هــم ددې ټولــو ســتونزو ســره ســره، د مالــک د بــې وســۍ لــه وجــه درې کالــه د پــلار پــه کــور نــامزاد کېناســته، پــس لــه دريــو کــالونو مالــک او کــورنۍ يــې ايلــه د واده کولــو تيــاری ونيولــو، کــه څــه هــم وېــل کېــدل چــې دا هــم ډېــوې خپلــې ګــانې ورکــړې وې، همغــه يــې پلــورلې وې، واده تــه يــې تيــاری پــرې ونيولــو، خــو هــر څــه چــې و. امــا بدبختانــه دا ارمــان يــې يــو ځــل بيــا پــه زړه داغ پــاتې شــو، مالــک امريکــايي ځواکونــو لــه ځانــه ســره بوتلــو، د واده لپــاره ټولــه تيــاري او ترتيبــات يــې ځــای پــه ځــای پــاتې شــول، پــه دې ســره د کــورنۍ ســربيره

(c) ketabton.com: The Digital Library

يــې، مالــک د خپــل شــرافت او انســانيت لــه مخــې د واړه کليوالــو پــه زړونــو کــې خــاص ځــاى درلــود ، همــدا و چــې درد يــې پــه ټــول کلــي د مــاتم سيورى خــور کــړو ، زمــا خــو نــو بيــا ښخــي د بــدو ورځــو ، راز او نيــاز يــوازنى ملګــرى و ، لــه حــده زيــات پــرې خفــه شــوم، يعنــي کــه ووايــم، چــې د عمــر پــه اوږدو کــې مــې تــر ټولــو لويــه غميــزه وه، ممکــن دروغ مــې نــه وي ويلــي، خــو افســوز نــور مــې هــيڅ مرســـته وس کـــې نـــه و ورســـره، يـــوازې هغـــه کارونـــه چـــې مالـــک بـــه يـــې د پـــلار ســره د مرســتې او همکــارۍ پــه پــار مــخ تــه وړل، هغــه کــه د خــادمۍ و، يــا تــر کــور بهــر نــور کارونــه و، لــه ده وروروســته، ان لــه همــدې اولــې ورځــې نــه مــې پــه ټـــول اخـــلاص وږه ورکـــړه. لنـــډه دا چـــې د مالـــک د کـــورنۍ، دوســـتانو او کليوالــو د ټولــو هڅــو ســره ســره بيــا هــم نهــه (۹) مياشــتې يــې نــه د مــړي حالــل معلــوم شــو، نــه د ژونــدي، چــا بــه ويــل لــه طيــارې يــې راغوځــولى، ذره، ذره شــوى مــړ دي، چــا بــه ويــل ګونتنــامو تــه يــې وړى، کــوم چــې پــه کوبيــا هېــواد کــې د نــاټو ځواکونــو تــر ټولــو لــوى او وحشــتناک زنــدان و، چــا بــه بګــرام او لــوګر يــادول، چــون لــوګر کــې د امريکايــانو ډېــره لويــه قرارګــاه و، زمــوږ د ولايــت پــه شــمول يــو شــمېر نــورو نــژدې ولايــاتونو کــې شــپنۍ چــاپې اکثريــت لــه لــوګر نــه وهــل کيــدې، کــوم کســان بــه يــې چــې ژونــدي ونيــول، هغــه يــې هــم لمــړى لــوګر تــه وړل، وروســـته بـــه يـــې يـــا وژل او يـــا بـــه يـــې هـــم نـــورو زنـــدانونو تـــه اســـتول،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخیـــره پـــس لـــه نهـــه میاشـــتو مـــازیګرو، بـــاغ کـــې مـــې ریشـــکه ریبلـــه، مبایـــل تـــه مـــې لـــه یـــوې ناشـــناخته شـــمارې نـــه زنـــګ راغلـــو، د اوکـــې ســـره ســـم مـــې غـــږ پـــرې وکړو:

- بلې سلام علیکوم!

- وعلیکوم سلام لونګ جانه! جوړ یې، پخیر یې...؟

ســـر لـــه لمـــړۍ کلیمـــې مـــې یـــې غـــږ وپېژنـــدو، لـــه خوشـــحالۍ مـــې تـــر ټـــول وجـــود فـــوراً یـــو قســـم ســـور تـــاو پورتـــه شـــو، ان لاس او پښـــو مـــې لـــړزه پیـــدا کړه، پـــه خوښۍ سره مې ورغبرګه کړه:

- مالک جانه! ته یې، که خوب وینم؟

دی هم موسکی شو کړل یې:

- هـــو لونـــګ جانـــه! مالـــک یـــم خنګـــه یـــې؟ ښـــه یـــې؟ کـــور مـــو خیـــرت دی؟ زمـــا د لالک دوی نه احوال لرې ښه دي؟

- شـــکر الحمـــدالله چـــې غـــږ مـــې دې واورېـــدو، هـــو! فضـــل د الله ج دی، مـــوږ هـــم ښـــه یـــو، ســـتا لالـــک، مورجانـــه او خـــورکۍ دې هـــم جـــوړ او روغ دي، دا وایـــه چې ته څنګه یې؟ له کوم ځای نه دې زنګ وهلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- الحمــدالله چــې ښــه ياســت، زه هــم د الله ج کــرم دی ښــه يــم، لــه کابــل نــه مــې زنـــګ کـــړی، د بـــاګرام زنـــدان کـــې وم، دری ورځـــې لـــه مخـــه مـــازيګر محاـــل، د څـو نـورو زنـداني ملګـرو سـره آزاد شـوم، همغــه ماښــام کابـل تـه راغلـو، خپـل مبايـل نـه لـرم، اوس مـې هـم لـه فيسـو نـه زنـګ کـړی او لمړنـی کـس تـه يـې چـې تمـاس مـې درسـره ونيولـو، خـو فعـلاً دې هـم خبـره صـرف ستاسـره وي، چـون مـا د نيمـروز د مـوټرو ټيکـټ کـړی، ببګـا تـه پخيـر حرکـت کـوم، کـه الله ج راسـره وکړل، غواړم همداسې اورپا ته ولاړ شم....

دهلـــک خبـــرو دوم لرلـــو، ولـــې دا وروســـتۍ جملـــه مـــې يـــې ونشـــوی زغملـــی، ځای په ځای مې قيد کړو ورغبرګه مې کړه:

- پـــه تـــا څـــه شـــوي؟ و ظالمـــه! مـــور او پـــلار دې درپســـې ړانـــده شـــول، دا نهـــه مياشـــتې دې نـــه د مـــړي درک پـــه لاس ورتلـــو نـــه د ژونـــدي، اورپـــا خـــو تښـــتې نـــه، بلخـــوا هغـــه کوژدنـــه ډيـــوه دې چـــې کالونـــه کالونـــه يـــې دې کـــورنۍ تـــه اوز او زاری وکـــړې، د لـــوی او کوچـــوني زنـــه يـــې دې ونيولـــه، لاســـونه دې ورتـــه مچـــو کـــړل، ولـــې بيـــا هـــم نـــه يـــوازې دا چـــې سـيال يـــې ونـــه ګڼلـــې، بلکـــې ســـتا ســـره د خپلــې لــور کــوژده کــول يــې د ځــان ســپکاوی ګڼلــو، مګــر دې خپلــه زړه دربانــدې وســـو، ســـتا لپـــاره يـــې د ټـــول کـــور مخالفـــت پـــه غـــاړه واخيســـتو، د خپلـــې نـــامزادۍ ګـــل يـــې درتـــه واســـتولو، ايـــا نـــن ســـتا څنګـــه وجـــدان منـــي، چـــې دومـــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بــې غیرتــي ورســره وکــړې؟ د کــالونو لپــار یــې یــو ځـل بیــا د خپلــې هغــه کــورنۍ خبــرو او تهدیدونــه تــه پــه خولــه ورکــړې، کــوم چــې د فــرد ، فــرد غــړي لــه خــوا یــې ســتا پــه خــاطر رتـل شــوې، تــر خپلــه وســه، وســه قصــد ورســره کــوي؟ پــام هــېڅ کلــه دومــره لویــه بــې عقلــي ونکــړې، هــرو مــرو دې یــو ځـل کــور تــه راشــه، مــور او پــلار دې غبــږ کــې ونیســه، پــه تاپســې د فرهــار زړه پټــۍ یــې شــه، همدارنګــه د واده لپــاره دې چــې کومــه تیــاري نیــولې وه، هــر څــه پــه خپــل ځــای دي، حتــا یــو د ګــوګردو قــوطی هــم نــه دی ضــایعه شــوی، واده دې وکــړه یــوه میاشــت تېــره کــړه، بیــا دې ټــولې لارې پــه مــخ خلاصــې دي، خــدای ج دې وکــړي چــې آســمان ته وخېژې.

پــه دې ســره د هلــک غــږ خــورا مایوســانه، حتــا ژړا تــه نــژدې رنــګ خپــل کــړو، راغبرګه یې کړه:

- تــه رښــتیا وایــې لونــګ جانــه! مــنم دا یــوه ډېــره ظالمانــه پرېکــړه ده، خــو پــه عــین حالـل کــې زمــا لــه خــورا ســخت مظلومیــت او مجبوریــت نــه هــم ډکــه ده، چــون زنــدان کــې لــه ماســره ډېــر لــوی ظلــم شــوی، بــې لــه شــکه کــه پــه دې حالـل کــور تــه درغلــم پــه ځــای ددې چــې مــور، پــلار او دوســتانوته مــې خوشــحالي ورکــړم، بــرخلاف لا بــه یــې درد زیــات کــړم، همدارنګــه ډېــوې تــه هــم عــلاوه ددې چــې نــوره بــه یــې هــم د خپلــې کــورنۍ ســخو او پېغورنــو تــه پــه خولــه ورکــړم، ښــکاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چــې مســـتقماً بــه هــم ډېــر لــوی عصــبي شــوک پــرې وارد کــړم، څنګــه چــې کــه څــه هــم کفــار پــه ظــاهره د انســانیت او بشردوســتۍ نــارې وهــي، خــو واقعــت کــې دوی د انســانیت، بشــریت تــر ټولــو ســتر دښــمنان و، فــرض کــړه، کــه یــو ځنګــل کــې تــر ټولــو خطرنــاک او وحشــتناکو ځنــاورو تــه پــه ګیــر ورشــې ټــول ظلــم زیــاتی بــه یــې همــدومره وي، چــې وبــه دې وژنــي، غوښــې بــه دې وخــوري، مګــر دې کفــارو کاشــکې یــوازې یــو انســان وژلــی او غوښــې یــې خــوړلی پــه همــدې یــې بســنه کــولی، امــا دوی چــې کلــه یــو انســان د زنــدان د تــورو تنبــو شــاته لــه نــورو انســانانو راجــلا کــړي، د خــورا ســختو وهلــو، شــکنجو، برقونــو ورکولــو ســربېره، هــېڅ نوعــه انســاني کرامــاتو تــه یــې درنــاوی نــه لــري، پــه ســپیانو یــې داړي، جســي تېــري پــرې کــوي، پــه خولــه کــې یــې بــولې ورتــه کــولې، اســـتغفرالله پـــه قرانکـــریم یـــې لـــه پاســـه خېـــژول، محمـــد ص او الله ج تـــه یـــې ښـــکنځل او ســـپکې ســـپورې پـــرې کـــولې، حتـــا د نســـل وژنـــې پـــه پـــار هغـــه نوځوانــان چــې ســن بــه یــې لــه پنځلســو کــالو لــوړ لــه دېرشــو کــم و، خســایان کــول یــې، یعنــي د تــل لپــاره یــې مــردي لــه منځــه پــرې وړلــه، هســې یــې هــم وضــعیت ښــه نــه و، خــو دلتــه ســم پــه ژړا شــو، پســې زیاتــه یــې کــړه: بدبختانــه دا ظلــم یــې له ما سره هم کړی!

په دې سره یې نابېره، په جګ غږ خبرو کې ورولوېدم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افففففففــف دا څــه د ځنــاور اولاد دی، تــا خــو هــېڅ ګناه نــه لرلــه، اخیــر ولې؟

اصـــــلاً دا د دوی ظـــاهري شــــعارونه او زمـــورِ د ســـاده، خوشــــباوره ولـــــس او خلکــو پــه ســترګو کــې خــاورې اچــول دي، کنــه تــر کومــه ځایــه چــې مــا ولیــدل، د پــردې تــر شــاه، طالــب، عســکر، ملکــي، ګنهګــار، بــې ګنــاه هــېڅ تــوپیر نــه ورتــه لرلــو، نــه هــم دا پوښـــتنه وه، دوی خــاص او خــاص پــه نــام د افغــان او مســـلمان دوښــمن و، څــو یــې چــې وس کېــدلو د هــېڅ نوعــه ظلــم زیــاتي هیلــه یــې نــه پــرې کولــه، پــه ټــول کــې هغــه د کفــر او اســلام تــرمنځ د تــاریخي دښــمنۍ عقــده یــې پرې سړوله.

خــو پــه هــر راز، تمــاس مــو ټنــګ ټنــګ کــوي، چــې قطعــه نشــي، مقصــد لــه ماســره یــې چــې کــوم وحشــت کــړی، پوښـــتنه مــې وکــړه، ډاکتــران وایــي: ددې ســتونزې عــلاج یــوازې پــه اورپــایي ځینــو هېوادونــو کــې ممکــن دی، لــه دې کبلــه پــرون د یــوه قاچــاقبر ســره هــم وغبــږدم، دســت خــط مــې ورتــه وکــړو، کــه څــه هــم نســبت نــورو قاچــاقبرو تــه پیســې زیــاتې اخلــي، خــو دا پــه دې ښــه دی، چــې دلتــه یــا پــه لارو پیســې نــه اخلــي، هلتــه هــم خپلــه شــرکت لــري، کلــه چــې مســافر ورســوي، همغــه خپــل شــرکت کــې یــې ورســره پــه کــار کــوي، میاشــتانه یــې لــه معــاش نــه د فیصــدۍ لــه مخــې خپــل قاچــاق ګرځــوي، نــو کــه خــدای ج ســالم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورســـولم، انشـــاءالله ډېـــر زر بـــه هـــر څـــه ســـم شـــي، هغـــه کـــه صـــحي مشـــکيل مـــې دي، کـــه اقصـــادي، لـــه هـــره اړخـــه بـــه مـــې خپلـــې کـــورنۍ او دوســـتانو تـــه خوشـــحالي ورکـــړم، اګـــر چـــې تاتـــه مـــې هـــم دا ســـر دردي نـــه درکولـــه، نـــه مـــې خبرولـــې، خـــو پـــه ښـــنـــې ســـره، نـــه وېـــل کېـــږي انســـان دی، ډېـــر اوږد او ســـخت ســـفر دی، کـــه ونـــه رســـېدم، پـــه لارو څـــه راوشـــول، ژونـــد مـــې لـــه لاس ورکـــړو، چـــې بيـــا مـــې لالـــک او مورجانـــه خبـــر کـــړې، ترڅـــو زړونـــه يـــې صـــبر شـــي، ټـــول عمـــر مې د راتلو په انتظار تېر نکړي او..

د همـــدې او پـــه نقطـــه کـــې يـــې خبـــرې بنـــدې بنـــدې شـــوې، نـــه پـــوهېږم نـــور بـــه يـــې څـــه ويـــل؟ متاســـفانه پـــه اورېـــدو يـــې ونـــه توانيـــدم، بلاخيـــره تمـــاس مـــو قطـــع شـــو، پـــه کومـــه شـــماره يـــې چـــې زنـــګ کـــړی و، بـــار بـــار مـــې دايـــره کـــړه، لـــه بـــده مرغـــه زنـــګ يـــې نـــه تېرولـــو، تـــر ډېـــره مـــې ســـترګې وې، لـــه هغـــو خوانـــه هـــم بيـــا زنـــګ رانغلـــو. نيمـــه پنـــډه ريشـــکه مـــې ربـــدلې وه، نيمـــه لا پـــاتې وه، د مالـــک د خبـــرو پـــه اورېـــدو ســـره، عـــلاوه ددې چـــې ژونـــدی و، غـــږ مـــې يـــې واورېـــدو خوشـــحاله شـــوم، امـــا د ورســـره شـــوي ظلـــم لـــه کبلـــه يـــې ډېـــر ســـخت جګرخـــون کـــړم، لـــه لاس او پښـــو مـــې ســـاه وختلـــه، ان متـــو کـــې مـــې ددې توانـــايي راپـــاتې نشـــوه، ترڅـــو دا پـــاتې نـــوره نيمـــه پنـــډه ريشـــکه مـــې هـــم ربـــدلې وی، خـــو پـــه هـــر صـــورت، لنـــډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه یـې وایـم، شـپه تېـره شـوه سـبا مـازیګر یـې بیـا پـه یـوه ناشـناخته شـماره زنـګ وکړو، له سلام کلام وروسته یې کړل:

- نیمـروز کـې یـم، دشـپې پـه (۱۱) بجـو د ایـران پـه پولـه وراوړو، مقصـد دعا کوه!

- ولـې نـه، الله ج دې پـه خپـل امـان کـې لـره، افسـوز پـرون دې تمـاس قطعـه شـو، لـه دې خـوا مـې هـم ډېـر زنګونـه ووهـل، بدبختانـه رخ نشـو، کنـه: اکـلاً دا خپـل جیـب خـرڅ خـو بـه مـې درکـړی و، پـه لارو کـه وږی شـوی وای، یـو نیم بیسکوټ، یو بوتل اوبه موبه خو به دې پرې اخیستې وې!

- تـه دې ژونـدی یـې لونـګ جانـه! مننـه پیسـې راسـره شـته، د لارې د ضـرورتونو لپـاره شـل، شـل ډالـر جیـب خرڅـه کابـل کـې قاچـاقبر ټولـو همسـفر ملګـرو تـه مـې راووېشـله، تـه یـوازې دعـا کـوه، صـرف احوالـل مـې درکولـو، ماوېـل چـې خبـر وې، نـور دې پـه الله ج سـپارم، مبایـل مـې د یـو ملګـري دی چې مصرف یې زیات نه شي.

پـه همـدې سـره مـو خـدای ج پامـاني وکـړه، تـر ځنـګ مـې یـې کلـک ټینګـار هـم پـرې وکـړو، ګویـا چـې هـر ځـای دې لاس رسـېدو ماتـه زنـګ کـوه، نـور مـو تمـاس سـره قطعـه کـړو، بلاخیـره سـره ددې چـې درې ورځـې وروسـته مـې سـاعت پـه سـاعت تلوسـه پسـې زیاتېـده خـو لا هـم (۷) ورځـې یـې هـېڅ زنـګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

منــګ رامعلــوم نشــو، پــه آتمــه ورځ یــې زنــګ وکــړو، زمــا د بلــې! پــه ځــواب کــې یې کړل!

- لونګ جانه! سلام علیکوم جوړ یې؟ پخیر یې....

- وعلیکوم سلام! شکر دی الحمدالله، ته ښه یې، ملګري دې ښه دي؟

- هــو د الله ج فضــل دی، مــوږ هــم ښــه یــو، وبښــه وروره! ســتا بــه ســودا وه، پــه لارو مــې هــېڅ موقــع پیــدانکړه چــې تمــاس مــې درســره نیــولی وی، نــن ســهار پــه اوه بجــو شــیراز تــه راورســېدو، ایلــه مــې اوس وکــولی شــوی چــې زنــګ درتــه وکړم.

- خــدای ج دې وبښــه کــه څــه هــم ســودا خــو مــې رښــیا هــم زیاتــه وه، خــو څــه شــکر چــې پخیــر تــر شــیرازه ورســېدئ بــاقي مــو هــم د کاینــاتو لــه ســتر مالــک نــه پــه امن امان کې غواړم! مجلس مو څو دقیقې اوږد شو، اخیر کې یې کړل:

- یــوه هفتــه دلتــه شــته یــو، د راتلــونکې پــنج شــنبی پــه شــپه پخیــر حرکــت کــوه، انشــاءالله بیــا زنــګ درتــه کــوم، همداســې و، د پــنج شــنبې پــه ورځ یــې زنــګ وکړو، په سلام پسې پیوست یې کړل:

- لونــګ ګلــه! مــوږ بیکونــه بســته کــړل، بېګــاه تــه پخیــر حرکــت کــو، مقصــد بیــا دې هم له دعاګانو هېر نشم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنــډه دا چــې، دا ځــل یــې پــوره پنځــه دېــرش ورځــې هــېڅ احوالــل رامعلــوم نشــو، خوشــبختانه پــس لــه پنځــه دېرشــو ورځــو یــې پــه یــوه ډېــره نااشــنا شــماره چــې ټــول ټالــل شــپږ عــدده وه، زنــګ ووهلــو، تــر ســلام او جــوړ، پخیــر وروســته یــې کړل:

- لــه ترکیــه نــه مــې زنــګ کــړی، ســتا د دعاګــانو برکــت و وروره! ایلــه نــن ســهار پخیــر راورســېدو، کــه څــه هــم ډېــر ســخت تکلیفونــه رابانــدې تیــر شــول، یــو ځــل تقریبــاً ان د ترکیــه پلازمینــه انقــره تــه راورســېدو، د ښــار پــه دروازه کــې یــې ونیولــو، تــر درې ورځــې زنــدان خــورا ســختو شــکنجو وروســته یــې واپــس ایــران تــه ردې مــرز کــړو، دوې ورځــې وروســته بیــا پــرې راروان شــو، دا ځــل بیــا ښــه راغلــو، اګــر چــې یــو ځــای کــې یــې پیرونــه رابانــدې وکــړل، دا یــو لاس مــې لــږ زخمــي هــم شــو، ولــې بیــا هــم ښــه و، الحمــدالله راورســېدو، اوس بهــر تــه نــژدې یــو ښــار کــې یــو، معلومــه نــه ده، چــې لــه دې ځــای نــه بــه څــه وخــت حرکــت وکــړو، کېــدی شــي یــو څــو ورځــې دلتــه هــم پــاتې شــو، خــو کلــه چــې تللــو بیــا انشــاءالله احوال درکوم!

- ښــا ســمده، الحمــدالله چــې پخیــر ترکیــه تــه هــم ورســېدلی، لاس خــو بــه دې ډېر نه وي، خوږ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– نــه ډېــر نــه دی خــوږ، پاســمان مــې پــرې شــروع کــړی، انشـــاءالله ښــه کېــږي، پــه همــدې ســره، نــه پــوهېږم څــه ټکــه پــرې ولوېــده، کړنــګ، کړنــګ بیــا مــو تمــاس قطعــه شــو، خــو ښــه و، هغــه مهــم مطلــب چــې ترکیــه تــه رســېدلی او هلتــه ځــای پــه ځــای شــوی، تــرې ترلاســه کــړو، څــه ناڅــه مــې زړه ډاډه شــو، پــه ترکیــه کــې یــې تقریبــاً دوې هفتــې تېــرې کــړی، بلــه ورځ پــه داســې حالــل کــې چــې د مــازیکر او ماښــام مــنځ و، زنــګ یــې وکــړو، پــه ورخطــایۍ ســره یــې د حالــل احوالــل پوښــتنه وکړه، پسې کړل یې:

– د بهــر پــه غــاړه یــم، نــور حرکــت کــو وروره! کویکــه (کښــتۍ) راتــه راغلــه، کــه څــه هــم ډېــره ګــوچنۍ تقریبــاً لــس نفــري کویکــه ده او مــوږ دېــرش کســان یــو، خــدایزده دا د ظــالم زوی مــو څــه رنګــه پکــې ځــایوي؟ خــو لــوی لــوی د ټیکټــر (ترکتــول) ټوپونــه یــې پســې تړلــي، ګومــان کــړم، ځینــې نفــر بــه پــه هغــو کېنــوي، امــا خــدای ج دې وکــړي، چــې مــا ټوپونــو تــه نــه کــړي، لاس مــې خــوږېږي، منــه کــه بیخــي ځــان پــرې تکیــه کــړی شــم، خــو پــه هــر حالــل، مقصــد نــن دې بېخــي ډېــرې ډېــرې دعاګــانې غــواړم، وبــل کېــږي، چــې دا کــویکې ډېــرې تېــزې، دي، کــه الله ج خیــر پــیښ کــړي، پــه نهــه ســاعتونو کــې، یعنــي ســهار مخــه، آمــان تــه رســېږو، انشـــاءالله کوشــش کــوم، څــومره چــې زر ممکــن و، بیــا تمــاس درســره نیســم، احوالــل درکــوم! پــه همــدې ســره یــې ماتــه د نوبــت راکولــو پــه پــار ســاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونيولــه، د شــونډو د پرانيســلو ســره مــې زر بيــا پــه خبــره کــې راولوېــدو کــړل يې:

- وبښه وروره! قاچاقبر مو ناري وهي، د خدای ج پامان ولاړم درنه!

نــور مــا هــم ورســره اوږده نکــړه، د مخــې ښــې پــه کولــو ســره مــې تمــاس ورقطعــه کــړو، لــه همغــې ورځــې تــر ننــه، چــې اوه (۷) مياشــتې يــې ووتلــې، بيــا يــې زنګ نه دی کړی، والله علم، څه شو؟

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ افسوز چې ښځه نه وی }

ډېـری وخــت د عاشــقانو او معاشــوقو تــر مــنځ يــو د بــل نــه درک کــول او دهغــو د احساســاتو خيــال يــې نــه ســاتل، پــه لويــو ســر دردیــو واوړي، روســتم او زرمينــه هــم يــو د همــدې ډول عاشــقانو لــه جملــې دي، دوی تــر ډېــره خــورا خــوږه مينــان و، يــو د بــل ديــدن پســې اوبــه اوبــه و، همدارنګــه د يــو بــل د لارو څــارلو او نــورو عاشــقانه حرکتونــو د افــراط لــه کبلــه يــې، ان د ســيمې ماشــومانو بــه هــم ورځ کــې يــوه ګــړۍ ددوئ پــه عاشــقۍ ګــپ کولــو، لنــډه بــه يــې وايــم وخــت راغلــو د دواړو تــر مــنځ څــه مخالفــت راپيــدا شــو، داســې وېــل کېــدل چــې روســتم تــه يــې وېلــي و: لــه پــلار ســره مــې د شــنې يــولې پټــی واړوه، اتــي داســې وګڼــه چــې همغــه شــيبه دې د يــوې ښــې خــوړينې مچــو قيمــت پــرې کــړی، مقصــد پــه روســتم خــوارکي يــې څلــور پنځــه ورځــې پټــی واړولــو، لاســونه يــې پــرې ســرې تنــاکې کــړل، اتــي يــې بــېلا بېلــې بهــانې ورتــه کــولې، مچــو يــې نــه ورکولــه، کــه څــه هــم روســتم زمــا لــه ماشــومتوبه ملګــری او همصــنفی و، نــور ډېــر ښــه هلــک و، خــو لــه همغــو ماشــومتوب نــه يــې، ضــد او عصــبانيت لرلــو، د معــاملې خبــرې پــه وړانــدې بــه ډېــره تيــزه منــډه او لــه حــده زياتــه لــوچکي تــرې وشــوه، خــو وروســته بــه يــې بيــا پــه زړه هــېڅ هــم نــه و، مګــر کــار بــه يــې خــراب کــړی و، اتــي بــه يــې پښــېمانۍ چنــدان ځــای نــه نيولــو، همــدا و، چــې زرمينــې تــه يــې هــم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپـــل زور ښـــودلو او غـــچ اخيســـتلو پـــه پـــار مـــور او پـــلار ورولېـــږل د يـــوې بلـــې نجلـــۍ ســـره يـــې ځـــان نـــامزاد کـــړو، زرمينـــه يـــې د کـــور کلـــي ټوکـــو ټکـــالو او خبـــرو تـــه پـــه خولـــه ورکـــړه، د هـــر مجلـــس ګـــپ يـــې پـــرې جـــوړ کـــړو، څـــه ســـر مـــو خـــوږوم، روســـتم يـــې ښـــځه رانـــاوې کـــړه، درې څلـــور کالونـــه ووتـــل يـــو زوی او لـــور يـــې هـــم وشـــول، خـــو دې وختونـــو کـــې يـــو ځـــل بيـــا کلـــي کـــې د روســـتم او زرمينـــې د اړيکـــو او عاشـــقۍ پـــاللو ګنګوســـې راژونـــدۍ شـــوې، مګـــر ان تـــر دې چـــې بلـــه ورځ خبـــر شـــوم، روســـتم يـــې ښـــځه طلاقـــه کـــړه، حتـــا طلاقنامـــه کـــې يـــې دشـــاهدانو پـــه حضـــور بچيـــان هـــم د ښـــځې پـــه نـــوم کـــړي، اتـــې يـــې د اولادونـــو ســـره، د پـــلار کـــره ورلېږلـــې، دا خبـــره ببخـــي عجيبـــه راتـــه ښـــکاره شـــوه، مخکـــې مـــې يادونـــه کـــړې روســـتم مـــې يـــو خـــوا همزولـــی او د ماشـــومتوب ملګـــری و، بلخـــوا لـــه اوم نـــه تـــر دولســـمه همصـــنفيان و، زړه مـــې و، چيرتـــه يـــې پـــه کومـــه ګوښـــه کـــې غلـــی راګيـــر کـــړم، پوښـــتنه تـــرې وکـــړم چـــې ولـــې لېـــونی شـــوی يـــې وســـړيه!؟ پـــه دې کـــې لـــس، پنځلـــس ورځـــې ووتلـــې لا هـــم پـــه ګيـــر رانغلـــو، بلـــه ورځ د ســـهار د چـــايو پـــه محـــال مـــو دروازه وټکېدلـــه، چـــې کتـــل مـــې روســـتم و، د ســـترې مشـــې ســـره ســـم مـــې ورتـــه کـــړل: هلکـــه! مـــا پـــه اســـمان غوښـــتې خـــدای ج پـــه ځمکـــه راکـــړې، بـــاور وکـــړه دا څـــو ورځـــې درپســـې ګـــرځم، راځـــه، راځـــه! تـــر مخ يې شوم مهمانخانې ته مې ننيستلو، چای مې ورته واچولو کړل يې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- کــورنۍ او خپــل، خپلــوان ټــول راســره مــرور دي، د دنیــا پــه ســر مــې خــدای ج ته هیله وشوه، تاته وشوه اتي راروان شوم.

- ولې، ولې خیرت خو دی؟

جیــب تــه یــې لاس کــړو، یــوه لویــه ورقــه لیکلــی کاغــذ یــې راویســتلو اخیــره برخه کې دوې دری امضاء ګانې، یو مُهر پرې لګېدلی و، کړل یې:

- خبــر شــوی بــه وې، ښــځه مــې طلاقــه کــړه، ســره د بچیــانو مــې یــې پــلار تــه ورولېږله، غوښتل یې نور هم څه ووایي، خبره کې یې ور ولوېدم:

- هــو خبــر شــوم ظالمــه! پــه همــدې خــاطر درپســې ګرځېــدم، لمــړی خــو دې لــه ســره ښــه کــار نــه دی کــړی، بیــا کــه بــدې هــم وه، پــه ښــځه کــې بــه دې وه، د ماشومانو یې څه ګناه؟

افسوزانه ساه یې وخیستله کړل یې:

- رښــتیا وایــې خــو اصــلاً طــلاق کــول یــې نــه، بلکــې لــه ســره ددې واده کــول مــې لویــه ســهوه کــړې، پــه داســې حالــل کــې چــې زمــا پــه رګ رګ کــې د زرینــې مینــه جــاري وه، امــا بدبختانــه د یــو ډېــر معــاملي خپګــان چــې تقریبــاً د یــوې ټــوکې او نــاز رنــګ یــې لرلــو، ولــې مــا یــې د ســزا ورکولــو پــه پــار ددې نجلــۍ ســره د ځــان نــامزاد کولــو پــه ســخته ځپــړه ســزا ورکــړه، کــه څــه هــم لــه دې وروســته مــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکــر کولــو، څنګــه چــې زرینــې زمــا پــه نــوم دبــدنامۍ درونــد پیټــی پــه ســر ګرځولــو، د چــم وارو او زارو زمــا دمینــې پــه صــفت پېژنــده، خــو مــا وخیســتله د دوســت او دښــمن خولــو تــه مــې ورکــړه، د هــر چــا خنــدا او رشــخند تــه مــې جــوړه کــړه، نــو طبعــاً تــر هــر چــا ډېــر نفــرت چــې تــرې لــري، هغــه کــس بــه زه وم، ولــې داســې نــه وه، پــس لــه یــو کالــل نــه، زمــا د توقــع خــلاف پــه یــوه ناشــناخته شــماره زنــګ راغلــو، چــې اوکــې مــې کــړو غــږ مــې یــې وپیژنــدلو، ټــول وجــود مې یو قسم جام شو حیران بریان ودرېدم خبرې مې له خولې وتښتېدې!

زرینې وخندل کړل یې:

- ولــې هــوش درنــه لاړو؟ وغږېــږه، غــږ مــې دې یادېــدلو نــور مــې صــبر ونشــو، زنــګ مــې درتــه وکــړو، زه خــو ســتا غونــدې نــه یــم چــې لغــت دې کــړم، اتــې دې هېــر کــړم، همــدې ســره یــې آواز ژړاغــونی شــو، بلاخیــره د خبــرو تــوان یــې لــه لاســه ورکــړو صــرف د ســلګیو غــږ یــې راتلــو، دا چــې یــو خــوا مــې یــې پــه خپلــه ورســره کــړې نــاخوانۍ ډېــر خجالــت کــړم، بلخــوا ســره د دومــره لــوې نــاخوانۍ چــې ورســره کــړې مــې وه، خــو لا هــم ددې مینــه راســره لــرل او غــږ رابانــدې کــول، یعنــې پــه ټــول کــې لــه پــاک زړه او وفــادارۍ نــه یــې ډېــر زیــات متثــره شــوم، یــوازې خپلــې خــولې مــې وچــولې، د وېلــو لپــاره مــې څــه نــه لــرل، نــه مــې دڅــه وېلو توان لرلو، صرف د بهانې په پار مې دومره ووېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل ځـاى يـم، زه بيـا زنـګ درتـه کـوم، نـور مـې تمـاس ورقطـع کـړو، خـو پـه هـر حـال، دا چـې پـس لـه ډېـره وختــه او ډېـرو کيســو لمړنــى تمــاس و، طبعــاً دواړه يــې ډېـر ســخت تـر اثـر لانـدې راغلـو، لـه دې وروســته مـو کـرار، کـرار تماسـونه زيــات او وضــعيت مــو هــم عــادي شــو، نجلــۍ لــه پخــوا ډېــره کلکــه او خــوږه مينــه راســره کولــه، چــې کيســه اوږده نشــي بلاخيــره خبــره تــر دې راورســېده، دمينــې د پــاللو تــر څنــګ تقريبــاً دوه کالــه مــو پــه دې چــونې ســره ووهلــې، چــې مــا تــرې غوښــتل ترڅــو ددې ښــځې او بچيــانو پــه شــتون کــې واده راســره وکــړي، مکــړه دې ډېــر کلــک انکــار کولــو، ان تــر دې چــې وېــل يــې ســتا پــه نــوم د پـلار پـه کـور سـر سـپينه ومـه، ولـې تـر څـو دې دا ښـځه او بچيـان سـتا پـه کــور کــې وي کــوزده او واده نــه درســره کــوم، کــه رښــتيا مينــه راســره لــرې او لــه زړه غــواړې، مــا دخپــل ژونــد ملګــرې کــړې، ځنګــه چــې زه ســتا لپــاره هــرې قربـانۍ تـه تيـاره يـم، تـه هـم بايـد زمـا دا يـو شـرط ومنـې، ښـځې تـه دې طـلاق ورکــره اولادونــه يــې هــم دې تــه ورکــړه، يــوازې او يــوازې همغــه وخــت زه پــه تــا د بيـا ځلـې لپـاره بـاور کـولى شـم، چـې رښـتيا هـم تـه ماسـره مينـه لـرې، لکـه څنګـه چــې وايــې د واده کــول دې واقعــاً يــوه خطــاء يــا اشــتبا وه، بيــا صــرف يــو ماشــوم، حتــا د مســجد خــادم هــم راولېــږه، زه يــې پــه لاس د خپلــې کــوزدې ګــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلېـږم، څـه مصـارف چـې پـرې راځـي تـر واده پـورې هـم ټـول مـې پـه خپـل پـلار کوم.

کـه څـه هـم ددې ښـځې نـه د جـلا کـور مـې ورتـه ووېـل، ویـې نـه منلـه، بیـا مـې یـوازې د ښـځې د طـلاق هـم ورسـره قبولـه کـړه، ولـې پـه ماشـومانو مـې زړه نـه کېـدو، پـه دې کـې یـو کـال بـل هـم تېـر شـو، لا یـې هـم پـه همغـه یـوه خبـره ټینګـه وه، بلاخیـره څنګـه چـې خبـر یـې، د خپلـې خطـا د جبـراب دا سـتره قربـاني مـې ورکـړه، ښـځه او بچیـان مـې د تـل لپـاره رخصـت کـړل، سـره ددې چـې ماشـومان خـو هسـې هـم د خـدای ج خـوږ نعمـت دی، ولـې ښـځه مـې هـم خـورا شـریفه نجلـۍ وه، د خپـل انسـانیت او شـرافت لمخـې یـې پـه کـورنۍ او دوسـتانو مـو ډېـره ګرانـه وه، پـه طلاقولـو سـره یـې د کـورنۍ پـه شـمول مـې ټـول دوسـتان او خپلـوان ډېـر کلـک راسـره خفـه دي، لـه دې کبلـه خـدای ج تـه مـې هیلـه وشـوه، تاتـه وشـوه، یـو خـوا مـې د ماشـومتوب ملګـری یـې بلخـوا مـې همصـنفی یـې دا یـوه ځـواني بـه هـرو مـرو راسـره کـوې، د زرینـې سـره مـې نـور ټولـه خبـره خلاصـه کـړې، پـه هـر څـه خبـره ده، خـو بیـا هـم د لا ډډمنتیـا پـه پـار یـې طـلاق نامـه غوښـتې دا هـم درسـره واخلـه، صـرف ورشـه د کـوزدې ګـل یـې تیـار کـور کـې ایښـی فقـط درسـره راوایـې خلـه او تـر دې ځایـه یـې راورسـوه اتـي دې چـې شـیرني کـې هـر څـه غوښـتل، پـه دوارو سـترګو، صـرف امـر وکـړه، کـه څـه هـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېــرې بهــانې مـــې ورتـــه وکـــړې، خـــو ســـړی شـــله وه، بلاخېـــر د غرمـــې لـــه ډوډۍ وروســـته ماسپښـــن يـــې ورشـــارت کـــړم، البتـــه د زرينـــې دوی کـــور تـــه بـــه زه لـــه دې مخکـــې هـــم کلـــه ناکلـــه پـــه مـــړي او ژونـــدي کـــې ورتلـــم، د مـــور ســـره مـــې يـــې پيژنـــدل، زمـــا د انـــا څـــه کېدلـــه يعنـــي يـــو نـــازک د دوســـتۍ تـــار مـــو ورســـره لرلـــو، خـــو پـــه هـــر حـــال چـــې ور ورســـېدم، دروازه مـــې ټـــک کـــړه، د زرينـــې مـــور دروازه خلاصـــه کـــړه، تـــر ســـترې مشـــې وروســـته تـــاوخوانې تـــه ننوتلـــو، شـــاوخوا مـــې وکتـــل ګـــل نـــه ښـــکارېدو، خلاصـــه د چـــای څښـــلو پـــه محـــال مـــې کـــرار وريـــاده کـــړه چـــې ګويـــا ريبـــار يـــم، د زرينـــې د کـــوزدې پـــه ګـــل پســـې راغلـــی يـــم، ددې خبـــرې پـــه اورېـــدو ســـره د زرينـــې کشـــره خـــور اوچـــت جګـــه شـــوه، لـــه اطـــاق نـــه ووتلـــه، د يـــوې لحظـــې تـــر تېرېـــدو پـــس د زرينـــې ســـره دواړې جـــوړه اطـــاق تـــه راننـــوتلې ســـلام يـــې واچولـــو، کشـــره خـــور يـــې هـــاخوا د مـــور تـــر څنـــک، زرينـــه دې خـــوا کيناســـته، زه لا اختـــه وم، مـــور تـــه مـــې يـــې لـــه هـــاخوا، دې خـــوا پـــه اشـــارو او کنـــايو خپـــل مطلـــب بشـــپړولو، چـــې زرينـــې مـــې پـــه جـــدي انـــداز خبـــره کې راودنګل، کړل يې:

- ښا روستم رالېږلی يې ريبار يې!؟

فکر مې وکړو چې له خوشحالۍ احساساتي شوه، په موسکا سره مې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زه خــو دا کارونــه نــه کــوم، مګــر دا چــې روســتم مــې ملګــری دی، نــه مــې نشــوی ورتــه وېلــی، بلخــوا ماوېــل د عمــه پوښــتنه بــه هــم وکــړم، دا ډېــر وخــت مــې نــه وه لیــدلې (د زرینــې مــور تــه بــه مــې عمــه وېــل) پــه هــر حالــ د خپلــو خبــرو پــه جریــان کــې مــې جیــب تــه لــس کــړو، د روســتم او هغــه بلــې ښــځې طلاقنامــه مــې یــې روایســتله، پســې زیاتــه مــې کــړه: تاســو بــه خبــر یاســت هغــه بلــه ښــځه یــې طلاقــه کــړه، دا یــې طلاقنامــه ده، بچیــان یــې هــم همغــه ښــځې تــه ورکــړي، طلاقنامــه کــې ددې هــم ذکــر شــوی، چــې روســتم نــور د کــاروان او هنګامــه پــه نوم خپل زوی او لور سره د ابد لابد لپاره هېڅ تالوق نه لري!

کړل یې:

- ته یې له سره ولوله!

طلاق نامه مې ښه په غور ورته ولوستله!

اخیر کې یې کړل:

- ښــا، ښــا ډېــر ښــه شــوي د همــدې شــیبې لپــاره انتظــار وم، دا چــې د عمــه پوښــتنه دې پســې وتړلــه تاتــه بــه نــور څــه نــه وایــم، خــو پــه پــرده کــې جګېــږي پــه کومــه چــې راغلــی یــې پــه همغــو لار بېرتــه ورشــه، ډېــره ډېــره حیــا دې وي کــه څــه هــم پــه خولــه مــې نــه راځــي، خــو همغــه د زرینــې پــه الفــاظو بــه یــې درتــه ووایــم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېـدې کـوز طـرف تـه پـه اشـاره کولـو سـره يـې کـړل: ورتـه ووايـه نـور دې پـه خولـه کـې دغـه وهـم، واده کـول لا څـه خـدای ج کـه دې د دروازې سـپی کـړم، خپـل وار دې ليـدلی و، زمـا دې نـه و ليـدلی، هغـه ورځ چـې لمړلـی زنـګ مـې درتـه ووهلـو، زه نـامزاد شـوم، فقـط تـر همـدې ورځـې مـې خبـره پټـه کـړې وه، ګرځـه نـور لکـه خوسـن سـپی پـه ډېرانـو خـوس وهـه، خبـرو يـې دوام لرلـو پـه تونده پکې ورګډ شوم کړل مې:

- خولـه دې سـمه ښـوروه، بـې حيـا، افسـوز چـې تـه خـو ښـځه نـه وای، اتـي مـې تـر ځنـګ چـادر کـې منګـول خښـه کـړه راسـره راجـګ مـې کـړو، غـټ غـټ قدمونـه مـې راواخيسـتل همداسـې تـرې راووتـل، لکـه بنـګ مـې چـې وهلـې وې، هـېڅ پـه لار راتلـو نـه پوهېـدم، قـدم مـې پـه ځـای نـه لګېـدو، رنـګ او بنـګ راروان وم، دغـه دې خولـه کـې وهـم د زرينـې دې جملـې مـې ذهـن کـې انګېـزې کولـو، کلـه بـه خنـدا راغلـه، کلـه بـه ځـان تـه غوسـه شـوم، زړه کـې بـه مې وېل: همداسې ښه يې، ستا نه ريباری څه غوارې کور ګډيه؟!

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ښځينه ډاکتره شته؟}

لــه خــوارېه خــوب نــه پــرې راويښ شــوم، تقريبــاً د شــپې دوې بجــې وې، د مــوټر لــه غــورار ســره ګــډ، پــه نارينــه ډبــل، جــګ او ورخطــا غــږ د روغتــون پــه انګــړ کــې، ډاکتــر، ډاکتــر نــارې شــوې، خــو لا هــم پــه نــيم خــوبي حالــت کــې وم، هــېڅ مــې ســترګې نــه خلاصــېدې، چــون پــه دې شــپه يــوازې زمــا نوکريــوالي وه، تــر دولــس نيمــو، يــوې بجــې بســتر کــې د ناروغــانو پــه فشــار، تبــه کتلــو او د دوا پــه توصــيه کولــو لګيــا وم، همــدې ســاعت کــې پرېــوتلم، خــو پــه هــر حالــل څــو مــې ســم ځــان رابيــدارو لــه کړکــۍ مــې ورکتــل، پــه ډېــر شــتاب د اتــاق ور راوټکېــدو، ټــک ټــک پســې پيوســته يــې پــه اجلــه ســره کــړل: ډاکتــر صــاحب، ډاکتر صاحب...

زر مــې کمــيس غــاړې تــه کړلــو، ور مــې ورخــلاص کــړو، مشــعل نــامی د روغتون نرس ولاړ و، کړل يې:

– وبښــه ډاکتــر صــاحب! لــه خوبــه مــې راويښ کــړې، يــو ځــل عاجــل تــه راشــه، شــيخ صــيب يــوه ښــځينه ناروغــه راوړې ډېــره تکليــف ده، البتــه لــه يــادولو دې پــاتې نــه وي، دا وخــت هغــه لــه نــن نــه شــاوخوا پنځــه ويشــت کالونــه وړانــدې پــه ۱۳۷۲ لمريــز صــحنه کــې د طالبــانو د لــومړۍ واکمنــۍ دوره وه او نمــوړی شــيخ صــيب عــلاوه ددې چــې د ولســوالۍ پــه ســطحه د جامعــه جومــات ملاامــام

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د قــومي مخــورو مشــر و، د طالبــانو د اســلامي تحریــک پــه نــوم د وخــت د حکومــت ډېــر لــوی نظــامي او قــدرتمن شــخص هــم و، زیــات شــمېر مصــلح کســان یــې لــرل، لــه قــده ټیــټ چــاغ او پــوخ عمــر یــې لرلــو، دوې شــملې بــه یــې پرېښــودلې، عــین حــال کــې ډېــر تونــد هــم و، ډېــری وخــت بــه یــې د دوهمــې خبــرې ســره وار کولــو، خلاصــه معشــل مــې تــر مــخ شــو، ببرېنــي قدمونــه مــې پســې ورواخیســتل، شــیخ صــیب د عاجــل بخــش پــه وره کــې ولاړ و، پــه مــا د ســترګو لګېــدو ســره یــې کــړل: ډاکتــر بــه نیــغ پــه خپلــه چــوکۍ ناســت و، تاســو د انځیــر ګلان نیم ساعت راپیدا کېږي نه!

د ښېــنې پــه غوښــتو ســره مــې رفتــار کــې لاس پــه نامــه ســلام علیــک او درنــای ورتــه وکــړو، نــور تېــز تــرې تېــر شــوم مســقیماً عاجــل شــبه تــه ننــوتلم، نــاروغ تــه مــې ځــان ورســولو، شــیخ صــاحب هــم جوخــت راپســې راننوتلــو، چــې کتــل مــې پیغلــه لــور یــې خــورا ســخته تکلیــف وه، ژړا او زګیــروي یــې ســره ګــډ و، پــه یــوه ذربــه یــې غټــه. غټــه ســاه اخیســتله، خپلــو خولــو کــې لنــدې، خوشــتې جــامې د چېرکــټ لــه پاســه پرتــه وه، عــین حــال کــې د ســتر ســاتلو پــه پــار، کــه څــه هــم چــادري یــې تــرې لــرې کــړې وه، خــو لا هــم تــور پړونــی یــې لــه ســر او مــخ نــه تــاو و، یــوازې دوې ســترګې یــې ښــکارېدې، مشــره میــرمن یــې، یعنــي ددې نجلــۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــور يــې هــم ورســره راوســتلې وه، د لــور تــر څنــګ يــې پــه چــوکۍ ناســته وه، لــه دروازې نه د داخلېدو سره سم مې، هغو ته هم کړل:

- مورې سلام عليکوم ستړې مشې!

په ټيټ او جړ غږ يې د سلام جواب راکړو.

بيا مې ورته کړل:

- په دې خورکۍ څه شوي؟

مــور يــې چــوپ پــاتې شــوه، شــيخ صــيب لاس ورتيــر کــړو، د نجلــۍ پــه کېــډه خور پړونی يې لږ هاخوا کړو، کړل يې:

- لــه پــرون ســهار راهســې يــې خــالي ادرار بنــد دي، کــورنۍ دواوې مــو ډېــرې ورکــړې، خــو هــېڅ فايــده يــې ونکــړه، مــازيګر راهســې يــې دا ســپوخت هــم وپړسېدو،

د کمــيس لــه پاســه ښــکارېده دنجلــۍ مثانــه ښېخــې پــه چــاود وه، دســتکش مــې پــه لاس کــړل، پــه دې دوو ګوتــو مــې لــږ لــږ تختــه کــړه، د نامــه تــر غــوټۍ ښــکته ساحه يې لکه کاڼی داسې کلکه وه، شيخ صيب ته مې سترګې ورواړولې:

- پــه خــورکۍ وخــت ډېــر وتلــی، زياتــه تکليــف ده، کــه ستاســو اجــازه وي، زر تــر زره بايــد د تناســولي آلــې لــه لارې پيــپ ورتــه تيــر شــي، خلتــه ورتــه واچــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــي، ترڅــو يــو ځــل يــې مثانــه راخــالي شــي، لــه خطــره ووځــي، بيــا بــه يــې معاينـــات وکـــړو، څـــو معلـــوم شـــي، چـــې پروســـتات يـــې ســـتونزه پيـــدا کړې؟ مثــانې يــې چــرک کــړی؟ کــه بــل څــه مشــکيل دي؟ کلــه يــې چــې تشــخيص وشــو، دواه درته ليکم، انشاءالله دومره جدي خبره نه ده، ښه کېږي.

شيخ صيب رانيغ شو کړل يې:

– زنانه ډاکتره شته؟

– نه شيخ صاحب! بدبختانه زنانه ډاکتره نه لرو!

– څــه خــدای ج وهلــی يــې، کــه ډاکتــران يــئ، ملايکــې خــو نــه يــئ، د يــوې نــامحرمې ښــځې بربنــډول، د بــدن هغــه برخــو تــه يــې کتــل او لاس وروړل، چــې مــور او پــلار تــه يــې نــه دي روا، تاســو پــه کــوم شــرعي حکــم، پــه کــوم مــذهب ځان ته حق ورکوئ او روا يې ګڼئ؟

زړه کــې مــې وېــل: دنجينــو مکتبونــه خپلــه تــا بنــد کــړي، چــې نجينــې مکتــب ونــه وايي، ښځينه ډاکترانې خو له اسمانه نه رالوېږي!

کــه څــه هــم پــه ټــول کــې دا د وخــت د طالبــانو د اســلامي تحريــک واکمــن حکومـــت پالســـي وه، چـــې د نجينـــو پـــه مـــخ د مکتبونـــو دروازې پـــه مطلـــق ډول پکــې تــړل شــوې وې، خــو زمــوږ پــه منطقــه يــا د ولســوالۍ پــه ســطحه نمــوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـیخ صـاحب د نجینـو د ښـونځیو د بندېـدو سـربېره نـور ټـول حکـومتي احکـام کـه د خلکـو بـه خوښـه وه، کنـه. پـرې پلـي کـول یـئ، حتـا تـر اشـد ضـرورت، هغـه هـم لـه چـادرۍ او یـو نارینـه محـرم پرتـه هـېڅ ښـځې تـه لـه کـوره د راوتلـو اجـازه هـم نــه وه، لــه دې کبلــه کــه څــه هــم ممکــن د ســردار داود او ډاکتــر نجیــب د دورې یــوه نیمــه ډاکتــره بــه پیداشــوې وه، ولــې پــه دومــره ســختو شــرایطو او قیــداتو کــې یــې نشــوی کــولی، چــې روغتــون تــه راغلــې وی، دنــده یــې اجــرا کړې وی.

خـو پـه هـر حـال، شـیخ صـاحب تـه مـې چېرتـه دا خبـره کـولی شـوی، مخکـې مـې یادونــه وکــړه، ډېــر کلــه شــخه انســان و، چــې معمــولي بــه یــې خبــره لــه دمــاغ نــه هســې او داســې وه، خــورا ســخت یــې ســړی بــې آبــه کولــو، ان وار یــې کولــو، دده په ځواب کې مې په آجزانه انداز کړل:

- ربښـتیا هـم شـیخ صـیب! اصـلاً مـوږ هـم دمجبـورۍ لـه مخـې ورتـه تـړل شـوي یـو، کنـه واقعـاً پـه یـو روغتـون کـې د ښـځینه ناروغـانو لپـاره پـه هـر بخـش کـې د ښــځینه ډاکترنــو شــتون خــورا اړیــن دی، خصوصــاً د داســې او دې تــه ورتــه ځینــې نــورو ښــځینه نــاروغیو د درملنــې لپــاره، خــو ببخــې اشــد ضــرورت دی، ولــې دا چــې مســولیت حکومــت او د صــحت عــامې وزارت تــه ورګرځــي، مــوږ څـه نشـو کـولی، خـو څنګـه چـې دا سـتا د لـورکۍ، یـا د ادرار بندېـدو نـاروغي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نارينـــه او ښـــځينو يـــوه مشـــترکه او عامـــه نـــاروغي ده، هـــره مياشـــت د نـــارينو پـــه شـــمول يـــو شـــمېر نـــورې ښـــځينه هـــم د نمـــوړې نـــاروغۍ لـــه کبلـــه راوړل کېـــږي، پـــس کـــه زر تـــر زره يـــې تـــداوي ونشـــي انســـان لـــه منځـــه وړي، نـــو ســـره د نـــاروا والـــي يـــې، يـــو ډاکتـــر نشـــي کـــولی چـــې نـــاروغ يـــې تـــر ســـترګو لانـــدې لـــه درده او فشـــار نـــه چيغـــه وهـــي مـــري، دی لاس تـــر زنـــې ورتـــه ودرېـــږي، د انســـاني تـــرحم لـــه مخې اړ کېږي چې ژوند يې وژغوري، درملنه يې وکړي.

- د کابل په روغتونونو کې ښځينه ډاکتراني نشته؟

- نـــه، شـــيخ صـــاحب! تـــر کومـــه چـــې زه معالومـــات لـــرم نشـــته، خـــو بيـــا هـــم پوښـــتنه وکـــړه، ممکـــن کـــوم روغتـــون کـــې وي، ولـــې اکثريـــت هغـــه کـــورنۍ چـــې غـــواړي هـــرو مـــرو بايـــد خپلـــې ښـــځينه ناروغـــانې، د ښـــځينه ډاکترانـــو پـــه وســـيله تـــداوي کـــړي، پاکســـتان تـــه يـــې بيـــايي، امـــا لـــه بـــده مرغـــه ستاســـو پـــه لـــورکې وخـــت ډېـــر وتلـــی، تکليـــف يـــې اوج تـــه رســـېدلی، کنـــه همغـــه پـــرون چـــې پـــرې پـــوه شـــوي ياســـت، روانـــه کـــړې مـــو وی، رســـولی مـــو شـــوی، فعـــلاً هـــېڅ ځـــای تـــه د وړلـــو نـــه ده، بېړنۍ تداوۍ ته اړتيا لري.

- د پيچکارۍ د ستنې په وسيله نه راخالي کېږي؟

- نـــه شـــيخ صـــيب محتـــرم! بايـــد اساســـي درملنـــه يـــې وشـــي، د ســـتنې پـــه وســـيله کـــه يـــوه انـــدازه راخـــالي هـــم شـــي، نـــيم ســـاعت وروســـته واپـــس ډکېـــږي، بيـــا هـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيــپ تېرولــو تــه اړتيــا ده او د بيــا ، بيــا ځــل لپــاره خــو د ســتنې پــه واســيله نــه کېــږي، چــون د مثــانې عضــلات ډېــر اســاس دي، دومــره زخــم پــذير نــه دي، داخل کې خون رزي کوي، چې هغه بيا لا لوی مشکيل رامنځ ته کوي.

- لاحولــه ولا قــوت.... څــومره دليــل دې زده دی، تــه پيــپ راواخلــه زه يــې خپلــه ورته تېروم!

ددې خبــرې پــه کولــو ســره يــې حيــران بريــان پــاتې شــوم، چــې دې تــه اوس څــه وايــې؟ پــه تنــدي کــې ترخــو ګونځــو او غوســه تــه پــه کتــو يــې. څــه ورتــه وېــل کېــدل هــم نــه، فکــر مــې وکــړو ممکــن چېرتــه يــې کــار کــړی وي، پــرې پــوهېږي بــه، ورتېــر شــوم المــاری مــې راخلاصــه کــړه، يــو پيــپ چــې دوه زره ســي ســي خلتــه پســې وصــل و، دوه جــوړه طبــي دســتکش، يــو قــوطی د الســلابن پــه نــوم ښــويه او چســپناکه مــايع مــې راواخيســتله، شــيخ صــاحب تــه مــې ونيــول، کــړل يې:

- لږ طريقه يې راته وښايه دا څنګه بسته کېږي، ډېر خو به مشکيل نه وي؟

پــه دې خبــره ســره مــې يــې بيــا د ســر وينبــته جــګ شــول، چــې ګويــا دې ســړي خــو ببخــي ليــدلی نــه دی، نــه پــرې پــوهېږي، څــه پــه بــلا وواوښــتم، منــه نجلــۍ وژنــي، بيــا بــه يــې غــم او مســوليت هــم ســتا پــه غــاړه دراچــوي، خــو دا مــې هــم نشــوی ورتــه وېلــی: چــې وســړيه! کــه دې کــار کــړی نــه وي، تجروبــه نــه پکــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـرې، بیـا یـې نشـې کـولی، د هـر چـا کـار نـه دی، ماتـه اجـازه راکـړه، چـې زر یـې ورتـه بسـته کـړم. نجلـۍ تکلیـف ده، اباـل لـري، دا چـې نـن دې قـدرت پـه لاس کـې دی، خـدای ج درکـړی، کنـه نـور نـه تـر دې دومـره افغانـانو غیرتـي یـې، نـه ننګیـالی یـې، چـې د نـورو خلکـو خوینـدو، لوڼـو، ښـځو تـه یـې بسـته کـو، تـه څه له اسمانه راښکته یې؟

چـون شـیخ صـاحب، پـه بـې آبـه کولـو، وهلـو ټکولـو کـې مشـهور و، وېرېـدم هسـې نـه فکـر وکـړي، چـې زمـا د لـور برېنـډولو تـه یـې تلوسـه ده، نـو ځـان تـه بـه سم کار وګورم.

له دې کبله دده په ځواب کې مې په نرمۍ او احتیات سره کړل:

- نـه شـیخ صـیب! سـخت نـه دی، خـو بیـا هـم څـه احتیـات غـواړي، چـا چـې نـه وي کار کړی، لږ ورته ستونزمن دی.

سړی په خپله خبر ودرېدو، کړل یې:

- ته یې طریقه راته وښایه!

مجبـور شـوم لمـړی مـې د ښـویه او چسـپناکې مـایع پـه بوتـل ګوتـه ورتـه کېښوده کړل مې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اول بــه دا ښــویه مــایع ټــول بوتــل، یــوه انــدازه وړانــدې پــه شــرمګاه کــې ورتــه واچــوې، بیــا مــې د پیــپ او خلتــې پلاســتیک وشــکولو، ورتــه کــړل مــې: دوهــم قــدم کــې بــه دا پیــپ پــه دغــه شــان، دوو ګوتــو کــې کلــک ونیســه، هــوا درنــه تېــره نکــړې، ترڅــو د پیــپ ســر کــې زخــه راټولــه وي، پــه آســانۍ ســره مثــانې تــه ځــان ورســوي، کلــه چــې مثــانې تــه ورســېدو، اوبــه پکــې راځــي، د اوبــو لــه راتلــو ســره دې ګــوتې تــرې لــرې کــړه، څــو د پیــپ ســر کــې زخــه ځــان پرانیــزي، واپــس لــه مثــانې راونــه وځــي، نــور صــحیح دی، اوبــه خپلــه خلتــې تــه راځــي، مثانــه راخالي کېږي، البته پیپ ډېر لاس کې مه لوغوه ترڅو مکروبي نشي.

سـړي د موفقیـت پـه پـار سـر وخوځولـو، نـور یـې غـږ ونکـړو، دنجلـۍ ځنـګ تـه ورغلـو، تـر چپرکـټ چـاپېره پـرده یـې کـش کـړه، زه هـم تـرې راشـاته شـوم دوې، دری پـردې دېخـوا د بـل چپرکـټ پـه څنـډه ورتـه منتظـر شـوم، شـیخ صـاحب یـې د ښـځې پـه مرسـته، دپیـپ پـه داخلولـو پیـل وکـړو، څـو شـیبې وروسـته یـې د نجلـۍ چیغـې او فریـاد پـرې لـوړ کـړو، کـه څـه هـم داسـې نـور ناروغـان بـه یـې چـې کلـه روغتـون تـه راوړل، پـه ټـول روغتـون کـې بـه یـې د چیغـو انګـازه لګېـده، خـو نمـوړې نجلـۍ ډېـره غیرتـي وه، پـه ټـول تـوان سـره یـې کوشـش کولـو چـې خپـل غـږ خـاموش کـړي، دلتـه یـې چـې غـږ راجـګ شـو، فکـر مـې وکـړو، مثـانې تـه دپیـپ تېـرول خـو پـه نـاروغ دومـره فشـار نـه راوړي، ممکـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه ښــویه مــایع تــرې هېــره وي، وچ پیــپ بــه داخلــوي؟ همــدا و، چــې پــه نجلــۍ مې زړه وسو، ومې نشوی زغلی، غږ مې پرې وکړو:

- شیخ صاحب! هغه مایع دې استعمال کړه؟

ځواب یې رانکړو، بیا مې ورناري کړې، په دوهم ځل یې کړل:

- هو، هو اول مې همغه ټول بوتل کې خالي کړو!

نــور خــاموش پــاتې شــوم، نجلــۍ لا هــم ســخت فریــاد کولــو، عــین حــال کــې بــه شــیخ صــاحب هــم یــوه نیمــه پټکــه پــرې وکــړه، چــې ګویــا ډېــره مــه چغېــږه، مــور بېچــاره یــې بیــا ســم ورســره ژړل، هــم یــې دا دلاســا کولــه، ډاډ یــې ورکولــو، چــې ګــواکي لــږ صــبر وکــړه، نــور بســته شــو، اوس بــه جــوړه روغــه شــې .... خــو پــه هــر حــال، همــدې، همــدې کــې لــس، پــنځلس دقیقــې تېــرې شــوې، لا هــم پــرې اختــه و، پیــپ نــه و بســته شــوی، درحــال کــې چــې ټــول ټــال یــوه دقیقــه وخــت نــه نســي، بلاخیــره تــر ځــو لحظــې نــور وخــت تېرېــدو وروســته، د نجلــۍ غــږ ټــپ او ټــوپ خــاموش شــو، د مــور ژړا او چیغــې یــې جګــې شــوې، زړه کــې راتېــره شــوه: لکــه چــې ختمــه یــې کــړه، ځــو مــې ورنــارې کــولې چــې څــه وشــول؟ د شــیخ صــاحب ورخطــا آوازونــه مــې تــر غــوږو تېــر شــول، ډاکتــره! ډاکتــره! ورمنــډه مــې کــړل، چــې کتــل مــې د نجلــۍ پــه مــخ او غــاړه لیکــه، لیکــه رنــې خــولې بهېــدلې، ضــعف یــې کــړی و، بلخــوا زنګانونــه یــې، پیــپ، د شــیخ صــاحب لاســونه ټــول پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینــو ســره پــره و، لمــړی مــې زر بــالون راکــش کــړو، اوکســجن مــې ورتــه بســته کــړل، بیــا مــې یــو دوې لتــې پــه یخــو اوبــو رالنــدې کــړې، مــور تــه مــې یــې ورکــړې، ترخــو پــه لاس او پښــو یــې ورتــه کېــږدي، دوی تــه مــې ډاډ ورکــړو، چــې خیــر ضــعف یــې کــړی، ښــه کېــږي، زه راتــاو شــوم، پیــپ تــه، شــیخ صــاحب ته مې کړل:

- دا وینــې څــه کــوي؟ غــږ یــې ونکــړو، لــه څــه وېلــو پرتــه نــرم هــاخوا شــو، هرڅــه یــې راپرېښــودل، چــې ومــې کتلــو پیــپ یــې داخــل کــړی و، خــو وینــه زیاتــه و، ښــکارېد نــه چــې صــحیح یــې داخــل کــړی کنــه؟ یــوازې لــه تکــو تــورو وینــو ډک و، اوبــه نــه پکــې راتللــې، لاس مــې ور اوږد کــړو، د یــو وار مصــرف کاغــذي لــولې نــه مــې ښــه ډېــر کاغــذ رابیــل کــړو، بهــر او تــر کومــه ځایــه چــې امکــان و، د تناســولي آلــې داخــل کــې وینــې مینــې مــې پــرې راوچــې کــړې، بیــا جــګ شــوم، لــه المــارۍ نــه مــې د وینــې د بهېــدو ضــد ســپرې راواخیســتله، دا مــې هــم پــرې اســتعمال کــړه، چــې کتــل مــې ظــالم د مثــانې پــه ځــای، پیــپ رحــم تــه تېــر کــړی و، پــه دې ســره یــې د بکــارت پــرده هــم شــکولې وه، وینــه د همــدې پــردې د پــرې کېــدو لــه وجــې رابهېــدلې وه، کــه څــه هــم بېخــي زیاتــه وه، داســې ګومــان کېــدو چــې څــه انــدازه بــه لــه رحــم نــه هــم رابهېــدلې وي، چــون پیــپ کــې چــې اوبــه نــه راتللــې، ده فکــر کــړی چــې ممکــن ځــای تــه بــه نــه وي رســېدلی، لــه دې کبلــه یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتېـر کـړی و، ورتېـر کـړی و، خلتــه پســې شــاوخوا دوه متــره پیــپ پــروت وي، صـرف نـیم متـر پـاتې و، نـور یـې ټـول ورداخـل کـړی و، نـو طبعـاً رحـم بـه یـې هـم پرې زخمي کړی وي، وینه به ترې رابهېدلې وي.

خــو پــه هــر صــورت، زر زر مــې پیــپ واپــس راویســتلو، د خلتــې ســره مــې کثافــت دانــۍ تــه واچولــو، لــه المــارۍ نــه مــې بــل پیــپ او خلتــه، ســره د مخصوصــې مــایع راوخیســتل، پــه بېــړه مــې ورتــه تېــر کــړو، د پیــپ د تېرولــو سـره سـم، پـه مثانـه کـې بنـدې اوبـه پـه ډېـر شـتاب د خلتـې پـه لـور راروانـې شــوې، څــو لحظــې وروســته د نجلــۍ ســاه وچلېــده، کــرار کــرار یــې رنــګ راســپین شــو، څلــور، پنځــه دقیقــې لا نــه وې وتلــې چــې پــه هــوش هــم راغلــه، غټــې غټــې خــام رنګــې شــنې ســترګې یــې رارټــې کــړې، فکــر کــړم وشــرمېده زمــا پــه لیــدو یــې واپــس پټــې کــړې، چــې واقعــات شــي، پــه ټــول کــې یــې ډېــره ښــه ځــواني لرلــه، زړه کــې مــې وېــل: کاشــکي ددې ســر تنبــه ســړي لــور خــو نــه وی، د یــوې عــادي نــاروغۍ لــه کبلــه یــې ســل مرګونــه دربانــدې تېــر کــړل، خــو پــه هــر حـال، خپلـه شـیخ صـاحب هـم پـه خولـه څـه نـه وېـل، ولـې لـه تنـدي یـې ښـکارېده، چــې د لــور پــه واپــس ژونــد تــه راګرځولــو یــې رانــه خوشــحاله و، لنــډ بــه یــې وایــم، نــور زه تــرې راووتلــم، دوی مــې بســتر تــه ولېــږل، ســهار مــو معاینــات ورتــه تکمیــل کــړل، څنګــه مــې چــې شــک کولــو همغــه شــان و، مثانــه یــې چــرک

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــوې وه، تــر دوې ورځــې بســتر وروســته مــې دواه ورتــه ولیکلــه، مــور تــه مــې یې سترګې وروارولې کړل مې:

- مــورې! خــورکۍ خــو نــور انشــاءالله ښــه ده، هــېڅ مشــکېل نــه لــري، تاســو کــولی شــئ، چــې کــور تــه لاړشــئ، د څــه وخــت لپــاره، غوښــه، لوبیــا ، مســتې، وغیــره تونــد او تــروش خــوارړه مــه ورکــوئ، او دوا یــې پــه خپــل وخــت منظمــه ورکــړئ، مثــانې یــې چــرک پیــداکړی و، ترڅــو ښېخــي لــه منځــه ولاړ شــي، اینــده کې بیا دا تکلیف ورته پیدا نشي.

مــور یــې دعاګــانې شــروع کــړې، زه تــرې راروان شــوم، د تللــو وخــت کــې شــیخ صاحب معاینه خانې ته راپسې راغلو، کړل یې:

- زه د عصــابو نــه خوشــک یــم، حوصــیله نــه لــرم، ښښــنه غــواړم پــه هغــه شــپه مــې لږ توندې درته وکړې.

- خــدای ج دې وښښــه، شــیخ صــاحب! نــه هــېڅ خبــره نــه ده، مشــران چــې هــر څــه ووایي پروانکړي.

بیا یې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– دې روغتـــون تـــه يـــوه، دوې ډاکترانـــې هـــم ډېـــرې ضـــرور دي، کـــه چیرتـــه درمعلـــومي وي، تـــه يـــې راپيـــداکړه، نـــور يـــې د مقررولـــو، معـــاش، تلـــو او راتلو، کارونه زه ورته جوړوم.

– ســـمه ده شـــيخ صـــاحب! زه بـــه هڅـــه وکـــړم، يـــوه راتـــه معلومـــه ده، خـــو هغـــو د ظـــاهر شـــاه بابـــا پـــه وخـــت کـــې تحصـــيل کـــړی، اوس ډېـــره زړه ده، ممکـــن کـــار ونشـــي کـــړی او ځـــوانې ډاکترانـــې فکـــر نکـــړم پيداشـــي، خـــو اصـــلاً ددې ســـتونزې دحـــل لپـــاره اساســـي کـــار تـــه اړتيـــا ده، زه فکـــر کـــړم چـــې هغـــه يـــوازې او يـــوازې د نجينـــو پـــه مـــخ د مکتبونـــو او پوهنتونـــو د دروازو پرانســـتل دي، ترڅـــو د وخـــت پـــه عصـــري او پرمختللـــي طبابـــت برلاســـې ډاکترانـــې مـــو جامعـــه کـــې وروزل شـــي، صـــرف همغـــه وخـــت مـــوږ او تاســـو دې ســـتونزې تـــه ځـــواب ويلی شو.

– بـــاور وکـــړه ډاکتـــره! کـــه دوې شـــپې لـــه مخـــه دې دا خبـــره کـــړې وی، نـــو داســـې وګڼـــه چـــې پـــه ډېـــره ســـنګينه ســـزا بـــه مـــې رســـولی وې او چـــا چـــې دا خبـــره کـــړې رســـولي مـــې دي، ولـــې بخـــت دې دلتـــه بيـــدار دی، چـــې پرتـــه ســـتا لـــه يـــادولو، پـــه دې اړه، دا دوې شـــپې زمـــا فکـــر خپلـــه د ځمکـــې او اســـمان پـــه انـــدازه فـــرق کـــړی، څنګـــه چـــې تاتـــه معلومـــه ده، تـــر پرونـــه زه خپلـــه ښـــونځيو تـــه دنجينـــو د تلـــو کلـــک مخـــالف وم، حتـــا د حکومـــت لخـــوا دا مســـوليت ماتـــه ســـپارل شـــوی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتــه دنجينــو مکتبونــه زمــا پــه حکــم بنــد دي، خــو هــدف مــو دا و، ترڅــو پــه ټولنــه کــې د فحشــا، بــداخلاقۍ او فســاد مخــه نيــول شــوې وي، ولــې نــن مــې چــې د نجينــو د ښــونځيو دبنــديو د نقصــان او ښــځينه ډاکترانــو د نشــتون لــه کبلــه دلتــه څــه وليــدل، زه پــه دې يقينــي شــوم، چــې نجينــې کــه ټــول عمــر ســرتورې ښــونځيو او پوهنتونونــو تــه لاړې او راشــي بيــا بــه هــم دومــره د فحشــاء او فســاد لامــل نشــي، لکــه څــومره فحشــاء، بــداخلاقي، بــې شــرمي، بــې غيرتــي، بــې دينــي چــې يــوازې پــه يــوه روغتــون کــې د ښــځينه ډاکترانــو د نشــتون لــه وجــه صــورت نســي، نــو انشــاءالله تــر نــن وروســته بــه زمــا مبــارزه بــرعکس وي، پــه خپــل ټــول تــوان بــه هڅــه کــوم، ترڅــو زر تــر زره د نجينــو پــه مــخ د ښونځيو دروازې پرانستل شي.

زمــا د خبــرې ســره د موافقيــت پــه پــار مــې څــو ننــه تــرې کولــه، مبايــل تــه يــې زنــګ راغلــو، کــړل يــې پــه دروازه کــې څــوک راتــه منتظــر دي. پــه همــدې ســره مــو د مخــه ښــې لاســونه ســره ورکــړل، روخصــت مــې کــړو، کــه څــه هــم پــه لــور مــې يــې زړه بــد و، ډېــره باحيــا، شــريفه نجلــۍ وه، څنګــه مــې چــې مخکــې ووېــل، ښــه ځــواني هــم خــدای ج ورکــړې وه، زښــته زيــات تکليــف پــرې تېــر شــو، بلخــوا د بکــارت د پــردې پــه لــه منځــه تلــو ســره يــې، پيغلتــوب هــم زيــان مــن شــو، زړه کــې رالوېــده، چــې ګويــا پــه دې ســره بــه يــې راتلــونکې کــې خاونــد هــم د ټــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمـــر لپـــاره پـــرې بـــد ګومانـــه وي، ددې شـــرافت او ښايســـت تـــه پـــه کتـــو ، څنګـــه چې ښايي هسې مينه به ورسره ونه لري.

امـــا شـــيخ صـــاحب تـــه ددې پېښـــې پـــه کېـــدو خوشـــاله وم، زړه کـــې مـــې وېـــل: څـــه ښـــه وې چـــې خپلـــه پـــرې واوښـــتې، د ولـــس مشـــکيلات دې درک کـــړل، د نـــورو مســـلمانانو لـــه درده خبـــر شـــوې، دلتـــه لـــه کـــالونو راپـــه دېخـــوا ، هـــره هفتـــه دوې، درې خـــاص همـــدا ســـتا د لـــور پـــه شـــان نـــاروغې ميرمنـــې راوړل کېـــږي، ددوی، خاونـــدان، ورونـــه، زامـــن، هـــر يـــو يـــې تـــر تـــا ډېـــر غيرتـــي دی، ولـــې د مجبـــورۍ لـــه وجـــې نارينـــه ډاکترانـــو تـــه اجـــازه ورکـــوي، چـــې درملنـــه يـــې وکـــړي او هـــره مســـلمانه، افغانـــه، خصوصـــاً پښـــتنه ميـــرمن چـــې د يـــو نارينـــه ډاکتـــر لـــه خـــوا بربنـــډېږي، ســـل ځانکدنـــه پـــرې تېرېـــږي، دا ټـــول ستاســـو يـــو شـــمير افراطـــي او سخت دريځه اشخاصو له لاسه.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ دا دريم مړی دی }

خـــدای ج دې وبښـــــي، د روژې مبارکـــه مياشـــت وه، د کابــــل ښـــار دده افغانــــانو، ســـيمه کـــې د ســـړک پـــه څنـــډه روان وم، کـــه تللـــي ياســـت، يـــا مـــو پـــام کـــړی وي؟ نمـــوړې ســـيمه کـــې دايـــم ډېـــره ګڼـــه ګوڼـــه وي. خـــو پـــه هـــر حـــال، چـــې کيســـه اوږده نشـــي، لنـــډ بـــه يـــې وايـــم، زېرزمينيـــو تـــه نارســـيده تـــر پنجـــره هـــاخوا پيـــاده رو کې، ناري شوې:

- هاا مسلمانا کافر است، روزه راخود!

- آآآ مردوم روزه راخورد...

چېورومې کتل يو سړې کونډۍ ګيرې واله سړي هاخوا د دواخانې د دروازې په زينه کې ناست يو زيړ رنګي ځوان ته د لاس په اشاره سره، پرله پسې همدا ناري وهي، د نموړي ځوان په لاس کې د مدني اوبو بوتل و سر يې پرې وربسته کولو، که څه هم ما د اوبو په څښلو ونه ليدلو، خو داسې ښکارېده چې اوبه يې څښلې اوس د بوتل سر بسته کوي، همدې وخت کې يو ډبل ځوان چې دسمال يې تر سر تاو و، لاس يې ورواچولو د ابو بوتل يې په څپړ ترې ووهلو، بوتل هاخوا والوتلو، له دېخوا يو بل ځوان وار پرې وکړو، په دې يوه ډډې کې يې په لغت ووهلو له زينې نه يې راخطا کړو، په دې سره له شاوخوا وارونه پرې زيات شول، بلاخيره ټول ښار پرې راټول شو، دوکاندار، کراچۍ واله و، ډرېور هر سړي منډې راوهلې برخه يې پکې اخيسته، په هلک يې سمه د عرسات ورځ جوړه کړه، له تاسو يې څه پټه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبه يې هم راوپاروله، زړه کې راتېره شوه: سړيه! په دې مبارکه روژه کې چې د هرې نيکۍ ثواب يو په لسه حسابېږي او ستا تر سترګو لاندې څه سپېڅلی او بې خطره جهاد روان دی، چې نن ګناهونه نه تکوهي، برخه نه پکې اخلې، نو داسې وګڼه چې حورې او غلامان دې په ځان نه لورېږي، همدا و، چې پيچکش مې له جيب نه راويستلو، ورټوپ مې کړل، لنډه دا چې، اته، نهه دقيقې مو په هلک کې ښه سم کار وکړو، څنګه چې مخکې مې ووېل ګڼه ګونه ښېخي زياته وه، هر چا زور وروهلو ترڅو يو سوک يا لغته يې وروړسېږي غازي شي، له دې کبله ځينې ضعيفه او سپين ګيري هم تر پښو لاندې شول، اګر چې ضعيفه څه زه خپله د خلکو زور راباندې راغلو پښه مې بنده شوه، ولوېدم، شهادت کې مې هېڅ نه و پاتې هسې يو قسم مې ځان ترې راويستلو، خو په هر حال بلاخيره پولس راورسېدل، برقي ډنډې ورسره وې، په وهلو او ټېلوهلو يې خلک هاخوا دېخوا کړل، چې کتل مو دهلک نه داسې څه شی جوړ شوي و، فکر به دې هم نه و کړی چې دا به انسان و، لاس په يوه، پښې په بله، په وينو سرې ريتې ويتې جامې يې، په ټوټې ټوټې او وينو سرو اندامونو کې تاو راتاو وې، د خلکو ترې لرې کېدو سره سم يو چاغ تکړه سپينږيرې ځان پرې ورخطا کړو، له درد او ژړا نه شنه تبۍ وه، فقط په ستوني او سينه کې يو قسم پخېدلو، نور يې له خولې غږ نه راوتلو، پولسو واپس ترې راپوته کړو، سړي لويه ساه واخيسته، په همدې ډک ستوني ژړا او فرياد کې يې کړل: زوی مې دی، د ګردو تکليف يې لرلو، د ډاکترانو د هدايت سره سم هر نيم ساعت کې دوه، درې غوړپه اوبه يې بايد هرو مرو څښلې وی، پرې جبري کړې يې وې. اوس مې دلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينه کې کېښولو زه دواخانې ته ننوتلم دوا مې راخيستـه چې تر شاه مې راوکتل سلګونه وحشيان پرې راټول و، د محشر ورځ يې پرې جوړه کړې وه. په دې سره پوليسو د مجريمو کسانو په نيولو لاس پورې کړو، ټول يې چېرې نيولي شوی، بسته ښار و، صرف څلور پنځه کسان يې ونيول، نور نيم هسې وتښتول، نيم داسې، ما هم ځان د پولې باغ عمومي په طرف راشيوه کړو، الله ج دې مغفرت وکړي، دا ښه و، چې ډېر لاس مې ورونه رسېدو، کنه ما خو کوشش کولو چې د پيچکش نوکه يې دې سترګو کې ورواچوم، اما د بيرو بار له وجه مې وس ونشو، يوازې يو، دوه ډېر کلک، کلک پيچکشه مې په دې سينه کې ووهلو د پيچکش نوکه تر ښېخه ښېخه پکې ننوتله. که څه هم دا دريم مړی دی چې داسې په سهوې سره يې قتل کې برخه رانه اخيستل کېږي، خو په دې هلک مې ډېر فکر خراب شو، اصلاً ده ته هم نه، بلکې پلار ته مې يې ډېر زړه وسو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ زړګی دې ښکته پورته نکړې }

جيـب کـې مـې د مبايـل کړنګـار شـو، زنـګ د ورېمـې و، مخکـې تـر دې چـې بلـې وو ايــم، ښــه پــه کــړس کــړس د خنــدا غــږ يــې راغلــو، شــيبه ورتــه غــوږ شــوم، وروسته مې غږ پرې وکړو:

- لکه چې ليونۍ شوې پخير!

د يوې بلې نرمې خندا په کولو سره يې کړل:

- نه، ولې به ليونۍ کېږم، دومره خوشې دي؟!

- بيـا دې نـو حتمـاً (ګـل لالا) درتـه ويلـي چـې عمـران تـه زنـګ وکـړه، پـرې پـاتې پيسې نه ترې اخلم واده به مو وکړم، ځکه داسې خوشحاله يې!

نجلـۍ يـو ځـل بيـا يـوه خولـه ښـه پـه کـړس وخنـدل همـدې خنـدا کـې يـې راغبرګـه کړه:

- ګــوره کــوره يــادوه، خولــه بــه دې خــوږه وي، څــه اوبــو راوړې يــم، چــې خوشــې بــه مــې درکــړې؟ ۲۲ کالــه يــې خــوري راســره ايســتلې، ډوډۍ يــې راتــه راوړې، جامې يې راته کړې، ډاکتر ته يې بولې يم!

- نه وېل کېږي، ماوېل که مسلمان شوی وي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره مې ښه ورونه لګېده، په تونده يې کړل:

- ښا، زما ګل لالا کافر دی امممم!؟

- ورکه شه ټوکه مې درسره وکړه!

- دا د تــا ټوکــه ده امـمـــم؟! کاشـــکې عقـــل خرڅېـــدلی یـــو مـــن مـــې درتـــه اخیستلو، چې نور دې د ټوکې او بې عقلۍ فرق کولی شوی!

- یـــو مـــن بـــه دې ځـــان تـــه هـــم اخیســـتی و، اتـــي دې چـــې چاتـــه تلفـــون کـــولی، لمـړی بـه دې سـلام اچولـو، د صـحت پوښـتنه بـه یـې دې کولـه، لکـه غلمینـه انـا مخکې له مخکې به نه ورشنیدلې!

په دې سره مې نجلۍ بیا لږ راموسکۍ کړه، ویل يې:

- غلمینه انا څوک ده!؟

- ورکـــه شـــه، غلمینـــه انـــا پربـــږده، دلتـــه ډېـــر ښـــه انـــار دي، کـــه زړه دې ورتـــه کېږي؟ چې یو کارتن درولېږم!؟

-انااار، چېرته يې!؟

- کندهار کې!

- اففف رښتیا ووایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل وخـت مـې دروغ درتـه ويلـي؟ تـه صـبر خـو چـې راويـې ګټـو، اتـي خـو مـو د نـــامزادۍ هـــم کلمـــې ور شــــنې کــړې، دا دی، دوې مياشــــتې وروســــته اوه کالــــه پوره کېږي!

- ددې کنـــدهار نيکمـــرغ نـــه خـــو هابلـــه ورځ راغلـــي يـــوه دې پکـــې دوې نشـــوه، وېـــل دې کارونـــه نـــه و، اوس بيـــا ولـــې ولاړې، لکـــه چـــې کرايـــې دربانـــدې ډېـــرې دي!؟

- نــه، کنــدهار کــې نــه پــاتې کېــږم، هــرات کــې مــې کــار پيــداکړی، ببګــا تــه حرکت کوم پخير، دعا کوه!

- هــرات هــم د همــدې بدبختــه وطــن يــوه برخــه ده، نــه بــه کــار وي، نــه هــېڅ هســې به دې کرايې مصرف شي، که زما منې مه ځه!

- بيا نو لکه چې راتبنتي له خيره!

پــه دې ســره نجلــۍ يــو ځــل بيــا دلمــړي ځــل پــه شــان نبــه دزړه دخلاصــه وخنــدل، د خندا په وروستيو کې يې کړل:

- بــوووووو دا خوبونــه دې ابــو تــه وايــه، پــوه شــوې؟ ځــه خــدای ج دې تــر نکــه تير کړه!

- نبه درته وايم، چې ته هم نه راتبنتې، کار هم ونکړم بيا نو څه وکړم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– د څه شي کار دې پیداکړی؟

– یــوه فابریکــه ده، زړې اوســپنې وېلــې کــوي، د اطــاقونو د چــت لپــاره اوســنیز ګاډر ترې جوړوي!

– اووووو هغــه تــه ورنشــې ډېــر خطرنــاک کــار یــې دی، زمــوږ یــو همســایه د بخملــې خالــه زوی، کابــل کــې همداســې یــوې کارخانــه تــه ورغلــو، یــوه میاشــت یــې پکــې ونــه وتلــه، د لاس کــوتې یــې ماشــین نیــولې وې، تــر غــوڅې کــړې یــې دي، بیچــاره اوس هــم پــه یــوه لاس معیــوب دی، مــور تــه یــې کیســه کــړې وه، چــې هــره ورځ د دوو، دریــو نفــرو لاس یــا پښــې پکــې قطعــه کېــدل، ډېــر کاریګر په کې وسوځیدل، ان هډوکي یې ایرې شول!

– نــه انشــاءالله زه احتیــات کــوم، معاشــونه یــې ښــه دي صــرف چــې شــپږ اوه میاشــتې کــار پکــې وکــړم، کــه د الله ج رضــاء وه، بیــا دومــره کېــږي، چــې د ګــل لالا پــاتې حســاب دې پــرې خــلاص شــي او هــم د دواړو د واده یــو متوســط محفل پرې برابر شي!

– زه خــو وایــم مــه ځــه، هســې بــه ســرګردانه شــې، تــه راشــه توکــل پــه خــدای ج یــو ځــل بیــا مــې ګــل لالا تــه ووایــه، چــې دا پــاتې روپــۍ قــرض درتــه پرېــږدي، کلــه چــې د وطــن حالــت لــږ ښــه شــو، کارونــه پیــدا شــول، بیــا بــه یــې درکــړم، دا ځــل بــه زه هــم ورتــه ووایــم، کنــه پــه خــدای ج داســې شــرمېږم، د خپــل واده پــه اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معمــولي خبــره هــم نشــم کــولی، دا خــو پرېــږده چــې ګــل لالا تــه مــې مخــامخ ووایــم، چــې دا پــاتې پیســې یــو څــه وخــت عمــران تــه پرېــږده، ترڅــو واده یــې وکــړي، بیــا بــه یــې کــرار کــرار درخلاصــه وي، موســکا کــې یــې پســې زیاتــه کــړه: خو خیر نن به ستا لپاره دا نوم هم وکړم!

د نــوم کولــو لفــظ یــې څــه جالبــه غونــدې راتــه ښــکاره شــوه، زه یــې هــم لــږ موسکی کړم، خو په هر حال ځواب کې مې یې ورغبرګه کړه:

– نــه مــړې! هــا مخکنــی ځــواب مــې یــې چــې پــه یــاد وي، ولاکــه بیــا ورتــه ووایــم، چــې اوه کالــه نــور هــم ووځــي، پســې اوږده مــې کــړه: دومــره بــې غیرتــه هــم نــه یــم، هــو رښــتیا تــه صــبر پــه دې اړه دې یــوه ټوکــه رایــاد کــړه وایــي: کــومې نجلــۍ د موســی خــان پــه نــوم یــوه کلیوالــل هلــک ســره کــوزده کــړې و، نمــوړی هلــک چرســي و، بیــا بــه یــې نــو کــه یــوه پیداکولــه کــه دوې پــه خپلــو چرســو بــه یــې ورکــولې، لکــه زمــا او ســتا د کــوزدې یــې شــپږ، اوه کالــه وتلــي و، د واده لپــاره یــې یــوه روپــۍ نــه لرلــه، بــل ورځ پــه کــوم واده کــې د دریــا ســره پــه ټپیــو کــې، دکلــي نــورو نجینــو د موســی خــان د چرســو او مفلســۍ پیغــور ورکــړی و، نجلــۍ پــه زړا شــوې وه، پــه دې مجلــس کــې دموســی خــان خــور هــم ناســت ده، د موســی خــان خــور چــې دکلیوالــو نجینــو پیغــور او د ورینــدارې ژړا لیــدلې، دتسلې په پار یې له دې خوا ټپۍ وراچولې چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی دې ښکته پورته نکړې

موسی به کونه ورکوي تابه ساتینه!☺

ټپـی تـه دواړو یـوه شـیبه وخنـدل، پسـې زیاتـه مـې کـړه، مقصـد د موسـی خـان دخـور خبـره زړګـی دې ښـکته پورتـه نـه کـړې، څنګـه مـې چـې مخکـې درتـه ووېـل، دومـره بـې غیرتـه هـم نـه یـم، زه غـواړم چـې واده مـې پـه حلالـو پیسـو وکـړم، ځکـه دا دټـول عمـر سـودا ده، هسـې نـه بیـا مـو راتلـونکی خـراب شـي، کنـه منـه داسـې غلـه ملګـري لـرم، چـې یـوه شـپه ورسـره ووتلـم، ولا د پنځـو وادونو پیسې خو درته راپیداکړم!

- امممممم! ته د غلو سره هم ملګری کوي؟

- نـه، غلـه نـه دي، قسـم ده، هـر یـوه یـې تـر مـا ډېـر تعلـیم کـړی، خـو کـار نشـته، تر مورډ لویې لویې ستونزې لري، حالاتو مجبور کړي!

- ښـا ، نـه غـلا دې ورکـه شـي، خـو ماوېـل کارونـه نشـته، پـه اوه کـالونو کـې دې، ایلـه دری لکـه روپـۍ ورخلاصـې کـړې، دا دوه لکـه نـورې ترڅـو ورخلاصـوې پنځـه کالـه خـو نـور هـم اخلـي، خبـرو کـې یـې د نرمـې خنـدا پـه یـو ځـای کولـو سـره زیاتـه کـړه: پـه خـدای ج زه اوس داسـې شـوې یـم، لکـه د اتیـا کالو بوډۍ هیڅ د ځوانۍ او پیغلتوب مستي نه ده راکې پاتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خندا کې مې ورغبرګه کړه:

– د مســـتۍ غـــم مـــه کـــوه، زمـــا يـــې چلونـــه زده دي، داســـې بـــه دې مســـته کـــړم، کـــه ژوند و لکه هوسۍ همداسې ټوپونه به وهې:

ويې خندل:

– څنګه چلونه!؟

– درته وښايم؟

– هـــو، خـــو ګـــوره، کـــه بـــې حيـــا خبـــره دې وکـــړه، داســـې بـــه دې د خـــولې خونـــد درجوړ کړم!

– ښا، څه نو بيا دې وي!

– امممـــم زه پـــوه شـــم چـــې تـــه غـــواړې څـــه ووايـــې، خـــو ښـــه و چـــې ودې نـــه ويـــل کنه!!! خبره يې همدا د ګوانډ په نقطه پرېښوده، نور يې څه ونه ويل.

خندا سره مې ورغبرکه کړه:

– لمـــونځ قضـــاء کيـــږي، څـــه فعـــلاً دې پـــه خـــدای ج ســـپارم، ماښـــام تـــه انشـــاءالله که ژوند و، بيا زنګ درته وهم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خــدای پامــانۍ پــه کولــو ســره مــې تمــاس همدالتــه ورقطعــه کــړو، تــر ســرک هــاخوا جومــات کــې لــه لمانځــه کولــو وروســته، کــرار کــرار د هــرات د ســه صــد چهــار (۳۰۴) مــوټرو اډې تــه ورغلــم، لمــړی مــوټر ډک و، یــوازې شــاته ســیټ کــې د دوو نفــرو ځــای پکــې پــاتې و، لــه دې تیــر شــوم، د دوهــم مــوټر د ډریــور تــر شــا د شیشــې طــرف تــه د یــوې چــوکۍ ټکــټ مــې وکــړو، واپــس راښــکته شــوم تــر څــو مــوټر ډکېــدو تــر څنــګ یــې یــوه هوټــل کــې ورتــه منتظــر شــوم، د شــپې آتــه بجې وې، کلینر را ناري کړې:

- بیا بخیر حرکت است!

مــوټر کــې کیناســتو، د ډریــور د حکــم ســره ســم مــو، د دعــا لپــاره لاســونه پورتــه کــړل، خلاصــه ټولــه شــپه مــو پــه ســفر تیــره شــوه، د ســهار آذانونــو تــه کــم وخــت پــاتې و، هــرات تــه ورســېدو لــه مــوټر نــه د راښــکته کېــدو پــه محــال مــې مبایــل راویســتلو، ترڅــو ســاعت څــو دی؟ چــې کتــل مــې وړمــې لــس، پــنځلس زنګونــه وهلــي و، نیــت مــې وکــړو، چــې زنــګ ورتــه ووهــم، بیــا مــې ویــل اوس بــه ډېــره کلکــه ویــده وي، لــه خــوب نــه بــه یــې وباســم، مبایــل مــې واپــس جیــب تــه کړلــو، جیــب کــې یــې لا تکــرور نــه و نیــولی؛ چــې زنــګ ورتــه راغلــو، واپــس مــې راویستلو وړمه وه، د اوکې سره سم یې په تونده ویل:

- زنګ ولې نه پورته کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- مـوټر کـې وم نـه یـم پـرې خبـر شـوی، اوس مـې زنـګ درتـه وهلـو خـو ماوېـل ویده به یې، زه راورسیدم همدا اوس له موټر نه راښکته شوم!

- په دې شپه کې اوس چیرته ځې؟

- دلتـه هوټـل شـته، تنهـا زه نـه یـم، ډېـر مسـافر دي، ځـه ارامـه ویـده شـه، سـهار بیا زنګ درته کوم، اتي مې همدلته پسې ورقطعه کړو، نجلۍ غوسه وه.

سـهار لـه لمانځـه وروسـته مـې د فـابریکې پوښـتنه وکـړه، لـه ښـاره لـرې یـوه دښـته کـې وه، د چـای خوړلـو پـه محالـل مـې ورېمـې تـه زنـګ وکـړو، تـر سـلام او حال احوال اخیستلو وروسته مې وریاده کړه:

- فابریکـه لـه ښـاره لـرې پـه کومـه دښـته کـې ده، وېـل کېـږي هلتـه مبایـل هـم کـار نـه کـوي، مقصـده چورتـه مـه وهـه، د جمعـې جمعـې پـه ورځ انشـاءالله ښـار تـه راښـکته کېـږم، احوالـل دې اخلـم، پـه همـدې سـره مـو د شـبکې د سـتونزې لـه کبلـه تمـاس قطعـه شـو، خبـرې مـو خلاصـې وې، اتـې زه هـم پسـې ونـه ګرځېـدم بیـا مـې زنـګ ونـه وهلـو، تـر چـای څښـلو وروسـته مـې د فـابریکې پـه لـور حرکـت وکـړو، ډېـره لار وه، سـرک هـم خـراب و، ډرېـور د مـوټر سـره احتیـات کولـو، لنـډه دا چـې شـاوخوا پـه یولسـو بجـو فـاریکې تـه ورسـیدم، د کـوم کـس سـره مـې چـې رابطـه کـړې وه، هغـه مـې پیـداکړو، نمـوړی د فـابریکې د بـرق رسـونې مسـول و، شـپه مـې ورسـره وکـړه، سـبا یـې دکارمنـدانو مشـر تـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفــي کــړم، ســم د لاســه یــې د فــابریکې دکــارکوونکو خــاص یــونیفرم راکــړو، ســلګونه کــارګر او مــوټر پــه کــار مصــروف و، بــېلا بېلــې دنــدې یــې مــخ تــه ورلــې، کــارونو تــه پــه کتــو د کارمنــدانو معاشــونو هــم فــرق لرلــو، تــر ټولــو ښــه معاشــونه د هغــو کســانو و، چــې ویلــې شــوې اوســپنه بــه یــې د اور لــه بټیــو نــه راایســتله، د ګــاډرو قالبونــه بــه یــې تــرې ډکــول، پــه دوهــم قــدم کــې د هغــو کارمنــدانو معاشــونه ښــه و، چــې د اریې لــه خــولې نــه بــه یــې اوســپنې راجګــولې د اور بټیــو تــه بــه یــې وراچــوې، دریــم ګــام کــې د اره کشــانو معــاش ښــه و، همداســې پایــه پــه پایــه معاشــونه ټیټېــدل، خلاصــه مــا هــم د ۲۵ زره افغــانۍ میاشــتنې معــاش پــه مقابــل کــې د هغــو کارمنــدانو ســره شــروع وکــړه، چــې د اریې لــه خــولې نــه یــې اره شــوې اوســپنې راوړلــې، د اور بټیــو تــه یــې ورغورځــولې، کــه څــه هــم لمړیــو کــې ورســره نابلــده وم، داســې درانــه کارونــه مــې نــه ؤ کــړې، لــږ راتــه مشــکیله وه، خــو کــرار کــرار ورســره بلــد شــوم، ان تــر دې چــې یــوه میاشــت وروســته مــې د رســمي کــار ســربیره دوه، درې ســاعته اضــافه کــارې هــم کولــه، چــې پــه دې ســره میاشــتانه تــر ۳۵/۳۰ زره افغــانۍ راتــه جــوړې دې، خوشــحاله وم، کــه څــه هــم زور بــاره و، امــا بیــا هــم ښــه پــه طبعیــت مــې کــار کولــو، د جمعــې، جمعــې پــه ورځ بــه ښــار تــه ښــکته کېــدم، ورېمــې تــه مــې زنــګ وهلــو، ددې د حــال احوالــ اخیســتلو عــلاوه، د خپــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

صـحت او کـار پـه اړه بـه مـې هـم ډاډ ورکولـو، حتـا تـر هغـو پیسـو چـې ماتـه بـه جـوړې دي، څـه زیـاتې بـه مـې ورتـه ښـودلې، ترڅـو خوشـحاله اوسـي، بلاخیـره لـه پنځـه میاشـتې کـار کولـو وروسـته، د شـپږمې میاشـتې پـه لمړیـو کـې غالبـاً پـه دریمـه نیټـه یـو ځـل بیـا د جمعـې ورځ وه، د تـل پـه څیـر ښـار تـه ښـکته شـوم، حمـام مـې وکـړو، اتـې کـرار کـرار راغلـم د لیلـې پـارک د شـنه چمـن پـه مـنځ کـې مـې د اوږې دسـمال رالانـدې کـړو، لـه پاسـه پـرې کیناسـتم، سـم دلاسـه مـې وږمـې تـه زنـګ وکـړو، تـر اولیـه سـلام کـلام وروسـته مـې بیـا هـم هیلـه ورکـړه، چـې ګویـا صـرف دوې میاشـتې نـور کـار وکـړم، د ګـل لالا دپیسـو دخلاصـېدو عـلاوه دې، د دواړو یـو سـپک د واده محفـل هـم پـرې جـوړېږي، اتـې پـه ډېـرو لیوني خوشحاله دې!

نجلۍ په موسکې انداز کړل:

– ښـا خـدای ج دې دا دوې میاشـتې نـور هـم خیـر درپـیښ کـړي، بیـا یـې فابریکـه کـې د شـپې د ځـای او خـواړو پوښـتنه وکـړه، ترڅـو مـې ځـواب ورکولو، کړل یې:

– ولې ارګمي کوې خوب درځي؟

د لمړۍ پوښتنې ځواب یې پاتې شو، د دوهمې په ځواب کې مې یې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– نــه، خــوب نــه راځــي د کــار ســره بلــد شــوی یــم، کومــه ورځ چــې بېکــاره شــم ټــول وجود مې مړ، مړ درد کوي، شخ پخ وم!

– اووو کاشـــکې رالنــــډوی، پــــه خـــدای ج داســـــې چـــاپي مـــــې زده ده، ددې شپږو میاشتو شخي مې دې په نیم ساعت کې درنه ایستله!

– کاشـــکې درلنــــډ وی، چـــاپي کـــړی بـــه دې هـــم وم او حیـــا دې وي.............. مقصد دلته مې یوه وړکۍ ټوکه بله هم ورسره ملګرې کړه!

د ټوکې سره مې نجلۍ حساسیت وکړو سمه دمه په جنګ شوه:

– خـدای ج دې حالـ تـر دې بتـره کـړه، بـې شـرفه، بـې حیـا، بـس کـړه چـې هـا بلـه ورځ مې څه درته ونه وېل، ته بله ورځ.....

خبره کې یې ورولویدم:

– ورکه شه، ډېره مه ټرټره، خوله مې غلطه شوه!

خندا او غوسه یې سره ګډ شول کړل یې:

– ښا بیچاره! چې مور ته دې کومه ورځ خوله ورغلطه نشي!

نظـر هغـه ټـوکې تـه دا خبـره یـې واقعـاً جالبـه وه، هـر څـو مـې ځـان کـابو کولـو، خـو نشـوه لـږ رانـه وخنـدل شـول، زمـا د خنـدا پـه اورېـدو نجلـۍ سـم کـړس وهـل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتــي لــه مــا نــه هــم آتــڼ شــوه، يــوه لحظــه مــو ښــه ســره وخنــدل، وروســته مــې ورغبرګه کړه:

- باور وکړه، که دعقل نوم وي درکې، فقط د ښکرو کمی دې دی!

- امممـــم! حقيقــت تــريخ وي، چــې داســې بــې واکــه خولــه دې ده، رښــتيا وايــم کومه ورځ دې مور ته ورغلطه نشي، ورته ونه وايې چې...

بيا مو هم لږ سره وخندل زر مې ځان کابو کړو:

- ورکــه شــه، مبايــل کــې مــې چــارچ کــم دی، چــې قطــع نــه شــي، پــارک تــه مخــامخ دوکــانو کــې ډېــر ښــه د چرمــو افغــاني کــالي ښــکاري، کــه خوښــېږي دې، چــې درتللم يو جوړ درته واخلم؟!

- هــو! خوښــېږي مــې، خــو دلتــه هــم پيــداکېږي، تــه دې اوس پيســې مــه ښــوروه، خيره بيا به يې واخلو!

- اووووو ليــونۍ! پــه دې نــه کمېــږي، چــې شــپږ اوه مياشــتې کــار کــوم، لــس ورځــې نــور يــې هــم نــه صــحيح، هغــه د چــا خبــره، ســل پــه لالــي ولاړې دا دوې يــې د بنګړو¡

نجلۍ وخندل کړل يې:

- داسې نه وايي چې په لالي ولاړې، وايي په لالي پورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افففــف! تــه هــم پــه خبــر کــې خبــره جــوړه وې، دواړه یــوه معنــا لــري، پســې زیاتــه مــې کــړه، هــر جــوړ کــالي دې چــې ښــه دربانــدې جــوړ وي، انــدازه یــې واخله بیا یې ماته ووایه، چې په همغو اندازه یې واخلم!

- وایم درته چې، مه یې اخله بیا یې دلته اخلو!

- نــه دا ډېــر ښــکلي دي، منــه چــې یــو جــوړ مــې نــه وي درتــه اخیســتي، یــو ځــای کــې مــې ډېــر ښایســته زنانــه یــې ســاعتونه ولیــدل یــو لــه هغــو نــه هــم درتــه اخلــم، پــه اخیــره ورځ د هــرات ښــار کــې ګــرځم، کیدشــي دې مــارکیټونو کــې نــور هــم ښــه، ښــه شــیان وي، کــه مــې کــوم بــل څــه خــوښ شــول هــم دروړم یــې، خــو خــو خو...

- خو خو څه؟

- خــو، خــو یعنــي تــه بــه هــم نــور لــږ راهوښــیارېږې، اوســنۍ ټــولې نجینــې خپلــو نــامزادانو تــه، مینــه آغــا، نــور چشــم، جیګــر او دې تــه ورتــه نــورو ښــکلو نــامونو غــږ کــوي، مقصــد لــه دې وروســته، تــه هــم بایــد یــو څــه اخــلاق خوشــې کــړه، زمــا خــو شــیرآغا نــوم خوښــېږي، بیــا هــم کــه ســتا حافظــه کــې کــوم بــل ښــه نــوم وي هــم صحیح دی!

نجلۍ لمړی یوه خوله ښه وخندل، د ځان له کنترولو سره سم یې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– بـــووووووو! بیخـــي دې اشـــتیا نشـــته، بـــې غمـــه اوســـه، پـــه خـــدای ج چـــې تهـــول هـــرات راتـــه راوړې، کـــه خـــو مـــې پـــه دې شـــان هوښـــیاره کـــړې، زه بـــه څنګـــه ښـــه ښکارم شیرآغاااا!

نـــور خبـــره تـــرې ولاړه یـــو ځـــل بیـــا خنـــدا واک تـــرې واخیســـت، ســـاه مـــې نیـــولې وه، د خندا په وروستیو څپو کې مې یې ورغبرګه کړه:

– ولـــې خانـــدې؟ د نګینـــې بـــابو خبـــره مـــرګ دې بوځـــه، خـــو ښـــه درتـــه وایـــم، ولا دومـــره ښـــه بـــه ښـــکارې! قســـم ده، ان پـــه ګـــل لالا او مورجانـــه بـــه دې خلـــک آفرینونه وایي!

د خندا په ساتلو سره یې کړل:

– هـــیڅ یـــې دې نـــه وایـــي، ګـــل لالا او مـــور جانـــه مـــې د چـــا افرینونـــو تـــه اړتیـــا نـــه لري!

– د فارســـي زبـــانو خبـــره: ازمـــن فقـــط ګفـــتن اســـت، نـــور دې خوښـــه، مقصـــد خپلـــه بـــه ښـــه ښـــکارې، شـــیراغا ســـتړی مشـــې، شـــیراغا لـــږ رانـــژدې شـــه؟ شـــیراغا هســـې مې کړه، شیراغا داسې مې کړه!

نجلۍ یو ناځاپه تونده شوه کړل یې:

– له دې هسې او داسې نه دې مطلب څه دی امممم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– اوس مــې مبايــل کــې چــارج کــم دي، دا بــه بيــا کــه ژونــد و، د واده پــه اولــه شپه درته تشريح کړم، هغه هم پس له دريو بجو!

نجلۍ مې بيا لږ را موسکۍ کړه، کړل يې:

– چــې د واده اولــه شــپه پســې مــړ نشــې بيچارګيــه! بيــا داســې خوشــې دي، زه بــه تــر دريــو بجــو تاتــه ويښــه يــم، چــې تــه صــبر د خــان زوی هســې او داســې راتــه تشريح کړي، پس له دريو څنګه، ولې وختي؟

– لمــړی ډېــرې نــورې مهمــې کيســې دي، د هســې او داســې تشــريح تــه ايلــه دری بجې نوبت ورسېږي!

– ښــا ، تــا لکــه چــې ښــې د ادم خــان او دورخــانۍ نقلونــه راتــه ســاتلې، د څــه شــې مهمې کيسې؟

– نــه ورکــه شــه، ادم خــان غريــب پــه هغــو شــپه چــا تــه وريــاد شــوی؟ هغــه د ســمو کيسو شپه ده!

– اممــم! زه پــوهېږم چــې تــه غــواړې څــه ووايــې، خــو کــه لــه څړيــو دې پښــې ويستلې، چې بيا ونه وايې، زه نه وم خبرا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نــه مــړې، اصــلاً تــه خپلــه غــوارې لــه ځړیــو مــې پښــې وباســې، خاصــې کیســې رانــه واورې، خونــد تــرې واخلــې، خــو بنــده یــې بولــه، دا ارمــان بــه دې ګــور تــه یوسې، زه دومره بې ادبه نه یم!

په دې سره مې یو ځل بیا ښه مزداره وخندوله، پسې کړل یې!

- وی‌ی‌ی قربــان ځــومره ښــه ســړی یــې مــا خــو اوس وپیژنــدلې چــې تــه دومــره بــا ادبه یې!

موســکی شــوم، مخکنــۍ ځینــې شــوخې خبــرې یــې یــاد تــه راوســتلې، ولــې بیــا مې هم له خپلې خبرې نه د دفا په پار ورغبرګه کړه:

- هلکــان ټــول باادبــه دي، خــو نجینــې یــې نــه پرېــږدي، غــړوي یــې، پســې غــړوي یې، ترڅو هغه څه ترې واوري چې ددوئ مطلب وي او خوند ترې اخلي!

- هــو! د واده پــه اولــه شــپه د مهمــو کیســو یادونــه هــم مــا وکــړه کنــه، زه بــې ادبــه یم؟

- مهمــو کیســو کــې خــو شــک نشــته او نــه هــم دا د بــې ادبــۍ پــه معنــا ده، صــرف ســتا فکــر منفــي دی، هــر څــه کــې بــې ادبــي درتــه ښــکاري او یــا هــم هغــه متــل دی چــې وایــي: د وږي نظــر پــه دســترخوان وي، قصــداً یــې د بــه ادبــۍ خواتــه کاږې، خوښېږي دې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا سره ګډ يې کړل:

- امممممم! هــرات کــې ســم چالاکــه شــوی يــې چــې تاتــه څــه شــی درکــوي؟ پــه رڼــو ســترګو کــې دې د خپلــو بــامو واورې، زمــا پــه بــامو راواچــولې، تــه مهربــاني وکــړه، چــې بــې ادبــي نــه ده، بيــا نــو دا د واده پــه اولــه شــپه د مهمــو کيســو يادونه څه معنا لري؟

- مــا خــو درتــه ووېــل چــې تــه پــه هــر څــه کــې د بــې ادبــۍ پــه لټــه يــې، همغــه مخکنــۍ خبــره ده، چــې د وږي نظــر پــه دســترخوان وي، کنــي د دواده د اولــې شــپې د مهمــو کيســو لــه جملــې، مــثلاً زه پــوهېږم چــې ســتا لمــونځ او اودس نــه دي زده، لمــړی بايــد لمــونځ، اودس دروښــايم، بيــا د يــوې بلــې ډېــرې مهمــې کيسې نوبت رارسېږي، همداسې به پسې ورځو!

نجلۍ د مخکې په شان يوې خولې خندا وروسته کړل:

- بــوووووو داســې ووايــه، چــې زه يــې درنــه زده کــوم، مــا شــکر پــه دری کلنــۍ کې اودس او لمونځ زده کړي، له همغو وخت نه پرې ولاړه يم!

- د چا نه دې زده کړی!؟

- د ګل لالا نه مې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

– ماوېـــل چـــې نـــه دې دي زده! پخـــوا مکتبونـــه نـــه و، ســـپينږيري ټـــول بـــې ســـواد دي، نـــه يـــې شـــوي کـــولی ترڅـــو لـــه کتابونـــه يـــې مســـتقيماً صـــحيح لمـــونځ زده کـــړی وای، همغـــه د پـــلار او نيکونـــو نـــه يـــې سلســـله پـــه سلســـله رانقـــل کـــړی، تـــر دوی پـــورې پـــه داســـې حـــال را رســـېدلی چـــې د هـــر ســـپينږيري لمـــونځ **۸۵** فيصده مشکيل لري، ښا له هغوئ نه به نو تا څه شی زده کړي وي؟

خبرې مې خوند ورنه کړو، په شخه يې کړل:

– الاااا جـــاررررر کاشـــکې دا دوه ټکيـــه مکتـــب دې لـــږ مخکـــې وېلـــی وای، تـــه راځـــه همـــدا اوس بـــه يـــې زه هـــم درتـــه تيـــر کـــړم، تـــه يـــې هـــم تيـــر کـــړه چـــې د چـــا صحيح دی؟

– نه اوس خوند نکړي!

پـــه دې ســـره نجلـــۍ بيـــا هـــم ښـــه پـــه کـــړس وخنـــدل، چـــې ګويـــا خپلـــه دې نـــه دی زده پـــه دې بهانـــه ځـــان رانـــه خلاصـــوې، لا يـــې خولـــه لـــه خنـــدا نـــه وه راټولـــه بدبختانـــه مبايـــل مـــې چـــارچ خـــلاص کـــړو، د لـــړزې پـــه کولـــو ســـره همدلتـــه پســـې ورقطـــع شـــو، زړه مـــې بـــد شـــو، ولـــې چـــې ســـاعت تـــه مـــې وکتـــل يـــولس بجـــې وې، تقريبـــاً يـــونيم ســـاعت ســـره غږېـــدلي و، خـــو وخـــت بيخـــي تېـــز تېـــر شـــوی و، مـــا داســـې انګيرلـــه لکـــه لـــس، پـــنځلس دقيقـــې چـــې غږېـــدلي و، همـــدې ســـره مـــې زړه کـــې راتيـــره شـــوه: دا نجينـــې هـــم الله ج عجيبـــه مينـــه نـــاکې او خـــوږې پيـــداکړې، هـــېڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســړی نــه تــرې خســته کېـږي، څــومره یــې چــې غــږوې، خونــد کــړي، څــومره یــې چــې خنــدوې خونــد کــړي، حتــا غوســه، ژړا، ګوتخنډنــه یــې بېــل کیــف لــري، همــدې وخــت کــې یــو فامیــل راغلــو دېــګ بخــار او د چــایو ترمــوز د یــوې نجلــۍ لاس کــې و، نــورې ښــځې، ماشــومان لــه اخیــره پســې و، زه تــر یــوه ونــه لانــدې ناســت وم، ډېــره ښــه ســیره یــې لرلــه، خــو نــور مــې دکیناســتو وخــت نــه لرلــو، راجــګ شــوم، ځــای مــې دوی تــه ورخوشــې کــړو، کــرار کــرار د مــوټرو تــم ځــای تــه راغلــم، د یــوې کــرولا یــو نفــر ســواري کمــه و، همــداې کــې کیناســم، شــاوخوا یــوه بجــه وه، فــابریکې تــه ورســېدم، طعــام خــورۍ تــه ننــوتلم ډوډۍ مــې وخــوړه، لنــډه دا چــې ورځ تیــره شــوه، ســبا ســهار مــې لبــاس کــار واغوســتلو، دېخــوا پــه شــان خپــل کــار تــه حاضــر شــوم، دری څلــور ورځــې مــې پرتــه لــه کــوم مشــکیل نــه کــار وکــړو، پنځمــه ورځ چــې د همــدې اونــۍ دچارشــنبې ورځ وه، د نــورو ورځــو پــه څېــر خپــل کــار تــه حاضــر شــوم، د اره کشــۍ لــه خــولې نــه مــې ټوټــه شــوې اوســپنې راپورتــه کــولې، د فــابریکې لخــوا پــه راکــړل شــو، مخصوصــو کراچیــو کــې مــې بــارولې هــاخوا د اور بټیــو تــه مــې ورغورځــولې، پــه دې ورځ یــې هغــه د روســانو نــه دپــاتې شــویو ټانګونونــه، یــو لــوی شــین ټانــګ اره کــړی و، کــه څــه هــم حجــم بــه یــې د نــورو مــوټرو د اوســپنو لــه ټوټــو ســره یــو شــی و، خــو وزن یــې نســبت نــورو اوســپنو تــه دری چنــده زیــات و، ډېــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســخت يــې ســترې کــړم، څــو ځــل مــې اره کشــانو تــه هــم ووېــل، ترڅــو لــږ يــې وړې، وړې ټــوټې کــړي، خــو دا کــار ددوي پــه اختيــار کــې نــه و، اره لــه ســرکار نــه پــه همــدې انــدازه ورتــه برابــره شــوې وه، خلاصــه تــر يــولس نيمــو بجــو مــې کــار وکــړو، څــه هــوا ګرمــه وه، څــه کــار درونــد و، خولــو کــې لونــد خوشــت وم، پــه همــدې وخــت کــې چــې اتــي د غرمــې د ډوډۍ او زمــوږ د يــونيم ســاعته دمــې وخــت رانــژدې و، وروســـتۍ شـــيبې وې، يـــوه پنـــډه اوســـپنه وه، لاس مـــې تـــر لانــدې کــړل، وس مــې ونشــو درنــه وه، دوهــم ځــل مــې څــه زيــات لاس تــرې ورلانــدې کــړل، پــوره زور مــې ورســره وکــړو، دا ځــل هــم مــزې لــږ وښــوريده، خــو دا چــې د ارې لــه دې يــوې منځنــۍ خــولې نــه د اوســپنو جګــول، پــه هــر صــورت يــوازې زمــا مکلفيــت و، هــرو مــرو مــې بايــد پورتــه کــړې وای، چــون د همــدې دنــدې د ادا کولــو ټټــر مــې وهلــی و، معــاش مــې يــې اخيســتلو، د دريــم ځــل لپــاره مــې ســمه پښــه ورتــه وخرلــه، چــې زور مــې ورســره وکــړو تــر يــوې انــدازې مــې راپورتــه کــړه، خــو دپورتــه کېــدو ســره ســم مــې د نامــه تــر غــوټۍ لانــدې د ســپاخه پــه ســاحه کــې داســې يــوه دردناکــه څړيکــه شــوه، لکــه چــا چــې خنجــر را اچــولی وي، پــورې ورې رانــه وتلــی وي، اوســپنه واپــس رانــه ولوېــده، زه هــم پســې ور ړنــګ شــوم، څــو لحظــې مــې تــر ســترګو ســره او شــنه ســپرغي، تاويــدل راتاوېــدل، بلاخيــره اســمان مــې هــم پــه وړانــدې رنــګ بــدل کــړو، لکــه د اور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســکروټه تــک ســور ښــکارېدو، اتــي پــه ځــان نــه یــم خبــر شــوی، مګــر ماخوســتن و، چــې ســترګې مــې رارنــې کــړې، د هــرات ښــار پــه مرکــزي روغتــون کــې د بســتر پــه چپرکــټ پــروت وم، د فــابریکې یــو کارمنــد (عصــمت) مــې تــر څنــګ پــه چــوکۍ ناســت و، فکــر مــې وکــړو، پــوه شــوم هــر مشــکیل چــې دي، د همغــې اوســپنې لــه پورتــه کولــو راجــوړ شــوي، ومــې غوښــتل لــه عصــمت نــه پوښــتنه وکــړم، چــې څــه راشــوي؟ دده پــه لــور د ورکړېــدو پــه پــار مــې معــاملي ټکــان وخوړلــو، د ســپاخه پــه ســاحې کــې مــې بیــا داســې یــوه خطرناکــه څړیکــه تیــره شــوه، ورســره چیغــه مــې کــړل پــه ســترګو مــې تــوره شــپه شــوه، نــژدې و، چــې بیــا بــې حالــه شــم، عصــمت مــې زر پــه ســینه لاس کېښــودل، څــو دقیقــې همداســې ارام پــروت وم، درد کــرار کــرار ارام شــو، خولــه مــې وچــه وه، لــه عصــمت نــه مــې اوبــه وغوښــتې، خپلــه مــو ترمــوز، ګــیلاس، مــیلاس څــه شــی نــه لــرل، هــاخوا د یــو بــل نــاروغ لــه ترمــوز نــه یــې نــیم ګــلاس چــای راتــه راوړو، تــر یخېــدو وروســته مــې همداســې پــه پروتــو یــو، دوه غوړپــه تــرې وڅښــلو، بیــا مــې پوښتنه ترې وکړه، ډاکتران څه وايي، څه راشوي!؟

- د معایناتو نتیجه دې تر اوسه نه ده راوتلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنــډه دا چــې ســبا مــازديګر يــوې نرســې د المــارۍ لــه پاســه معاينــات راتــه کېښــودل، د دوهمــې شــپې تــر تېرېــدو وروســته ســهار پــه نهــه بجــو ډاکتــران راغلل زما د معايناتو تر کتلو پس يې عصمت ته کړل:

- نــاروغ دې بايــد زر تــر زره پاکســتان تــه ورســوې دلتــه يــې اعــلاج نــه کېــږي، ډېــر ســخت خفــه شــوم، خــو لــه پيښــې تېښــته نشــته، عصــمت مــې ورولېږلــو، لــه فــابريکې نــه يــې زمــا حســاب راواخيســتلو، د فــابريکې اداري صــرف دومــره مرســته وکــړه، چــې عصــمت يــې د پــايواز پــه صــفت راســره ولېږلــو، معــاش يــې حوالــه و، څــه ســر مــو خــوږوم، پــه دريــم ســهار مــې د ډېورنــډ تــر فرضــي کښــې يــو کــرولا مــوټر دربــس کــړو، چــوکۍ مــو پکــې چپــه کــړې وې، اوږد پکــې پــروت وم، کــه څــه هــم پــه دې وخــت کــې لــږ راکيناســتی هــم شــوم، خــو پــه هــر حــال د ډېورنــډ تــر کرښــې هــاخوا مــو يــو بــل د پاکســتان مــوټر دربــس کــړو، بلاخيــره ماسښــين پــاو بانــدې درۍ بجــې يــې د کــوټې ښــار پــه ســطحه د يــو مجهــز خصوصــي روغتــون مخکــې ښــکته کــړو، چــې خبــره اوږه نکــړم پــس لــه درۍ ورځې بستر او معايناتو تر تکميلېدو وروسته ډاکتر کړل:

- نــن هــم دلتــه پــاتې شــه، دواه درتــه لــيکم، دا درد او پړســوب بــه دې ښــه شــي، امــا پــه تاســف ســره اساســي عــلاج دې نــه کېــږي زور بــاري دې کــړې، خپلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسـي قـوه او يـا هـم مـردي دې د تـل لپـاره لـه لاسـه ورکـړې، د عصـر طبابـت يې له درملنې عاجز دی، ولوکه هر څېره ولاړ شي.

ففف دا خبـره نـه وه، د عزرايـل ګـورز و، پـرې ووهلـم، يـوه خـدای ج مـې وضـعيت ليـدو، خـو رښـتيا يـې ويلـي چـې انسـان تـر تيـږه کلـک دی، لا هـم ناسـت وم سـاه مـې اخيسـته، حيـران حيـران مـې د اطـاق چـت او دېوالـو تـه کتـل، زړه کـې مـې ويـل کاشـکې د اور پـه هغـو سـرو بټيـو کـې ورلوېـدلی وای، مګـر دا کيسـه نـه وای راشـوې، لکـه نشـه مـې چـې کـړې وي، تـر ډېـره مـې داسـې حساسـه ولـو لکـه چيرکـټ مـې چـې روان وي، پـه عينـي حالـ کـې مـې د راتلـونکې لپـاره د خپلـو هـدفونو، هيلـو او اميـدونو يـوه، يـوه جنـازه تـر سـترګو تېرېـده، لنـډه دا چـې، ورځ د خفګـان پـه انتهـا کـې تيـره شـوه، مابنـام ورېمـې زنـګ ووهلـو، البتـه لـه يـادولو دې پـاتې نـه وي، کلـه چـې د ډيورنـډ تـر کرښـه راواوښـتلو، لمـړی مـو يـو پاکسـتانی سـيمکارت واخيسـتلو د فـابريکې سـره مـو تمـاس پـرې نيولـو، د ملګـرو غوښـتنه وه، همغـه ورځ مـا پـه لنـډو کـې د ورېمـې سـره هـم څـو خبـرې پـرې کـړې وې، خـو د خپلـې نـاروغۍ او پاکسـتان تـه د راتلـو مـې نـه و ورتـه ويلـي، شـماره لـه همغـو ورځـې نـه ورسـره پـاتې و، کلـه مـې چـې پخـوانۍ شـمارې ډېـرې شـپې کـار نـه و، کـړی دې نمبـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه یــې زنــګ ووهلــم، د اوکــې ســره پیوســت مــې غــږ پــرې وکــړو بلــې! نجلــۍ غــوږ نیولی و، غږ یې ونه کړو، بیا مې کړل: بلې ورېمې آورې؟!

ویــې پیژنــدم، تــر لمــړي ســلام کــلام وروســته یــې د ورخطــایۍ پــه انــداز ســره کړل:

- چیرته یې؟

- فابریکه کې!

- تــا خــو ویــل چــې پــه فابریکــه کــې یــوه شــبکه هــم کــار نــه کــوي، اوس یــې څنګــه وکړو او دا غږ دې ولې بدل دی؟ رښتیا ووایه څه کیسه ده؟

- هېڅ خبره نشته، ځه زه بیا زنګ درته وهم، اوس کار کې یم!

- نــه، څــه خبــره خــو حتمــاً شــته، د تیــرې جمعــې پــه ورځ دې هــم زنــګ ونکــړو، تــه او خــدای (ج) تــه او رســول (ص) کــه بــه هــېڅ رانــه پټــوې، رښــتیا، رښــتیا راته ووایه، څه شوي؟!

- د خــدای ج او رســول ص تــر نامــه قربــان شــم، چــې رښــتیا رابانــدې وایــې، بیــا نــو د الله ج رضــاء شــوې، اتــې مــې ټکــې پــه ټکــې د خپلــې نــاروغۍ، پاکســتان تــه د راتلــو او ډاکتــر د وروســتي ځــواب ورتــه وویــل، پســې زیاتــه مــې کــړه: زمــا لخــوا نــور کیســه درخلاصــه شــوه، زه چــې پــه هــر لــوري ولاړم، ولاړم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانســتان پــه نــوم بــدبختې خــاورې او د ظــالم کــور تــه بيــا پــه ژونــد نــه درځــم، ممکــن ستاســره مــې هــم همــدا وروســتۍ خبــرې شــي، کومــه کــم او زياتــه کــه رانــه شــوې وي، ډېــره ډېــره ښښــنه غــواړم، د هــر چاســره دې چــې دې چــې د راتلــونکي ژونــد جــوړول زړه غــواړي، پــه خــدای ج مــې ســپارلې يــې، زمــا دعــا دې درپســې وي، له الله ج نه د خوښيو او حسرتونو ډک ژوند درته غواړم!

نجلۍ د چيغو له ژړا سره په جړ غږ کړل:

- دعاګانې دې پرېږده فقط لنډ وايه، چې نن په زهرو ځان نه مړوې نو کله؟

دا چــې زمــا هــم پــه خپــل مظلوميــت د افســوز زوررو چيغــو ســتونی ډک کــړی و، د نور څه ويلو تاب مې نه لرلو، فقط تماس مې پسې ورقطع کړو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ پوهېږم چې خر دی }

ناڅاهانـــه غـــرز شـــو؛ د دکړکیـــو شیشـــې پـــه شـــتاب وشـــرنګېدې نـــژدې وې راماـــتې شـــي، ور فـــوراً لـــه شـــاته دېوالـــل ســـره ولړېـــدو، چـــت کـــې غچـــا شـــوه، خـــړ ګـــرد پـــه غـــولي راپرېوتـــو، د بســـم الله ســـره ســـم مـــې راتـــرف کـــړل، لـــه کـــوټې راووتلـــم، لا پـــوه نـــه وم چـــې څـــه دي؟ حـــویلۍ کـــې مـــې پـــه خـــورا حیرانـــۍ هـــاخوا دېخـــوا ورخطـــا، ورخطـــا ســـترګې واړولـــې، چـــې کتـــل مـــې مـــوږ لـــه کورنـــه، څـــو کورنـــه هـــاخوا تـــور دودونـــه او دوړې هـــوا تـــه پورتـــه شـــوې پـــه عینـــي حالـــل کـــې دښـــځو او ماشـــومانو د چیغـــو غـــږ هـــم ورســـره جـــګ شـــو، زر واپـــس دهلېـــزه تـــه ننـــوتلم څپلـــۍ مـــې راپښـــو کـــړې، ورمنـــډه مـــې کـــړل، چـــې ومـــې لیـــدل، د الـــف کاکـــا پـــه دروازه کـــې یـــې نوځـــوان زوی پـــه وینـــو ســـور پـــور پـــه داســـې حالـــل کـــې چـــې نیمـــه تنـــه یـــې نـــه وه، تـــر موټرســـیکل لانـــدې پـــروت و، ددې ســـربېره هـــاخوا مالـــل ځـــای کـــې خـــر هـــم اګـــر چـــې لا ژونـــدی و؛ خـــو ســـترګې یـــې ســـپینې تنبـــې وې، لغتې یې وهلې مرګ حال و.

راټولـــو کلیوالـــو لمـــړی موټرســـیکل پورتـــه کـــړو، وروســـته یـــې تـــرې لانـــدې دشـــاپور نیمـــه جســـد تـــر دروازه دننـــه پـــه ســـپاچه د کمپلـــې لـــه پاســـه کېښـــودو، لـــه جســـد کېښـــودو وروســـته جنـــت ګـــل ددک مـــخ راوړولـــو کـــړل یـــې: هلکـــانو! وګـــورئ شـــا او خـــوا چـــې غوښـــې بـــاد دي کمپلـــې تـــه یـــې راټـــولې یـــې کـــړئ، د امـــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطـابق پـه غوښـو ټولـو مـو پيـل وکـړو، لا مـو ټـولې نـه وې ټـولې کـړې چـې، الـف کاکـا د حنيـف دغـو د کـلا لـه کـونج سـره راواوښـتو کـه څـه هـم لـرې و، لمړی سم نـه پېژنـدل کېـدو، خـو چـې رالنـډ شـو الـف کاکـا و. پـه بـاغ کـې يـې د غـرز غـږ آورېـدلی و، او همدسـې لـه کـور نـه يـې پورتـه شـوي، وهمنـاک تـور دودونـه او دوړې ليـدلې وې، لکـه دسـترې مرغـۍ وازه خولـه يـې نيـولې وه، لويـه لويـه سـاه يـې اخېسـته، دېگـړۍ نـيم ولونـه يـې پـه سر، نـيم يـې غـاړه کـې پراتـه و، يـو لاس يـې پـه تشـي نيـولی، بـل يـې پـه زنګانـه تکيـه کـوو، کوفـه کـوف راوختلـو ، لـه ډېـرې سـتړيا، وېـرې او ورخطـايۍ يـې د څـه وېلـو وس نـه و، صـرف زمـوږ مـنځ کـې دتېرېـدو پـه حـال يـې لاس خوځولـو، ګـواکي چـې څـه شـوي؟ څـوک مـړه دي؟ د الـف کاکـا ددې حـال پـه لېـدو سـره پـه ولاړو کسـانو کـې داسـې څـوک پيدانشـول څـو خپـل خفګـان کنتـرول او تسـلې ورکـړي. کاکـا يـې د زوی بـاد بـاد غوښـو او وينـو تـه حيـران حيـران وکتـل، ورنـدې تېـر شـو، تـر دروازه ننوتلـو پـه سـپاچه يـې د شـاپور پـه نيمـه جسـد سـترګې ولګېـدې، دجسـد سـره ولاړ معلـم صـيب متـين پـرې راوړنـدې شـو الـف کاکـا يـې تـر مـټ ونيـوه، زر زر يـې ورتـه ووېـل: نـور دکـور غـړي دې جـوړ او روغ دي، پېښـه لـه دروازې بهـر رامـنځ تـه شـوې، لـه بدمرغـه يـوازې شـاپور بېچـاره چـې پـه همـدې وخـت کـې راسـېدلی و، لا لـه موټرسـيکل نـه، نـه و، ښـکته چـې پېښـه رامـنځ تـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوه پکـې شـهيد شـوی. نـور هـاخوا مـاڼل ځـای کـې غـوا او خوسـی دې هـم جـوړ دي يوازې خره ته پارچې ورغلې مړ دی!

الـف کاکـا دمعلـم صـيب دخبـرو پـه اورېـدو سـره يـو ځـل بيـا پـه ولاړه سـاه نمنـاکې خـړې چـوغی چـوغی سـترگې دشـاپور پـه وينـو سـره ټـوټې ټـوټې نيمـه جسـد تـه ور واړولـې؛ جسـد تـه تـر کتلـو وروسـته واپـس راتـاو شـو لـه دروازې راووتلـو د مـاڼل ځـای پـه لـور ورکـوډ شـو، د اوږده غزېـدلي مـړه خـره تـر څنـگ کېناسـتو جـوړه لاسـونه يـې د خـره پـه اننگـي کېښـودل، غټـې غټـې سـلگی يـې کولې ښاغکی ښاغکی اوښکې يې د پوزې له سره پرې ور څڅېدلې.

ډاکتـر سـلطان غـږ وکـړو: سـړی راونيسـئ عصـبي تـوازن يـې لـه لاسـه ورکـړی، نـه پـوهېږي، چـې خـر کـوم شـو، زوی مـې کـوم شـو؟ سـليم؛ مسـعود او څـو نـورو ځوانـانو ور منـډه کـړل الـف کاکـا يـې تـر متـو ونيـو راپورتـه يـې کـړو، د راپورتـه کېـدو سـره سـم الـف کاکـا ځـان وڅنـډلو پـه قهـرجن شـان يـې دخلکـو لاسـونه لـه ځانـه ټېلـه کـړل، بيـا يـې پـه غريـو نيـولې، زنـدی آواز د بنـدو بنـدو خبـرو پـه کولـو سـره ووېـل: پـرې مېـږدئ پـوهېږم چـې خـر دی، پـه همـدې خـره مـې زړه درد کـوي، زه نـه ژاړم لـه ماسـره همکـاري، وفـا، خواخـوږي مـې يـې ژړوي، همـدا خـر و، چـې زنـدگي مـې پـرې راټولـه وه، لاس مـې پـرې سـپک و، دمـه مـې پـرې جـوړه وه، نـن بـه مـې دا ډېـره غټـه نمـک حرامـي او جفـا وي چـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغــه چــا پــه ځــای چــې پــرې خــوار شــوای يــم، د درانــدو بــارونو ســربېره مــې، زه بــه يــې هــم پــه خپلــه شــاه لــه يــو ځــای نــه بــل ځــای تــه رســولم، رارســولم ايــا تاســو مناســب ګڼــئ؟ چــې اوس ددې نــه لاړ شــم، پــه هغــه چــا وژاړم چــې يــوه ورځ مــې ديــوې روپــۍ خيــر تــرې ونــه ليــدو، لا مــې د اوږو بــار و، د تنهــاکو لاســو مزدوري به مې يې دڅټو په غوړو تلله؟

لــه دې خبــرې وروســته ډلــه خلکــو تــه پــه کتــو يــوه لحظــه دځــواب پــه اميــد چــپ ولاړ و.

دخلکــو لــه خــوا هېڅــا ځــواب ورمعلــوم نشــو، الــف کاکــا واپــس مــخ واړو، پــه يــو بــل قــدم وړانــدې تلــو ســره پــه خــره د شــاه لخــوا راتــاو شــو دمــلا دتيــر ســره يــې دپښــو پــه ســر کېناســتو، لمــړی يــې دواړه لاس بيــا يــې د دواړو لاســو تــرمنځ خپــل تنــدی دخــره پــه ګېــډه کېښــوه، پــه دې وخــت کــې زمــا مبايــل تــه دمشــعل زنــګ راغلــو مشــعل تــه د الــف کاکــا پــه دروازه کــې دلګېــدلي هــوان پــه کيســه، کيســه کولــو کــې لــه صــحنې راووتلــم، خــدايزده اخېــر بــه خلکــو څــه ورســره کــړي وي؟.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ته تکړه يې ماشاءالله }

څنګـه چې وايـي: لعـل پـه ايـرو کـې نـه پټېـږي، رښـتيا هـم همداسـې ده، چـا بـه ليـدلې وه، چانـه، خـو د شـغلې د ښـکلا انګېـزه تـر لـرې او نـژدې د هـر چـا تـر غـوږو رسـېدلې وه، همـدا و، چـې ډېـرو ځوانـانو د خپلـو ريبـارانو پـه ورلېږلـو سـره، خپلـه بخـت ازموينـه پـرې کـړې وه، مګـر نـاهيلي خـالي کچکـول تـرې راسـتانه شـوي و، خـو هغـه چـې وايـي هوښـياره مرغـۍ پـه دوه لومـو کـې نښـلي، پـه دې هـم همداسـې کيسـه وشـوه، د مـارګير ميربـاب زوی جـان بـاب، البتـه لـه يـادولو دې پـاتې نـه وي، خپلـه مـارګير ميربـاب ډېـر ښـه سـړی و، خـو ښـځه يـې چنګـړزادې ډېـره سـپکه او لوچکـه ښـځه وه، زوی يـې جـان بـاب هـم خپلـې مورتـه شـوی و، فارسـي ژبـان يـو متـل کـوي چـې: "صـد پـدر خطـا، يـک مـادر خطـا" وقعـاً همداسـې ده نمـوړی مادرخطـا و، هـر کـار يـې پـه چـل ول، دوکـه او خيانـت ولاړ و، د شـغلې پـه وړانـدې يـې هـم همداسـې لـه لويـه دوکـې کـار واخيسـتلو، د ايـران لـه شـنو مزدوريـو يـې ځـان راواچولـو پـه دولـس زره افغـانۍ يـې کابـل کـې د يـوه خصوصـي پوهنتـون د طـب د پـوهنځۍ دلمـړي سمسـتر فـيس تحويـل کـړو، نـور نرغونـدې د معـالجوي طـب د پـوهنځۍ د محصـيل پـه صـفت لمـړي صـنف کـې کېناسـتو، زده کـړې يـې پيـل کـړې، د څـه شـپو ورځـو تـر تېرېـدو وروسـته، يـې ګلالـي د حـاجي طـاوس کاکـا لـور شـغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه ریبــاران ولېــږل، کــوم چــې نمــوړې پــه خپــل حســن دبــاور او غــرور لــه زوره مــور، پــلار او کــورنۍ تــه توصــیه کــړی وه: هرکلــه مــې چــې ریشــتې تــه ځــوک راتلــل پــه دروازه کــې پونښــتنه تــرې کــوئ، لــه ډاکتــر پرتــه بــل کــه د هــر مســلک او هــرې روتبــې هلــک ریبــاران و، لــه همغــه ځــای نــه یــې شــړی، مــا قســم کــړی چــې روغتیــا پــاڵ ډاکتــر نــه وي بــل ســړی بــه راتــه ونــه وایــي چــې: یــو ګــلاس اوبــه راکړه!

خلاصــه ځنګــه مــې چــې وړانــدې یادونــه کــړې، شــغلې تــه بــه هســې هــم د تلوونکــو، او راتلوونکــو خواســتګارانو ګڼــه ګوڼــه وه، خــو لــه تاســو یــې ځــه پټــه، زمــا پــه شــملو د ډېــری کاکــه کاکــه ځوانــانو خواســګاران چــې اکثریــت بــه د هلــک مــور او پــلار و، پــه ډېــره بــې ابرویــۍ ســره یــې لــه دروزې شــړل، پــه همــدې لــړ کــې د پورتــه یــاد شــوي دوهفتیــي ډاکتــر جــان بــاب ریبــارانو هــم دروازه ور وټکولــه، نجلــۍ د خبــر تــر لاســه کولــو ســره، نجلــۍ هــاخوا دېخــوا د پونښــتنو پلټنــو پــه کولــو، ځــان اطمنــاني کــړو، چــې رښــتیا هــم هلــک د طــب د پــوهنځۍ محصــل دی، پــه غالــب ګومــان یــې ببلــه شــکه ســبا بلــه ورځ بــه پــه ډاکتــری ووځــي، ســپینه چپنــه بــه یــې پــه تــن وي، یــو ځــای بــه پــه دولتــي روغتــون او بــل ځــای بــه پــه شخصــي معاینــه خانــه کــې ناروغــان تــداوي کــوي، بنــډل بنــډل پیســې بــه اخلــي ددې نازونــه بــه پــرې وړي، یعنــې ټــاکلی شــرط او هیلــه یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــوره و، نــور يــې لــه چــون او چــرا پرتــه د ډاکتــر ريبــارانو تــه لبيــک ووېــل، لنــډه دا چــې دخپلــې نــامزادۍ ګــل يــې پــه لاس ورکــړو، ډاکتــر صــاحب چــې دخپلــو ريبــارانو لاس کــې د نمــوړې ښــاپيرزادې او پــه خپــل حســن مغــرورې نجلــۍ لــه خــوا د خپلــې نــامزادۍ ورتــه رااســتول شــوی ګــل ولېــدو، ســم دســتي يــې د الله اکبــر پــه نــارې ســره، لانــدې تــه ســاتلی پســه د ريبــارانو مــخ تــه راچپــه کــړو، چــاړه يــې پــرې کــش کــړه. څــه ســر مــو خــوږوم، يــاران دوســتان يــې راټــول کــړل، يــوه هفتــه يــې مســت آتڼونــه، نڅاګــانې وکــړې، لــه کــور نــه يــې د ســاز او ســرود يــو درز ختلــو، هفتــه وروســته کيســه کــرار کــرار ســړه شــوه يــاران دوســتان پــه خپلــو کورونــو شــول، ډاکتــر صــاحب هــم دخپــل مطلــب تــر لاســه کولــو وروســته د پــلان مطــابق واپــس د اېــران پنــډوکی وتــړو، کــړل يــې: د دوه مياشــتو لپــاره مــې رخصــت راخيســتی و، يــوه څــاه مــې نيمــايي کــې پرېښــې، نــور نــو روان شــو، پوهنتــون مهنتــون ولاړو، کلــه چــې د حــاجي طــاوس خــان کاکــا نــازولې او ډاکتــر پســې اوبــه اوبــه لــورکۍ، دخپــل نــوي نــامزاد ډاکتــر صــاحب لــه ســفر نــه خبره شوه؛ ای هی نن په سر خاورې نه بادوې نو کله؟

لــه تاســو دې بيــا هــم پټــه نــه وي، د نومــوړې ډاکتــر ســره تــر نــامزادۍ لــه مخــه بــار بــار مــا د مســينجر لــه طريقــه زمــا ســره د ژونــد د ملګرتيــا جوړولــو هيلــه تــرې کــړې وه، پــه بــدل کــې مــې يــې د ډېــرو نــازونو او شــرطونو د منلــو ټټــر ورتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهلـی و، مګـر ويـې نـه منلـه، دوهـم قـدم کـې مـې يـې مـور لـه دروازې ډېـره بـې خونـد راځـواب کـړې وه، نـو طبعـاً زړه مـې سـم ډک و، لـه همـدې طلايـي موقـع نـه پـه اسـتفاده، مـې يـې سـم دلاسـه يـو ځـل بيـا مسـېنجر پـاڼې تـه ورودنګـل، پکې ور وه مې ليکل:

- آغلـې شـغله جانـه دوه، درې مياشـتې وروسـته مـې يـو وار بيـا سـلامونه او احترامـات قبـول کـړه! پـس لـه سـلامه، خبـر شـوم چـې ډاکتـر صـاحب دې ګوريخـت کـړی هاهاهـا صـبر جميـل درتـه غـواړم، خـو پـه غـم دې ځـان شـريک نه ګڼم هاهاها....دوهم مسيج کې مې ورولېکل:

– نـه مـې درتـه وېـل؟ چـې ګـوره پـه نـوم پسـې مـه ځـه ولاکـه دې سـل ډاکتـران نـازولې رانـه وسـاتی شـي! خـو ځـه ښـه شـو چـې د ډاکتـر ارمـان دې پـوره شـو هاهاها...

دريم کې مې ورولیکل:

– ماشـاءالله تـه تکـړه يـې قسـم ده، کـه زه سـتا پـه ځـای وی، منـه وختـي بـه مـې د مورِکو دوا نشجان کړې وه، هاهاها.... پای

لیکوال: محمدنعيم وردګ!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library